Udskriftsdato: 24. april 2024

2016/1 LSF 126 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Ændring som følge af forordning om den europæiske grænse- og kystvagt m.v.)

Ministerium: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Journalnummer: Udlændinge- og Integrationsmin., j.nr. 2016-14107

Fremsat den 8. februar 2017 af udlændinge- og integrationsministeren (Inger Støjberg)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Ændring som følge af forordning om den europæiske grænse- og kystvagt m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 81 af 24. januar 2017, foretages følgende ændring:

1 I *§ 30 a* indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Folketingets Ombudsmand varetager tilsyn med tvangsmæssig udsendelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF.«

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
   1.1. Lovforslagets hovedindhold
   1.2. Baggrund
2. Gældende ret
3. Grænse- og kystvagtforordningen
   3.1. Forordningens regler om udsendelse
   3.2. Pulje af observatører
4. Forordningens gennemførelse i dansk ret
   4.1. Ministeriets overvejelser
   4.2. Den foreslåede ordning
5. Internationale forpligtelser
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
8. Administrative konsekvenser for borgerne
9. Miljømæssige konsekvenser
10. Forholdet til EU-retten
11. Hørte myndigheder og organisationer mv.
12. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets hovedindhold

Der er i de senere år kommet mange flygtninge og migranter til Europa. Det har lagt et stort pres på EU's ydre grænser og har presset alle lande, også Danmark. Europa påtager sig et fælles ansvar over for de flygtninge, som har brug for beskyttelse. Men asylansøgere, der har fået afslag på asyl, og andre udlændinge med ulovligt ophold har ikke ret til ophold og skal så hurtigt som muligt udrejse eller udsendes. Det er med til at undergrave asylsystemets legitimitet, når bl.a. afviste asylansøgere ikke udrejser frivilligt og i stedet bliver i Danmark og Europa.

Der er derfor behov for at styrke indsatsen for at udsende afviste asylansøgere og andre udlændinge uden lovligt ophold. Det gælder ikke blot for Danmark. Udsendelse af afviste asylansøgere og andre udlændinge uden lovligt ophold er en udfordring for mange europæiske lande.

Med henblik på at styrke Den Europæiske Unions ydre grænse vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) 2016/1624 af den 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (grænse- og kystvagtforordningen).

Grænse- og kystvagtforordningen indebærer, at der oprettes et Europæisk Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. Agenturet er en videreudvikling af og omtales fortsat i almindelighed som Frontex. Agenturet får bl.a. til opgave at tilrettelægge, koordinere og gennemføre tilbagesendelsesoperationer og -indsatser vedrørende afviste asylansøgere og andre udlændinge uden lovligt ophold, herunder gennemføre fælles tvangsmæssige udsendelser.

Grænse- og kystvagtforordningen indeholder i tilknytning hertil bl.a. regler om, at der skal oprettes en pulje af observatører, som navnlig skal føre tilsyn med tvangsmæssige udsendelser, som er omfattet af forordningen.

Formålet med lovforslaget er at gennemføre de regler, som er nødvendige for, at Danmark kan gennemføre grænse- og kystvagtforordningen i dansk ret. Lovforslaget indeholder på den baggrund regler om, at Folketingets Ombudsmand kan føre tilsyn med tvangsmæssige udsendelser, som foretages i henhold til forordningen.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at udlændinge- og integrationsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan meddele, at Danmark har besluttet at gennemføre forordningen i dansk ret.

1.2. Baggrund

Den 14. september 2016 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet forordning (EU) nr. 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (grænse- og kystvagtforordningen). Forordningen er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

Vedtagelsen af forordningen skete med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde

artikel 77, stk. 2, litra b og d, og artikel 79, stk. 2, litra c. Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark derfor ikke i Rådets vedtagelse af forordningen, der ligeledes ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling.

Det fremgår af forordningens præambelbetragtning nr. 65, at forordningen udgør en udbygning af Schengen-reglerne. Danmark kan derfor i medfør af artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder fra vedtagelsen af forordningen beslutte at gennemføre forordningen i dansk ret på mellemstatsligt grundlag.

Hvis forordningen ikke gennemføres i dansk ret, overvejer de medlemsstater, der er bundet af forordningen, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes. Dette kan betyde, at Danmark i yderste konsekvens må træde ud af Schengen-samarbejdet.

Grænse- og kystvagtforordningen, der trådte i kraft den 6. oktober 2016, indeholder regler, som bl.a. har til formål at oprette en europæisk grænse- og kystvagt for at sikre integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser med henblik på effektiv forvaltning af passage af de ydre grænser. Dette omfatter håndtering af migrationsmæssige udfordringer og potentielle fremtidige trusler ved disse grænser for dermed at bidrage til imødegåelsen af alvorlig kriminalitet med en grænseoverskridende dimension og for at sikre et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, samtidig med at den frie bevægelighed for personer i Unionen opretholdes.

For at sikre en integreret europæisk grænseforvaltning ved medlemsstaternes ydre grænser, med henblik på en effektiv forvaltning af passage af disse grænser, oprettes der med forordningen en europæisk grænse- og kystvagt. Den europæiske grænse- og kystvagt består af Frontex og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagterne, i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver. Medlemsstaterne bevarer det primære ansvar for forvaltningen af deres del af de ydre grænser.

For at opnå en integreret grænseforvaltning af medlemsstaternes ydre grænser er Frontex endvidere med forordningen blevet tillagt en række udvidede kompetencer og beføjelser.

Agenturets primære opgave vil være at have fokus på at fastlægge en operationel strategi for grænseforvaltning og koordinere bistanden fra alle medlemsstater. I den forbindelse vil agenturet skulle udarbejde sårbarhedsvurderinger af medlemsstaternes grænsekontrolkapacitet og beredskab. Agenturet vil ligeledes skulle tilrettelægge fælles operationer og hurtige grænseindsatser for at styrke medlemsstaternes kapacitet til at kontrollere de ydre grænser og for at håndtere udfordringerne ved de ydre grænser som følge af ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet. Agenturet vil herudover skulle bistå Kommissionen med koordinationen af migrationsstøttehold i hotspotsområder, når en medlemsstat står over for et uforholdsmæssigt stort migrationspres bestemte steder langs dets ydre grænser, samt sikre en praktisk løsning i tilfælde, der kræver hurtig handling ved de ydre grænser. Agenturet vil herudover skulle sørge for teknisk og operationel bistand til støtte for eftersøgnings- og redningsaktioner i forbindelse med personer i havsnød under grænseovervågningsoperationer. Endvidere vil agenturet skulle bidrage til at oprette en udrykningsstyrke på mindst 1.500 grænse- og kystvagter til hurtige grænseindsatser samt udpege agenturets forbindelsesofficerer i medlemsstater og tredjelande. Yderligere skal agenturet fremme operationelt samarbejde mellem medlemsstater og tredjelande om grænseforvaltning. Endelig skal agenturet tilrettelægge, koordinere og gennemføre tilbagesendelsesoperationer og -indsatser.

Danmarks fortsatte deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører forordningen i sin lovgivning.

Folketingets Europaudvalg gav på den baggrund den 19. april 2016 mandat til, at Danmark kan meddele Europa-Kommissionen, at Danmark agter at gennemføre grænse- og kystvagtforordningen i dansk ret.

Det var det daværende Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriums vurdering, at de forpligtelser, som følger af forordningens regler, kunne opfyldes på grundlag af gældende dansk ret. Udlændinge- og Integrationsministeriet har dog efterfølgende vurderet, at en gennemførelse af forordningens artikel 29 om udpegelse af et kompetent organ til en pulje af observatører, som skal føre tilsyn med tvangsmæssig udsendelse, vil kræve en ændring af udlændingeloven. Det er fortsat ministeriets vurdering, at de øvrige bestemmelser i forordningen ikke kræver ændring af dansk ret og således kan opfyldes af Danmark uden lovændringer.

2. Gældende ret

Det følger af udlændingelovens § 30 a, at Folketingets Ombudsmand varetager tilsynet med tvangsmæssige udsendelser.

Bestemmelsen blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 248 af 30. marts 2011 om ændring af udlændingeloven (Ændringer som følge af direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (udsendelsesdirektivet) mv.) i forbindelse med, at udsendelsesdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold) blev gennemført i dansk ret.

Det følger af udsendelsesdirektivets artikel 8, stk. 6, at medlemsstaterne skal sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig udsendelse af tredjelandsstatsborgere.

Ved lovændringen blev Folketingets Ombudsmand som en konsekvens af udsendelsesdirektivets artikel 8, stk. 6, tillagt kompetence til at varetage tilsynet med tvangsmæssige udsendelser gennemført af dansk politi, jf. udlændingelovens § 30. Det skete ved, at § 30 a blev indsat i udlændingeloven.

Det følger af forarbejderne til bestemmelsen, at tilsynet omfatter tvangsmæssige udsendelser, der finder sted på baggrund af afgørelser om tilbagesendelse i udsendelsesdirektivets forstand, jf. Folketingstidende 2010-11, A, L 107 som fremsat, s. 23. Tilsynet omfatter således tvangsmæssige udsendelser, der finder sted på baggrund af afgørelser om udvisning efter udlændingelovens § 25, § 25 a, stk. 2, og § 25 b, afgørelser om udsendelse efter § 27 b og afslag på ansøgninger om opholdstilladelse, afslag på forlængelser af opholdstilladelse og inddragelse af opholdstilladelser, som fastsætter en udrejsefrist.

Efter udlændingelovens § 30, stk. 2, 1. pkt., er det politiet, der drager omsorg for, at en udlænding, som ikke har ret til at opholde sig her i landet, og som ikke udrejser frivilligt, udrejser af landet. Folketingets Ombudsmand fører således tilsyn med politiet i forbindelse med den tvangsmæssige udsendelse.

Tilsynet omfatter tiden fra beslutningen om tvangsmæssig udsendelse, og frem til udsendelsen er gennemført. Det betyder i praksis, at tilsynet omfatter tiden, fra politiet konstaterer, at en udlænding ikke er udrejst i overensstemmelse med en fastsat udrejsefrist, og frem til det tidspunkt, hvor politiets udsendelsessag afsluttes, herunder når udlændingen overleveres til andre landes myndigheder. Tilsynet omfatter tidsrummet fra politiet første gang konstaterer, at udlændingen ikke er udrejst i overensstemmelse med en fastsat udrejsefrist, uanset om udsendelsessagen i perioder ikke længere fremmes, f.eks. fordi udlændingen efterfølgende medvirker til udrejsen, men imidlertid ikke fortsætter hermed.

Det fremgår af udlændingelovens § 30 a, stk. 2, 1. pkt., at tilsynet udøves i overensstemmelse med lov om Folketingets Ombudsmand (ombudsmandsloven). Det følger videre af § 30 a, stk. 2, 2. pkt., at

Folketingets Ombudsmand ved tilsynet særlig skal påse, at politiets virksomhed foretages med respekt for individet og uden unødig magtanvendelse.

Folketingets Ombudsmand skal således bedømme, om politiet handler i strid med gældende ret, herunder internationale forpligtelser og god forvaltningsskik, jf. ombudsmandslovens § 21. I det omfang ombudsmanden som et led i tilsynet gennemfører inspektioner efter § 18 i ombudsmandsloven, kan ombudsmanden endvidere bedømme forholdene ud fra almenmenneskelige og humanitære synspunkter.

Til brug for udførelsen af sit tilsyn har Folketingets Ombudsmand ret til at forlange oplysninger, dokumenter, udtalelser, indkaldelse til afhøring for retten, besigtigelse af tjenestesteder og lokaler samt til uden retskendelse at inspicere private institutioner, hvor personer er eller kan være berøvet deres frihed, jf. § 19 i ombudsmandsloven.

Folketingets Ombudsmands tilsyn omfatter både påsete udsendelser, hvor politipersonalet overvåger udrejsen af landet, f.eks. ombordstigning på et fly eller skib, og ledsagede udrejser, hvor politipersonale ledsager udlændingen ud af landet til udlændingens hjemland eller et tredjeland, hvor udlændingen har ret til at tage ophold.

Der er tale om et overordnet og generelt tilsyn med udsendelsesområdet. Folketingets Ombudsmand behandler således ikke konkrete klager over den enkelte politibetjent, ligesom der ikke sker underretning af den udlænding, hvis sag ombudsmanden vælger at se på.

Folketingets Ombudsmand kan i overensstemmelse med de almindelige regler i ombudsmandsloven modtage klager over konkrete forhold samt tage sager op af egen drift, jf. ombudsmandslovens §§ 13 og 17. I så fald gælder det almindelige princip i ombudsmandslovens § 14, hvorefter ombudsmanden ikke kan behandle klager over forhold, der kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed, før denne myndighed har truffet afgørelse.

Folketingets Ombudsmand udøver sin tilsynsvirksomhed på grundlag af regelmæssige indberetninger fra politiet og en gennemgang af et antal afsluttede konkrete udsendelsessager, jf. § 30 a, stk. 3. Folketingets Ombudsmand kan herudover være til stede under politiets udsendelse af udlændinge, jf. § 30 a, stk. 4. Politiet meddeler Folketingets Ombudsmand de oplysninger, som er nødvendige til varetagelse af tilsynets virksomhed. Det sker dels ved en række faste indberetninger, dels ved at Folketingets Ombudsmand og politiet gennem året indgår i en dialog vedrørende enkelte sager, procedurer mv.

Det fremgår videre af bemærkningerne til bestemmelsen, at Folketingets Ombudsmand ved deltagelse i konkrete udsendelser skal forholde sig passivt og alene påse, hvorledes udsendelsen foregår. Folketingets Ombudsmand hverken kan eller skal under tilsynet intervenere i eventuelle situationer, der måtte opstå under udsendelsen. Folketingets Ombudsmand har mulighed for at stille spørgsmål vedrørende den konkrete udsendelse og eventuelt efterfølgende indlede en undersøgelse af sagen. De spørgsmål, der relaterer sig til en konkret udsendelse, hvor tilsynet er til stede, skal stilles til Rigspolitiet og ikke til det tilstedeværende politipersonale.

Folketingets Ombudsmand kan anvende de reaktionsmuligheder, der er hjemlet i ombudsmandslovens kapitel 7. Folketingets Ombudsmand kan således fremsætte kritik, afgive henstillinger samt i øvrigt fremsætte sin opfattelse af sagen. Derudover kan Folketingets Ombudsmand fremsætte forslag om, at procedurer eller sagsbehandling i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser, der er omfattet af tilsynets kompetence, ændres.

Politiet underretter løbende Folketingets Ombudsmand om forestående tvangsmæssige udsendelser. Folketingets Ombudsmand retter henvendelse til politiet med et ønske om at deltage i en konkret udsendel-

se. Der kan være tale om en vilkårligt udvalgt udsendelse, eller der kan være tale om, at Folketingets Ombudsmand, f.eks. via medierne, er blevet bekendt med en forestående udsendelse, som Folketingets Ombudsmand ønsker at følge. Politiet orienterer snarest muligt Folketingets Ombudsmand om den planlagte rejse. Politiet sørger for det praktiske i forbindelse med deltagelse i udsendelsen, herunder fremskaffelse af billetter, visa, indlogering på hotel mv.

Det følger endelig af § 30 a, stk. 5, at Folketingets Ombudsmand afgiver en årlig beretning om tilsynets virksomhed. Beretningen offentliggøres.

Der er ikke efter gældende ret hjemmel til, at Folketingets Ombudsmand kan føre tilsyn med udenlandske myndigheder i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser, idet ombudsmandens virksomhed alene omfatter danske myndigheder. Ombudsmanden vil således ikke i dag kunne føre tilsyn med eksempelvis tysk politi i forbindelse med en tvangsmæssig udsendelse.

3. Grænse- og kystvagtforordningen

3.1. Forordningens regler om udsendelse

Som nævnt i afsnit 1.2. har grænse- og kystvagtforordningen til formål at sikre det retlige grundlag for en integreret grænseforvaltning af EU's ydre grænser med henblik på effektivt at styre forvaltningen af passage af de ydre grænser og sikre et højt sikkerhedsniveau internt i EU, samtidig med at den frie bevægelighed for personer opretholdes.

Som led heri har Frontex fået udvidet sine kompetencer og beføjelser i forbindelse med udsendelser. Formålet med at styrke Frontex' rolle i forbindelse med udsendelser er at give medlemsstaterne alle nødvendige operationelle forstærkninger til en effektiv udsendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Efter Frontex-forordningen (Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 med senere ændringer om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde med EU-medlemsstaternes ydre grænser) artikel 9 kan Frontex efter anmodning yde den nødvendige bistand og koordinering eller tilrettelæggelse af medlemsstaternes fælles tilbagesendelsesaktioner, bl.a. ved at chartre fly med henblik på sådanne aktioner. Frontex har endvidere mulighed for at finansiere eller medfinansiere sådanne fælles tilbagesendelsesaktioner. Det er et krav efter Frontex-forordningen, at der er tale om en tilbagesendelsesaktion med deltagelse af mere end én medlemsstat.

Det fremgår af grænse- og kystvagtforordningens artikel 2, at "tilbagesendelse" (udsendelse) forstås i overensstemmelse med udsendelsesdirektivets artikel 3, nr. 3. Det følger heraf, at udsendelse herefter forstås som processen i forbindelse med en tredjelandsstatsborgers tilbagevenden, enten frivilligt i overensstemmelse med en forpligtelse til at vende tilbage eller tvangsmæssigt, til vedkommende tredjelandsstatsborgers oprindelsesland, et transitland efter tilbagetagelsesaftaler på fælleskabsplan, bilateralt plan eller i henhold til andre ordninger eller et andet tredjeland, som den pågældende tredjelandsstatsborger frivilligt beslutter at vende tilbage til, og hvor vedkommende vil blive modtaget.

Frontex skal således fremover koordinere og organisere tilbagesendelsesoperationer eller -indsatser i forbindelse med udsendelse fra én eller flere medlemsstater og fremme tilrettelæggelsen heraf på eget initiativ med henblik på at styrke tilbagesendelsessystemet i de medlemsstater, der er udsat for et særligt pres. I medfør af grænse- og kystvagtforordningens artikel 27 vil Frontex således fremover bl.a. have til opgave navnlig på teknisk og operativt plan, og i fuld overensstemmelse med grundlæggende rettigheder og de generelle principper i EU-retten samt relevante dele af folkeretten, navnlig beskyttelse af flygtninge og børns rettigheder, at koordinere medlemsstaternes udsendelsesrelaterede aktiviteter.

Bestemmelsen har til formål at opnå et integreret system for forvaltning af udsendelser mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder med deltagelse af de relevante myndigheder i tredjelande og andre relevante interessenter.

Det følger således af grænse- og kystvagtforordningens artikel 28, stk. 1, at Frontex på anmodning fra én eller flere af de deltagende medlemsstater, og i medfør af udsendelsesdirektivet, kan koordinere og tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer. Frontex vil således kunne stå for at chartre et fly og vil endvidere kunne stå for kontakt til tredjelandets myndigheder. Frontex kan endvidere på eget initiativ foreslå medlemsstaterne at koordinere og tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer. Frontex vil således kunne opfordre Danmark og Tyskland til at gå sammen om en fælles chartret flyvning til Afghanistan. Det vil dog altid være op til den enkelte medlemsstat, hvorvidt man ønsker at benytte Frontex.

Ved "tilbagesendelsesoperation" forstås en operation, som koordineres af Frontex og involverer teknisk og operativ forstærkning fra én eller flere medlemsstater, hvorved personer i udsendelsesposition fra én eller flere medlemsstater sendes tilbage, enten frivilligt eller ved tvang, jf. forordningens artikel 2, nr. 14.

Spørgsmålet om udlændingens opholdsgrundlag hører under national ret, og det fremgår således af artikel 28, stk. 1, at Frontex ikke tager stilling til grundlaget for en medlemsstats afgørelse om udsendelse.

Medlemsstaterne skal i medfør af forordningen underrette Frontex hver måned om deres vejledende planlægning af antallet af personer i udsendelsesposition og om de tredjelande, hvortil der skal ske udsendelse. Medlemsstaterne skal i den forbindelse oplyse, om de forventer at have behov for bistand og koordinering fra Frontex. Frontex vil herefter udarbejde en rullende operativ plan for at give de medlemsstater, der anmoder om det, den nødvendige operative forstærkning, herunder i form af teknisk udstyr, jf. artikel 28, stk. 2.

I medfør af grænse- og kystvagtforordningens artikel 28, stk. 3, kan Frontex sikre koordination og hjælpe med tilrettelæggelsen af tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperationer. Herved forstås udsendelser, hvor det tredjeland, som udsendelsen sker til, stiller transportmidler og ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed. Frontex' bistand sker enten på medlemsstaternes anmodning eller på forslag fra Frontex. En medlemsstat vil dog altid kunne afslå Frontex' assistance.

Frontex får endvidere til opgave at yde teknisk og operativ bistand – eksempelvis i form af tolketjenester, rådgivning og praktiske oplysninger omkring de tredjelande, hvortil der skal ske udsendelse – til de medlemsstater, der er udsat for særlige udfordringer med hensyn til deres tilbagesendelsessystemer, jf. artikel 27, stk. 1, litra b) og stk. 2.

Herudover har Frontex mulighed for at koordinere anvendelse af relevante IT-systemer og yde støtte til medlemsstaterne om det konsulære samarbejde med henblik på identifikation af tredjelandsstatsborgere og indhentning af rejsedokumenter uden at videregive oplysninger om, hvorvidt de pågældende tredjelandsstatsborgere har ansøgt om international beskyttelse, tilrettelægge og koordinere tilbagesendelsesoperationer samt yde støtte til frivillig udrejse i samarbejde med medlemsstaterne, jf. artikel 27, stk. 1, litra c.

Frontex opretter en række puljer. Dels en pulje af observatører, som skal føre tilsyn med tvangsmæssige udsendelser, dels en pulje af ledsagere, som gennemfører de tvangsmæssige udsendeler og dels en pulje af udsendelsesspecialister, som stilles til rådighed til udførelsen af særlige opgaver såsom identifikation af særlige grupper af tredjelandsstatsborgere, erhvervelse af rejsedokumenter fra tredjelande og fremme af det konsulære samarbejde. Medlemmerne af puljerne stilles til rådighed af og udsendes til medlemsstaterne.

Fra puljen af observatører kan der således dannes europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser, jf. artikel 32.

I forlængelse heraf fremgår det af forordningens artikel 33, at Frontex på anmodning fra en medlemsstat, der står over for en opgave med at opfylde forpligtelsen efter udsendelsesdirektivet til at sende tredjelandstatsborgere, der er genstand for afgørelser om udsendelse truffet af en medlemsstat, tilbage, yder passende teknisk og operativ bistand i form af en tilbagesendelsesindsats. Ved en "tilbagesendelsesindsats" forstås en aktivitet foretaget af Frontex, hvorved medlemsstater ydes udvidet teknisk og operativ bistand i form af indsættelse af europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser i medlemsstaterne og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, jf. artikel 2, nr. 15.

Frontex har endvidere til opgave at tilrettelægge, fremme og koordinere aktiviteter, der muliggør informationsudveksling og kortlægning og samling af bedste praksis med hensyn til forhold, der vedrører tilbagesendelser mellem medlemsstaterne, jf. artikel 27, stk. 1, litra d.

Endelig kan Frontex finansiere eller medfinansiere de operationer, indsatser og aktiviteter fra sit budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, som gælder for agenturet, jf. artikel 27, stk. 1, litra e.

3.2. Pulje af observatører

I medfør af grænse- og kystvagtforordningens artikel 29 skal Frontex efter høring af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, jf. forordningens artikel 71, oprette en pulje af observatører, som varetager tilsynet med tvangsmæssige udsendelser i overensstemmelse med udsendelsesdirektivets artikel 8, stk. 6.

Medlemmerne af puljen vælges således fra de kompetente organer, som i medlemsstaterne allerede fører tilsyn med de nationale tvangsmæssige udsendelser, jf. herved artikel 8, stk. 6, i udsendelsesdirektivet.

Frontex stiller på anmodning observatører ved tvangsmæssig udsendelse til rådighed for de deltagende medlemsstater, som på medlemsstaternes vegne fører tilsyn med, at tilbagesendelsesoperationer, som omfattet af grænse- og kystvagtforordningens artikel 28, og tilbagesendelsesindsatserne, som omfattet af artikel 33, gennemføres på korrekt vis under hele deres varighed, jf. artikel 29, stk. 4.

Observatørernes tilsyn omfatter således tilsyn med tvangsmæssige tilbagesendelsesoperationer, som er omfattet af artikel 28, og tilbagesendelsesindsatserne, som er omfattet af artikel 33. Bestemmelsen omfatter derimod ikke tilsyn med nationale tvangsmæssige udsendelser. Tilsynet hermed vil som hidtil blive udøvet efter udsendelsesdirektivet og på grundlag af § 30 a, stk. 1-5, i udlændingeloven.

Det fremgår af grænse- og kystvagtforordningens artikel 40, stk. 2, at alt Frontex' personale under tilbagesendelsesoperationer og -indsatser skal overholde EU-retten og folkeretten samt de grundlæggende rettigheder og værtsmedlemsstatens nationale ret.

Det fremgår endvidere af forordningens artikel 28, stk. 6, at observatørerne skal føre tilsyn med hver tilbagesendelsesoperation i medfør af udsendelsesdirektivets artikel 8, stk. 6. Tilsynet med tvangsmæssige tilbagesendelsesoperationer udføres på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier, og omfatter hele tilbagesendelsesoperationen fra før afrejsen til overdragelsen af personerne i udsendelsesposition til det tredjeland, hvortil der sker udsendelse.

Af bilag 1 til Frontex' bestyrelses beslutning af 6. december 2016, der er optrykt som bilag 3 til lovforslaget, fremgår det således, at ethvert tilsyn, som udføres af observatøren ved tvangsmæssig udsendelse, gælder fra det tidspunkt, hvor personen, der er genstand for tilbagesendelsesoperationen, af de relevante myndigheder fysisk hentes fra det sted, hvor vedkommende befinder sig, med henblik på gennemførelse af den fysiske udsendelse, og frem til det tidspunkt, hvor personen overgives til myndighederne i modta-

gerstaten, eller det tidspunkt, hvor personen tilbagegives til afsenderlandets myndigheder i det tilfælde, at udsendelse af personen suspenderes eller aflyses.

Observatørerne kan som nævnt ovenfor føre tilsyn med tvangsmæssige udsendelser, der gennemføres efter artikel 28, stk. 1, dvs. udsendelser, hvor agenturet koordinerer eller tilrettelægger tilbagesendelsesoperationen.

Observatørerne kan endvidere føre tilsyn med de tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperationer, der er omfattet af forordningens artikel 28, stk. 3. Det følger således af bestemmelsen, at mindst én repræsentant for medlemsstaterne og én observatør ved tvangsmæssig udsendelse fra den pulje, der oprettes i henhold til artikel 29, eller fra den nationale tilsynsordning i den deltagende medlemsstat, skal være til stede under hele tilbagesendelsesoperationen og frem til ankomsten i det tredjeland, hvortil udsendelsen sker.

Observatøren skal i forbindelse med hver tvangsmæssig udsendelse indsende en rapport om hver tvangsmæssig tilbagesendelsesoperation til Frontex' administrerende direktør, til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i medfør af artikel 71 og til de kompetente nationale myndigheder, der er involveret i den pågældende operation. Den administrerende direktør og de kompetente nationale myndigheder sikrer, om nødvendigt, en passende opfølgning herpå.

Hvis Frontex har bekymringer med hensyn til overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med en tilbagesendelsesoperation, meddeler agenturet de deltagende medlemsstater og Kommissionen dette, jf. artikel 28, stk. 7. Herudover vil Frontex' administrerende direktør evaluere resultaterne af tilbagesendelsesoperationerne. Hver sjette måned fremsender direktøren en detaljeret evalueringsrapport vedrørende alle de tilbagesendelsesoperationer, som er blevet gennemført i det forrige halvår til bestyrelsen i Frontex sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, jf. artikel 28, stk. 8.

Det følger af forordningens artikel 29, stk. 2, at bestyrelsen for Frontex på forslag fra den administrerende direktør træffer afgørelse om det samlede antal af observatører til puljen og om observatørernes profil. Frontex' bestyrelse har ved bilag 1 til Frontex' beslutning af 6. december 2016 således fastsat antallet af observatører omfattet af puljen til 50. Bestyrelsen kan til enhver tid ændre observatørernes profiler og det samlede antal observatører i puljen. Medlemsstaterne er ansvarlige for at bidrage til puljen ved at udnævne observatører ved tvangsmæssig udsendelse svarende til den fastlagte profil. Der skal indgå observatører ved tvangsmæssig udsendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse i puljen.

Det følger af forordningens artikel 29, stk. 3, at medlemsstaternes bidrag med observatører ved tvangsmæssig udsendelse til tilbagesendelsesoperationer og -indsatser i det følgende år planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem Frontex og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne observatører til rådighed med henblik på, at disse efter anmodning fra Frontex fører tilsyn med konkrete tvangsmæssige udsendelser. Dette gælder dog ikke, hvis en medlemsstat står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver. Frontex skal anmode en medlemsstat om at stille en observatør til rådighed mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse eller fem arbejdsdage i tilfælde af en hurtig tilbagesendelsesindsats.

Det fremgår af artikel 3 i den ovennævnte beslutning, at den praktiske fremgangsmåde for indsættelsen af observatører fastlægges efter nærmere aftale mellem Frontex og observatøren.

Definitionen på en observatør ved tvangsmæssig tilbagesendelse, jf. forordningens artikel 29, fremgår af det førnævnte bilag 1 til Frontex' beslutning af 6. december 2016.

Det fremgår bl.a. heraf, at observatørerne har til opgave at sikre, at følgende rettigheder under hele tilbagesendelsesoperationen sikres:
– fundamentale rettigheder i overensstemmelse med EU-retten
– de relevante menneskerettigheder, herunder særligt princippet om menneskelig værdighed og non-refoulement, samt
– at eventuel brug af tvangsforanstaltninger holdes inden for grænserne af rimelig magtanvendelse.

Observatørerne bør endvidere besidde en viden og forståelse for princippet om ikke-forskelsbehandling, retten til at klage til relevante myndigheder, internationale og europæiske standarder for beskyttelse af børn og andre sårbare personer samt kønsrelaterede problematikker, herunder de, der bl.a. er beskrevet i Frontex' Guide for Joint Operations by Air af 12. maj 2016.

Herudover fremgår det, at observatørerne skal besidde de fornødne kvalifikationer med henblik at udarbejde en fyldestgørende tilsynsrapport indeholdende en række forhold.

Det følger bl.a. af forordningens artikel 35, stk. 2, at Frontex skal udarbejde og videreudvikle en adfærdskodeks, der særligt gælder for udsendelse af personer i udsendelsesposition.

En sådan adfærdskodeks skal anvendes under alle tilbagesendelsesoperationer og -indsatser, som koordineres og tilrettelægges af Frontex.

Adfærdskodeksen skal indeholde en beskrivelse af fælles standardprocedurer for at forenkle tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer og -indsatser og for at sikre, at udsendelse sker på en human måde og under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed og retten til beskyttelse af personoplysninger og til ikke-forskelsbehandling.

Endvidere skal adfærdskodeksen tage hensyn til medlemsstaternes forpligtelse til at sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssige tilbagesendelse, jf. artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF ("udsendelsesdirektivet"), og til strategien for grundlæggende rettigheder.

Adfærdskodeksen er endnu ikke udarbejdet.

4. Forordningens gennemførelse i dansk ret

4.1. Ministeriets overvejelser

Det følger af grænse- og kystvagtforordningens artikel 29, at medlemsstaterne til brug for puljen af observatører skal udpege kompetente organer, som i medlemsstaterne fører tilsyn med tvangsmæssige nationale udsendelser, jf. herved udsendelsesdirektivets artikel 8, stk. 6.

Artikel 29 indebærer således, at den myndighed, der fører tilsyn med nationale udsendelser efter udsendelsesdirektivet, skal udpeges som kompetent organ til puljen af observatører, der skal etableres efter reglerne i grænse- og kystvagtforordningen.

Det er Folketingets Ombudsmand, som i Danmark er tillagt kompetencen til at føre tilsyn i medfør af udsendelsesdirektivets artikel 8, stk. 6. Folketingets Ombudsmand fører således i dag tilsyn i forbindelse med tvangsmæssige udsendelser, der gennemføres af dansk politi efter reglerne i udlændingeloven. Ombudsmanden fører bl.a. tilsyn med, om politiet i forbindelse med udsendelsen overholder Danmarks internationale forpligtelser i henhold til EU-retten og internationale menneskerettighedskonventioner og ikke udøver unødvendig magt.

Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse er det afgørende, at der føres et uafhængigt og upartisk tilsyn med tvangsmæssige udsendelser. Folketingets Ombudsmand opfylder disse betingelser.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder derfor, at Folketingets Ombudsmand også bør føre tilsyn med tvangsmæssige udsendelser efter grænse- og kystvagtforordningens regler.

Bestemmelsen i udlændingelovens § 30 a indebærer, at ombudsmanden kan føre tilsyn med udsendelsesoperationer, der gennemføres af politiet efter reglerne i udlændingeloven. Der vil her være tale om udsendelsesoperationer, der gennemføres af danske myndigheder, og hvor ombudsmanden fører tilsyn med den pågældende myndighed.

Som anført kan en tilbagesendelsesoperation efter artikel 28 og en tilbagesendelsesindsats efter artikel 33 i grænse- og kystvagtforordningen omfatte én eller flere medlemsstater og vil blive gennemført af en eller flere andre medlemsstaters myndigheder. Tilsynet med gennemførelse af tilbagesendelsesoperationer og -indsatser efter forordningen vil derfor også omfatte tilsyn med andre landes myndigheders opgavevaretagelse.

Der er ikke i dag hjemmel i dansk ret til, at Folketingets Ombudsmand kan føre tilsyn med udenlandske myndigheder.

Regeringen foreslår på den baggrund, at Folketingets Ombudsmands beføjelse udvides, således at ombudsmanden kan fungere som observatør og varetage tilsynet med tvangsmæssige udsendelser i henhold til grænse- og kystvagtforordningen.

4.2. Den foreslåede ordning

Det foreslås på den baggrund, at der indsættes en ny bestemmelse i § 30 a, hvorefter Folketingets Ombudsmand får kompetence til at føre tilsyn med tvangsmæssige udsendelser i medfør af grænse- og kystvagtforordningen.

Tilsynet omfatter de udsendelser, der finder sted i henhold til grænse- og kystvagtforordningen. Folketingets Ombudsmand vil således skulle føre tilsyn med tvangsmæssige tilbagesendelsesoperationer og -indsatser under Frontex.

Tilsynet kan omfatte både danske og udenlandske myndigheder. Det vil således være Frontex, som bestemmer hvilke flyvninger, Frontex ønsker, ombudsmanden dækker. Der vil ikke nødvendigvis være tale om flyvninger, hvor Danmark deltager.

Det foreslås således, at Folketingets Ombudsmand stiller observatører til rådighed med henblik på, at disse efter anmodning fra Frontex fører tilsyn med konkrete tvangsmæssige udsendelser efter forordningen. Det nærmere omfang af ombudsmandens bidrag til puljen af observatører vil blive fastsat i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem Frontex og Danmark.

Den nærmere fremgangsmåde for indsættelsen af observatører vil blive fastlagt efter nærmere aftale mellem Frontex og Folketingets Ombudsmand.

I modsætning til, hvad der gælder, når Folketingets Ombudsmand fører tilsyn med nationale udsendelser, vil tilsynet efter forordningen ikke skulle føres efter ombudsmandsloven. Tilsynet vil i stedet skulle føres i henhold til forordningens regler.

Ombudsmanden vil bl.a. skulle føre tilsyn med, om udsendelsen sker under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og de grundlæggende principper i EU-retten samt folkeretten, herunder forpligtelser vedrørende beskyttelse af flygtninge og børns rettigheder. Ombudsmanden vil således skulle føre tilsyn

med, at udsendelse sker under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, de relevante bestemmelser i folkeretten, herunder FN's konvention om barnets rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, konventionen om flygtninges retsstilling og forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement.

De nærmere rammer og retningslinjer for tilsynet vil blive fastlagt af Frontex' bestyrelse.

Der henvises til afsnit 3 for en nærmere gennemgang af forordningens regler.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

5. Internationale forpligtelser

Forordningens regler ændrer ikke ved, at en tvangsmæssig udsendelse skal ske i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser. I den forbindelse er Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) særlig relevant. FN's konvention om barnets rettigheder er ligeledes relevant.

Efter EMRK artikel 3 må ingen underkastes tortur og ej heller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Bestemmelsen er absolut og tillader ikke nogen undtagelser.

En udlænding kan således aldrig udsendes til et land, hvor der er vægtige grunde til at antage, at den pågældende vil være i reel risiko for at blive behandlet i strid med artikel 3.

Efter omstændighederne kan de faktiske forhold i forbindelse med udsendelsen, herunder udsendelsesmåden, være i strid med artikel 3.

Eventuel magtanvendelse i forbindelse med gennemførelse af en tvangsmæssig udsendelse vurderes i forhold til artikel 3.

Efter artikel 3, stk. 1, i FN's børnekonvention skal barnets tarv komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for social velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget medfører økonomiske og administrative konsekvenser for Folketingets Ombudsmand, som det på nuværende tidspunkt er vanskeligt at vurdere omfanget af. Der afsættes på den baggrund en bevilling på 0,2 mio. kr. årligt i 2017 og frem til Folketingets Ombudsmand fra § 14.31.04. Politiets registrering og udsendelse af asylansøgere mv. Da omfanget af ombudsmandens opgave er behæftet med usikkerhed, kan Folketingets Ombudsmand på et senere tidspunkt løfte et eventuelt merbevillingsbehov, hvis der konstateres et øget ressourcetræk.

De økonomiske konsekvenser indarbejdes for 2017 på forslag til tillægsbevillingslov for 2017 og for 2018 og frem på forslag til finanslov for 2018.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslistet m.v.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlaments og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF er som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark.

Da forordningen imidlertid udbygger Schengen-reglerne, træffer Danmark, jf. protokol nr. 22 om Danmarks stilling, inden seks måneder efter vedtagelsen af forordningen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningen i dansk ret.

Med lovforslaget gennemføres den ændring af udlændingeloven, som er nødvendig for, at forordningen kan gennemføres i Danmark på mellemstatsligt grundlag i overensstemmelse med artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling (Schengenteknikaliteten).

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at udlændinge- og integrationsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan meddele, at Danmark har besluttet at gennemføre forordningen i dansk ret.

Forordningen vil finde anvendelse i Danmark på mellemstatsligt grundlag fra det tidspunkt, hvor Danmark giver denne meddelelse. Det bemærkes, at Folketingets Ombudsmand dog først vil kunne varetage tilsynet efter forordningen, når loven træder i kraft.

Forordningen trådte i kraft den 6. oktober 2016 og har fundet anvendelse i sin helhed fra den 7. januar 2017.

Udlændinge- og integrationsministeren vil umiddelbart efter lovforslagets endelige vedtagelse, der forventes at finde sted den 14. marts 2017, give meddelelse om, at Danmark har besluttet at gennemføre forordningen i dansk ret. Herved skabes der en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er bundet af forordningen. Det forventes, at loven vil kunne træde i kraft dagen efter lovforslagets vedtagelse.

11. Hørte myndigheder mv.:

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. januar 2017 til den 7. februar 2017 været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Universitet (Juridisk Institut), Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesti Nu, Amnesty International, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Børnerådet, Børns Vilkår, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk PEN, Danske Advokater, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Etiske Råd, Det Kriminalpræventive Råd, DIGNITY – Dansk Institut mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Domstolsstyrelsen, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Indvandrermedicinsk Klinik, Odense Uni-

versitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kirkernes Integrationstjeneste, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kommunernes Landsforening, Kriminalforsorgens Lokale Præsteforening, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen KRIM, Landsorganisationen af kvindekrisecentre (LOKK), Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Offerrådgivningerne i Danmark, PRO-Vest, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, RCT – Rehabiliterings- og Forskningscentret for Torturofre, Red Barnet, Refugees Welcome, Retspolitisk Forening, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Samtlige byretter, SAVN, SOS mod Racisme, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Udlændingenævnet, UNHCR Regional Representation for Northern Europe og Ægteskab uden grænser.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	0,2 mio. kr. årligt i 2017 og frem
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører forordning (EU) nr. 2016/1624 på mellemstatsligt grundlag, jf. artikel 4 i Protokol om Danmarks stilling.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det foreslås at indsætte et *stk. 6* i § 30 a, hvorefter Folketingets Ombudsmand varetager tilsyn med tvangsmæssig udsendelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF (Grænse- og kystvagtforordningen).

Den foreslåede bestemmelse i § 30 a, stk. 6, gennemfører artikel 29 i grænse- og kystvagtforordningen. Efter denne bestemmelse opretter Frontex en pulje af observatører, der fører tilsyn ved tvangsmæssige udsendelser i henhold til forordningen.

Puljen af observatører skal vælges ud ad organer, som er kompetente til at føre tilsyn med tvangsmæssige udsendelser af tredjelandsstatsborgere efter udsendelsesdirektivets artikel 8, stk. 6, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

Folketingets Ombudsmand er efter gældende ret kompetent til at føre tilsyn med nationale tvangsmæssige udsendelser, jf. udlændingelovens § 30 a. Tilsynet udøves i overensstemmelse med ombudsmandsloven, jf. § 30 a, stk. 2. Ombudsmanden har derfor efter gældende ret alene kompetence til at føre tilsyn med nationale myndigheder.

Med lovforslaget får Folketingets Ombudsmands kompetence til at føre tilsyn med udenlandske myndigheder i forbindelse med udsendelser efter forordningen. Det vil således være medarbejdere fra Folketingets Ombudsmand, som indgår i puljen af observatører i henhold til grænse- og kystvagtforordningens artikel 29.

Folketingets Ombudsmand vil på anmodning fra Frontex skulle stille en medarbejder (observatør) til rådighed, som kan føre tilsyn ved tvangsmæssige udsendelser. Hvis ombudsmanden står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver kan anmodningen fra Frontex dog afslås. Frontex skal anmode ombudsmanden om at stille en observatør til rådighed mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse eller fem arbejdsdage i tilfælde af en hurtig tilbagesendelsesindsats.

Folketingets Ombudsmand skal indsætte observatører, som fører tilsyn ved tvangsmæssige udsendelser i henhold til reglerne i forordningen, dvs. tilbagesendelsesoperationer, jf. forordningens artikel 28, og tilbagesendelsesindsatser, jf. forordningens artikel 33, jf. nærmere afsnit 3.1.

Bestyrelsen i Frontex træffer på forslag fra den administrerende direktør afgørelse om antallet af observatører ved tvangsmæssig udsendelse, der skal stilles til rådighed til puljen, og deres profil. Af bilag 1 til Frontex' bestyrelses beslutning af 6. december 2016, der er optrykt som bilag 3 til lovforslaget, fremgår det, at antallet af observatører omfattet af puljen er fastsat til 50 personer. Det forventes på den baggrund, at Danmark vil skulle indmelde én observatør til puljen.

Folketingets Ombudsmand påser ved sit tilsyn, at udsendelsen foretages i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og i overensstemmelse med forordningen. De Frontex-medarbejdere, som deltager i en udsendelse, skal således overholde EU-retten, folkeretten samt de grundlæggende rettigheder og værtsmedlemsstatens nationale ret.

Tilsynet med tvangsmæssige udsendelser udføres på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier og omfatter hele tilbagesendelsesoperationen fra før afrejsen til overdragelsen af personerne i udsendelsesposition til det tredjeland, hvortil der sker udsendelse. Af bilag 1 til Frontex' bestyrelses beslutning af 6. december 2016 fremgår således, at ethvert tilsyn, som udføres af observatøren ved tvangsmæssig udsendelse, gælder fra det tidspunkt, hvor personen, der er genstand for tilbagesendelsesoperationen, af de relevante myndigheder fysisk hentes fra det sted, hvor vedkommende befinder sig, med henblik på gennemførelse af den fysiske udsendelse, og frem til det tidspunkt, hvor personen overgives til myndighederne i modtagerstaten, eller det tidspunkt, hvor personen tilbagegives til afsenderlandets myndigheder i det tilfælde, at udsendelse af personen suspenderes eller aflyses.

I medfør af forordningens artikel 29, stk. 4, skal observatøren påse, at tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser gennemføres på korrekt vis under hele deres varighed. Ombudsmanden vil således bl.a. skulle føre tilsyn med, om udsendelsen sker under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og de grundlæggende principper i EU-retten samt folkeretten, herunder forpligtelser vedrørende beskyttelse af flygtninge og børns rettigheder.

De nærmere rammer for tilsynet forventes at blive fastlagt af Frontex. I modsætning til, hvad der gælder, når Folketingets Ombudsmand fører tilsyn med nationale udsendelser, vil tilsynet efter forordningen ikke skulle føres efter ombudsmandsloven. Tilsynet vil i stedet skulle føres i henhold til forordningens regler, samt de nærmere rammer, som Frontex måtte fastlægge.

Efter hvert tilsyn skal Folketingets Ombudsmand udarbejde en tilsynsrapport, som skal sendes til Frontex' administrerende direktør, til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, og til de relevante nationale myndigheder i alle medlemsstater, der er involveret i udsendelsen, jf. artikel 28, stk. 6. Den administrerende direktør og de kompetente nationale myndigheder sikrer, om nødvendigt, en passende opfølgning herpå.

Folketingets Ombudsmand skal ikke som led i tilsynet behandle konkrete klager, der relaterer sig til en tilbagesendelsesoperation eller tilbagesendelsesindsats, eller andre klager. Sådanne klager behandles efter en særlig klageordning, jf. forordningens artikel 72.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Efter *stk. 2* kan lovforslaget stadfæstes straks efter vedtagelsen.

De nævnte bestemmelser skal ses i lyset af, at Danmark senest den 14. marts 2017 skal meddele Europa-Kommissionen, om Danmark har til hensigt at gennemføre forordningen i dansk ret.

Der er således behov for hurtigst muligt at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige for, at forordningen kan anvendes i Danmark.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 412 af 9. maj 2016, som ændret senest ved lov nr. 81 af 24. januar 2017, foretages følgende ændring:
§ 30 a. --- *Stk. 1-5.* ---	
	1. I *§ 30 a* indsættes som *stk. 6*: *Stk. 6.* Folketingets Ombudsmand varetager tilsyn med tvangsmæssig udsendelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF.
	§ 2
	Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelse i Lovtidende. *Stk. 2.* Lovforslaget kan stadfæstes straks efter dets vedtagelse.
	§ 3
	Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 2

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2016/1624

af 14. september 2016

om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, og Rådets beslutning 2005/267/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 2, litra b) og d), og artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (1),

efter den almindelige lovgivningsprocedure (2), og

ud fra følgende betragtninger:

1) På dets møde den 25. og 26. juni 2015 opfordrede Det Europæiske Råd til, at der blev gjort en bredere indsats for at finde en vidtspændende løsning på de hidtil uset store migrationsstrømme til Unionens område, herunder ved at styrke grænseforvaltningen for i højere grad at kunne styre de voksende blandede migrationsstrømme. Den 23. september 2015 understregede stats- og regeringscheferne på deres uformelle møde endvidere behovet for at imødegå den dramatiske situation ved de ydre grænser og at styrke kontrollen ved disse grænser, navnlig ved hjælp af supplerende ressourcer

til Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU- Medlemsstaternes Ydre Grænser, Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og Europol i form af menneskelige og tekniske ressourcer fra medlemsstaterne.

2) Formålet med Unionens politik på området forvaltning af de ydre grænser er at udvikle og gennemføre en integreret europæisk grænseforvaltning på nationalt plan og EU-plan, hvilket er en nødvendig følge af den frie bevægelighed for personer internt i Unionen og udgør en grundlæggende del af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Integreret europæisk grænseforvaltning er vigtig for at forbedre migrationsstyringen. Hensigten er at forvalte passagen af de ydre grænser effektivt og at håndtere migrationsmæssige udfordringer og potentielle fremtidige trusler ved disse grænser og dermed bidrage til imødegåelsen af alvorlig kriminalitet med en grænseoverskridende dimension og til at sikre en høj grad af intern sikkerhed i Unionen. Samtidig er det nødvendigt at handle under fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder og på en måde, der sikrer den frie bevægelighed for personer i Unionen.

(1) EUT C 303 af 19.8.2016, s. 109.

(2) Europa-Parlamentets holdning af 6.7.2016 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.9.2016.

3) Integreret europæisk grænseforvaltning baseret på en firestrenget adgangskontrolmodel omfatter foranstaltninger i tredjelande, såsom inden for rammerne af den fælles visumpolitik, foranstaltninger med tilgrænsende tredjelande, grænsekontrolforanstaltninger ved de ydre grænser, risikoanalyser og foranstaltninger inden for Schengenområdet og tilbagesendelse.

4) Der bør i gennemførelsen af den integrerede europæiske grænseforvaltning sikres overensstemmelse med andre politiske målsætninger, herunder at den grænseoverskridende transport fungerer efter hensigten.

5) For at sikre en effektiv gennemførelse af den integrerede europæiske grænseforvaltning bør der oprettes en europæisk grænse- og kystvagt. Denne bør have fornødne økonomiske og menneskelige ressourcer og udstyr til sin rådighed. Den europæiske grænse- og kystvagt bør bestå af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«) og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver. Den vil som sådan basere sig på fælles anvendelse af oplysninger, kapaciteter og systemer på nationalt plan og indsatsen fra agenturet på EU-plan.

6) Integreret europæisk grænseforvaltning bør gennemføres som et fælles ansvarsområde for agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænseovervågningsoperationer til søs og andre grænsekontrolopgaver. Selv om medlemsstaterne fortsat har hovedansvaret for forvaltningen af deres ydre grænser i deres egen interesse og i alle medlemsstaternes interesse, bør agenturet støtte anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende forvaltning af de ydre grænser ved at styrke, vurdere og koordinere indsatsen i de medlemsstater, der gennemfører disse foranstaltninger.

7) Integreret europæisk grænseforvaltning ændrer ikke Kommissionens og medlemsstaternes respektive kompetencer på toldområdet, navnlig for så vidt angår kontrol, risikostyring og informationsudveksling.

8) Det er fortsat EU-institutionerne, der har ansvar for at udvikle politikken og vedtage lovgivningen vedrørende kontrollen ved de ydre grænser og tilbagesendelse, herunder udvikling af en strategi for integreret europæisk grænseforvaltning. Der bør sikres en tæt koordinering mellem agenturet og disse institutioner.

9) Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, der almindeligvis betegnes om Frontex, blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 (1). Siden det indledte sin virksomhed den 1. maj 2005, har det med held bistået medlemsstaterne med at gennemføre de operative aspekter af forvaltningen af de ydre grænser gennem fælles operationer og hurtige grænseindsatser, risikoanalyser, informationsudveksling, forbindelser med tredjelande og tilbagesendelse af personer i dsendelsesposition.

10) Det er nødvendigt at foretage en effektiv overvågning af passage af de ydre grænser, håndtere de migrationsmæssige udfordringer og mulige kommende trusler ved de ydre grænser, sikre en høj grad af intern sikkerhed i Unionen, beskytte Schengenområdets funktionsmåde og respektere det overordnede princip om solidaritet. Det er i lyset heraf nødvendigt at styrke forvaltningen af de ydre grænser ved at bygge videre på Frontex' arbejde og yderligere udvikle det til et agentur med fælles ansvar for forvaltningen af de ydre grænser.

11) De opgaver, der varetages af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU- Medlemsstaternes Ydre Grænser, bør derfor udvides. For at afspejle disse forandringer bør dets navn ændres til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, der fortsat i almindelighed vil blive omtalt som Frontex. Det bør forblive den samme juridiske person med fuld kontinuitet i alle dets aktiviteter og procedurer. Hovedopgaven for agenturet bør være at fastlægge en teknisk og operativ strategi for gennemførelsen af integreret grænseforvaltning på EU-plan, at overvåge at grænsekontrollen ved de ydre grænser er effektiv, at yde øget teknisk og operativ bistand til medlemsstaterne gennem fælles operationer og hurtige grænseindsatser, at sikre den praktiske gennemførelse af foranstaltninger i situationer, der kræver en hurtig indsats ved de ydre grænser, at yde teknisk og operativ bistand i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer for mennesker i havsnød og at tilrettelægge, koordinere og gennemføre tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser.

12) Agenturet bør udføre sine opgaver, uden at dette berører medlemsstaternes ansvar med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den interne sikkerhed.

(1) Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26. oktober 2004 om oprettelse af et europæisk agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

13) Agenturet bør udføre sine opgaver, uden at dette berører medlemsstaternes kompetence på forsvarsområdet.

14) Agenturets udvidede opgaver og kompetencer bør modsvares af en styrkelse af beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og øget ansvarlighed.

15) Medlemsstaterne bør kunne fortsætte samarbejdet på det operative plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande ved de ydre grænser, herunder militæroperationer med retshåndhævelsesformål, i det omfang at dette samarbejde er foreneligt med agenturets indsats.

16) Agenturet er afhængigt af samarbejdet med medlemsstaterne for at kunne udføre sine opgaver effektivt. Det er i den henseende vigtigt, at agenturet og medlemsstaterne handler i god tro og udveksler

præcise oplysninger rettidigt. Ingen medlemsstat bør være forpligtet til at meddele oplysninger, hvis udbredelse efter dens opfattelse vil stride mod dens væsentlige sikkerhedsinteresser.

17) Medlemsstaterne bør også i egen og de øvrige medlemsstaters interesse indlæse deres data i EU-databaserne. Endvidere bør de drage omsorg for, at disse data er nøjagtige, ajourførte og indhentet og indlæst på lovlig vis.

18) Agenturet bør foretage generelle og skræddersyede risikoanalyser på grundlag af en fælles integreret model for risikoanalyse, som skal anvendes af agenturet selv og medlemsstaterne. Agenturet bør, også på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne, stille tilstrækkelige oplysninger, der dækker alle aspekter, der er relevante for den integrerede europæiske grænseforvaltning, navnlig grænsekontrol, tilbagesendelse, tredjelandsstatsborgeres irregulære sekundære bevægelser internt i Unionen, forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet, herunder hjælp til uautoriserede grænsepassager, menneskehandel, terrorisme og trusler af sammensat art, samt situationen i tilgrænsende tredjelande, til rådighed, således at der kan træffes passende foranstaltninger eller til at imødegå de konstaterede trusler og risici med henblik på at forbedre den integrerede forvaltning af de ydre grænser.

19) I betragtning af dets aktiviteter ved de ydre grænser bør agenturet bidrage til forebyggelse og opdagelse af alvorlig kriminalitet med en grænseoverskridende dimension såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme, i det omfang det er hensigtsmæssigt for agenturet at iværksætte tiltag og så vidt det gennem dets aktiviteter er kommet i besiddelse af relevante oplysninger. Det bør koordinere sine aktiviteter med Europol, som er agenturet med ansvar for at understøtte og styrke medlemsstaternes tiltag og deres samarbejde om at forebygge og bekæmpe alvorlig kriminalitet, der berører to eller flere medlemsstater. Grænseoverskridende kriminalitet indebærer nødvendigvis en grænseoverskridende dimension. En sådan grænseoverskridende dimension er kendetegnet ved kriminalitet direkte forbundet med uautoriserede passager af de ydre grænser, herunder menneskehandel eller smugling af migranter. Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 2002/90/EF (1) tillader dog medlemsstaterne at undlade at pålægge sanktioner, når formålet med aktiviteterne er at yde humanitær bistand til migranter.

20) Under udvisning af fælles ansvar bør agenturet have til opgave regelmæssigt at overvåge forvaltningen af de ydre grænser. Agenturet bør sikre en korrekt og effektiv overvågning, ikke kun via risikoanalyser, informationsud veksling og det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur), men også via tilstedeværelsen af eksperter fra agenturets eget personale i medlemsstaterne. Agenturet bør derfor kunne udsende forbindelsesofficerer til medlemsstaterne i et tidsrum, i hvilket forbindelsesofficeren rapporterer til den administrerende direktør. Forbindelsesofficerernes rapporter bør indgå som en del af sårbarhedsvurderingen.

21) Agenturet bør foretage en sårbarhedsvurdering på grundlag af objektive kriterier for at vurdere medlemsstaternes kapacitet og beredskab til at klare udfordringerne ved deres ydre grænser. Dette bør omfatte en vurdering af medlemsstaternes udstyr, infrastruktur, personale, budget og finansielle ressourcer samt deres beredskabsplaner, for derved at imødegå potentielle kriser ved de ydre grænser. Medlemsstaterne bør træffe foranstaltninger for at afhjælpe eventuelle mangler, der konstateres ved vurderingen. Den administrerende direktør bør kortlægge, hvilke foranstaltninger der skal træffes, og henstille til de berørte medlemsstater at træffe dem. Den administrerende direktør bør også fastsætte en frist for, hvornår disse foranstaltninger bør være truffet. Hvis de nødvendige foranstaltninger ikke træffes inden for fristen, bør sagen henvises til bestyrelsen, der træffer yderligere afgørelse.

22) Hvis agenturet ikke rettidigt og på korrekt vis får forelagt de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage sårbarhedsvurderingen, bør dette forhold kunne tages i betragtning i sårbarhedsvurderingen, medmindre der gives behørigt begrundede årsager til at tilbageholde oplysningerne.

(1) Rådets direktiv 2002/90/EF af 28. november 2002 om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold (EFT L 328 af 5.12.2002, s. 17).

23) Agenturet bør tilrettelægge den nødvendige tekniske og operative bistand til medlemsstaterne for at styrke deres kapacitet til at opfylde deres forpligtelser med hensyn til kontrollen af de ydre grænser, og at klare udfordringerne ved de ydre grænser som følge af ulovlig indvandring eller grænseoverskridende kriminalitet. Sådan bistand bør ikke berøre de relevante nationale myndigheders kompetence til at indlede strafferetlige efterforskninger. Med henblik herpå bør agenturet på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ tilrettelægge og koordinere fælles operationer for en eller flere medlemsstater og indsætte europæiske grænse- og kystvagthold samt det nødvendige tekniske udstyr. Det kan også indsætte eksperter fra sit eget personale.

24) Hvis der er en særlig og uforholdsmæssigt stor udfordring ved de ydre grænser, bør agenturet på en medlemsstats anmodning eller på eget initiativ tilrettelægge og koordinere hurtige grænseindsatser og indsætte både europæiske grænse- og kystvagthold fra en udrykningsstyrke og teknisk udstyr. Hurtige grænseindsatser bør sikre forstærkning i en begrænset periode i situationer, hvor der er behov for en øjeblikkelig reaktion, og hvor en sådan indsats ville sikre en effektiv reaktion. For at sikre en effektiv gennemførelse af en sådan indsats bør medlemsstaterne stille grænsevagter og andet relevant personale til rådighed for udrykningsstyrken og levere det fornødne tekniske udstyr. Agenturet og den berørte medlemsstat bør træffe aftale om en operationsplan.

25) Hvis en medlemsstat står over for særlige og uforholdsmæssigt store migrationsmæssige udfordringer i særlige områder ved sine ydre grænser, der er kendetegnet ved store indadgående blandede migrationsstrømme, bør medlemsstaterne kunne regne med tekniske og operative forstærkninger. Disse bør ydes i hotspotområder fra migrationsstyringsstøttehold. Disse hold bør bestå af eksperter, der indsættes fra medlemsstaterne af agenturet og af EASO, og fra agenturet, Europol eller andre relevante EU-agenturer. Agenturet bør bistå Kommissionen med koordineringen mellem de forskellige agenturer i marken.

26) Medlemsstaterne bør sikre, at alle myndigheder, der kan forventes at modtage ansøgninger om international beskyttelse, såsom politiet, grænsevagter, indvandringsmyndigheder og personale ved tilbageholdelsesanstalter, har de relevante oplysninger. De bør også sikre, at sådanne myndigheders ansatte modtager den nødvendige uddannelse til at kunne varetage deres opgaver og ansvarsområder og instrukser om at meddele ansøgerne, hvor og hvordan ansøgninger om international beskyttelse kan indgives.

27) I hotspotområderne bør de forskellige agenturer og medlemsstaterne operere inden for deres respektive mandater og beføjelser. Kommissionen bør i samarbejde med de andre relevante agenturer sikre, at aktiviteterne i hotspotområderne finder sted under overholdelse af relevant gældende EU-ret, herunder Det Fælles Europæiske Asylsystem og de grundlæggende rettigheder.

28) Hvis kontrollen af de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdets funktionsmåde i fare, enten fordi en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med en sårbarhedsvurdering, eller fordi en medlemsstat, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer ved de ydre grænser, ikke har anmodet agenturet om tilstrækkelig bistand eller ikke gennemfører denne bistand, bør det afstedkomme en samlet, hurtig

og effektiv reaktion på EU-plan. Med henblik på at afbøde disse risici og for at sikre en bedre koordinering på EU-plan bør Kommissionen over for Rådet foreslå en afgørelse, der identificerer, hvilke foranstaltninger agenturet skal gennemføre, og der kræver, at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger. Gennemførelsesbeføjelsen til at vedtage en sådan afgørelse bør tillægges Rådet på grund af den potentielt politisk følsomme karakter af de foranstaltninger, der skal træffes afgørelse om, og som sandsynligvis vil berøre nationale udøvende og håndhævende beføjelser. Agenturet bør træffe afgørelse om, hvad der skal gøres med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i Rådets afgørelse. Det bør dernæst udarbejde en operativ plan sammen med den berørte medlemsstat. I tilfælde af at en medlemsstat ikke efterlever Rådets afgørelse inden for 30 dage og ikke samarbejder med agenturet om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er indeholdt i afgørelsen, bør Kommissionen kunne iværksætte den særlige procedure fastsat i artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 (1) for at imødegå ekstraordinære omstændigheder, der truer den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser. Forordning (EU) 2016/399 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

29) Agenturet bør råde over det nødvendige udstyr og personale, som kan indsættes til fælles operationer eller hurtige grænseindsatser. Når der iværksættes hurtige grænseindsatser på anmodning af en medlemsstat eller i forbindelse med en situation, der kræver hurtig indsats, bør agenturet med henblik herpå kunne indsætte europæiske grænse- og kystvagthold i medlemsstaterne fra en udrykningsstyrke, som bør være et stående korps bestående af grænsevagter og andet relevant personale. Der bør være minimum 1 500 grænsevagter og andet relevant personale i styrken. Indsættelsen af europæiske grænse- og kystvagthold fra udrykningsstyrken bør om nødvendigt straks suppleres af yderligere europæiske grænse- og kystvagthold.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengen grænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

30) I bilag I fastsættes medlemsstaternes bidrag til udrykningsstyrken på grundlag af tilsagn i lyset af de omstændigheder, der foreligger på tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden. Hvis disse omstændigheder ændrer sig væsentligt og strukturelt, herunder når der er truffet en afgørelse om at ophæve kontrollen ved medlemsstaternes indre grænser i henhold til bestemmelserne i de relevante tiltrædelsesakter, bør Kommissionen foreslå passende ændringer af nævnte bilag.

31) I betragtning af den hurtighed, hvormed udstyr og personale skal kunne indsættes, navnlig i områder ved de ydre grænser, der er udsat for pludselige store indadgående migrationsstrømme, bør agenturet også kunne indsætte sit eget tekniske udstyr, som det bør erhverve selv eller i fællesskab med en medlemsstat. Dette tekniske udstyr bør stilles til rådighed for agenturet på dets anmodning af den medlemsstat, hvor udstyret er registreret. Agenturet bør på grundlag af de behov, det har konstateret, også forvalte en pulje af teknisk udstyr fra medlemsstaterne, der bør suppleres af transportmidler og operationelt udstyr, som medlemsstaterne har indkøbt inden for rammerne af de specifikke aktioner under Fonden for Intern Sikkerhed.

32) Den 15. oktober 2015 opfordrede Det Europæiske Råd til en udvidelse af Frontex' mandat vedrørende tilbagesendelser til at omfatte retten til at organisere fælles tilbagesendelsesoperationer på eget initiativ og til en styrkelse af dets rolle vedrørende anskaffelse af rejsedokumenter for personer i udsendelsesposition.

33) Agenturet bør optrappe sin bistand til medlemsstaterne i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelands statsborgere, jf. Unionens tilbagesendelsespolitik og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2008/115/EF (1). Det bør navnlig koordinere og tilrettelægge tilbagesendelsesoperationer fra en eller flere medlemsstater og tilrettelægge og gennemføre tilbagesendelsesindsatser for at styrke tilbagesendelsessystemerne i de medlemsstater, der har brug for øget teknisk og operativ bistand for at opfylde deres forpligtelse til at sende tredjelands statsborgere tilbage, jf. nævnte direktiv.

34) Agenturet bør under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder yde den nødvendige bistand til medlemsstaterne i tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser vedrørende personer i udsendelsesposition. Det bør ikke tage stilling til grundlaget for afgørelser om tilbagesendelse truffet af medlemsstaterne. Agenturet bør desuden i samarbejde med myndighederne i de relevante tredjelande bistå medlemsstaterne i erhvervelsen af rejsedokumenter med henblik på tilbagesendelse.

35) Bistand til medlemsstaternes gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurer bør omfatte praktiske oplysninger om tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, der er relevant for gennemførelsen af denne forordning, såsom kontaktoplysninger og andre logistiske oplysninger, der er nødvendige for en problemfri gennemførelse af tilbagesendelsesoperationer. Med henblik på at træffe afgørelser om tilbagesendelse bør agenturet ikke blive indblandet i at give oplysninger til medlemsstater om tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse.

36) En eventuel aftale mellem en medlemsstat og et tredjeland fritager ikke agenturet eller medlemsstaterne fra deres forpligtelser i henhold til EU-retten eller folkeretten, navnlig overholdelsen af princippet om non-refoulement.

37) Agenturet bør oprette puljer af observatører ved tvangsmæssige tilbagesendelser, ledsagere ved tvangsmæssige tilbagesendelser og tilbagesendelsesspecialister, som stilles til rådighed for medlemsstaterne, og som bør udsendes under tilbagesendelsesoperationer og udgøre en del af de skræddersyede europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelsesindsatser. Puljerne bør omfatte personale med særlig ekspertise i beskyttelse af børn. Agenturet bør tilbyde dem den nødvendige uddannelse.

38) I overensstemmelse med folkerettens instrumenter såsom FN-konventionen om barnets rettigheder skal enhver person under 18 år anses for et barn i denne forordnings forstand. Barnets tarv skal være et primært hensyn i forbindelse med agenturets aktiviteter.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

39) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for personale, der beskæftiger sig med tilbagesendelser, vedrørende deres opgaver, beføjelser og ansvarsområder. Der bør også udstedes særlige instruktioner vedrørende de ansvarshavende piloters beføjelser og ske en udvidelse af den strafferetlige jurisdiktion for det land, hvor flyet er registreret, jf. international luftfartsret, navnlig Tokyokonventionen angående lovovertrædelser og visse andre handlinger begået ombord i luftfartøjer.

40) Agenturet bør udvikle særlige uddannelsesværktøjer, herunder specifik oplæring i beskyttelse af børn. Det bør tilbyde uddannelse på EU-plan for nationale instruktører for grænsevagter. Det bør også tilbyde videreuddannel seskurser og seminarer vedrørende integrerede grænsekontrolopgaver, herunder for medarbejdere i de kompetente nationale organer. Dette bør omfatte uddannelse i relevant EU-ret og folkeret og i grundlæggende rettigheder. Agenturet bør have beføjelse til at tilrettelægge uddannelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstaterne og tredjelande på deres område.

41) Agenturet bør overvåge og bidrage til udviklingen i forskning, der er relevant for den integrerede europæiske grænseforvaltning. Det bør videreformidle oplysninger om sådanne udviklinger til Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og Kommissionen.

42) En effektiv gennemførelse af en integreret forvaltning af de ydre grænser kræver regelmæssig, hurtig og pålidelig informationsudveksling mellem medlemsstaterne. Agenturet bør udvikle og drive informationssystemer, der letter sådan udveksling i overensstemmelse med Unionens databeskyttelseslovgivning. Det er vigtigt, at medlemsstaterne øjeblikkeligt giver agenturet sådanne fyldestgørende og nøjagtige oplysninger, som det har brug for ved udførelsen af sine opgaver.

43) Med henblik på opfyldelsen af sin mission, og i det omfang det er nødvendigt for varetagelsen af opgaverne, kan agenturet samarbejde med EU-institutionerne, -organerne, -kontorerne og -agenturerne samt med internationale organisationer på de områder, der er omfattet af denne forordning, inden for rammerne af samarbejdsordninger indgået i overensstemmelse med EU-retten og Unionens politikker. Sådanne samarbejdsordninger bør forhånds godkendes af Kommissionen.

44) De nationale myndigheder, der udfører kystbevogtningsopgaver, er ansvarlige for en lang række opgaver, som kan omfatte sikkerhed, eftersøgning og redning, grænsekontrol, fiskerikontrol, toldkontrol, almindelig retshåndhævelse og miljøbeskyttelse til søs. Agenturet, Det Europæiske Fiskerikontrolagentur, der blev oprettet ved Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 (1), og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 (2), bør derfor styrke deres samarbejde både med hinanden og med de nationale myndigheder, der udfører kystbevogtningsopgaver, for at forbedre situations bevidstheden til søs og støtte en sammenhængende og omkostningseffektiv indsats. Synergierne mellem de forskellige aktører i det maritime miljø bør være i tråd med strategierne for den integrerede europæiske grænseforvaltning og for sikkerhed til søs.

45) Gennemførelsen af denne forordning berører hverken kompetencefordelingen mellem Unionen og medlemsstaterne i henhold til traktaterne eller medlemsstaternes forpligtelser i henhold til internationale konventioner såsom De Forenede Nationers havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning, den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold og andre relevante internationale maritime instrumenter.

46) Agenturet bør lette og fremme det tekniske og operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Unionens politik for eksterne forbindelser. I den forbindelse bør det koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande på området forvaltning af de ydre grænser, indsætte forbindelsesofficerer til tredjelande og samarbejde med myndighederne i tredjelande om tilbagesendelser, herunder hvad angår erhvervelse af rejsedokumenter. Agenturet og medlemsstaterne bør i deres samarbejde med tredjelande til enhver tid overholde EU-retten, herunder de grundlæggende rettigheder og princippet om non- refoulement. Dette gælder også, når et samarbejde med tredjelande finder sted på disse landes område. Med henblik på at øge gennemsigtigheden og ansvarligheden bør agenturet aflægge rapport om samarbejde med tredjelande som led i sin årsberetning.

1) Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1).

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur forsøfartssikkerhed (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1).

47) Den europæiske grænse- og kystvagt, som omfatter agenturet og medlemsstaternes nationale myndigheder, som har ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, bør udføre dens opgaver under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»chartret«), den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, de relevante bestemmelser i folkeretten, herunder FN's konvention om barnets rettigheder, konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, konventionen om flygtninges retsstilling og forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, navnlig princippet om non-refoulement, FN's havretskonvention, den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen og den internationale konvention om eftersøgnings- og redningsaktioner. Agenturet bør i overensstemmelse med EU-retten og disse instrumenter bistå medlemsstaterne, når og hvor det er nødvendigt, i eftersøgnings- og redningsoperationer med henblik på at beskytte og redde liv.

48) I betragtning af dets øgede antal opgaver bør agenturet videreudvikle og gennemføre en strategi for overvågning og sikring af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder. Det bør med henblik herpå give dets ansvarlige for grundlæggende rettigheder tilstrækkelige ressourcer og personale svarende til dennes mandat og størrelse. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør have adgang til alle oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af dennes opgaver. Agenturet bør bruge sin position til aktivt at fremme anvendelsen af gældende EU-ret vedrørende forvaltningen af de ydre grænser, herunder hvad angår respekten for grundlæggende rettigheder og international beskyttelse.

49) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, der er fastsat i artikel 2 og 6, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), og som afspejles i chartret. Denne forordning tilstræber navnlig at sikre, at den menneskelige værdighed, retten til livet, retten til frihed og sikkerhed, retten til beskyttelse af person oplysninger, asylretten, retten til effektive retsmidler, barnets rettigheder, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf og forbuddet mod menneskehandel respekteres fuldt ud. Den tilstræber også at fremme anvendelsen af principperne om ikkediskrimination og non-refoulement.

50) Denne forordning bør etablere en klagemekanisme for agenturet i samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder for at sikre respekten for de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter. Det bør være en administrativ mekanisme, hvor den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør være ansvarlig for behandlingen af de klager, agenturet modtager i overensstemmelse med retten til god forvaltning. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder bør kontrollere, hvorvidt en klage kan behandles, registrere sådanne klager, sende alle registrerede klager til den administrerende direktør, sende klager vedrørende medlemmer af holdene til oprindelsesmedlemsstaten og registrere agenturets eller medlemsstatens opfølgning heraf. Mekanismen bør være effektiv og sikre behørig opfølgning på klager. Klagemekanismen bør ikke berøre adgangen til administrative og judicielle retsmidler og udgør ikke en betingelse for at kunne anvende disse retsmidler. Det er medlemsstaterne, der bør gennemføre strafferetlige efterforskninger. Agenturets årsberetning bør med henblik på at øge gennemsigtighed og ansvarlighed omfatte oplysninger om klagemekanismen. Navnlig bør den omfatte angivelse af antallet af klager, agenturet har modtaget, typer af overtrædelse af de grundlæggende rettigheder, de pågældende operationer og så vidt muligt de opfølgende foranstaltninger, som agenturet og medlemsstaterne har truffet.

51) Agenturet bør være uafhængigt, hvad angår tekniske og operative forhold, og have retlig, administrativ og finansiel selvstændighed. Med henblik herpå er det nødvendigt og hensigtsmæssigt, at det

er et EU-organ, der har status som juridisk person, og som udøver de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges det ved denne forordning.

52) Kommissionen og medlemsstaterne bør være repræsenteret i en bestyrelse, så de kan føre tilsyn med agenturet. Bestyrelsen bør om muligt bestå af de operative chefer for de nationale tjenester, som har ansvaret for grænsevagt forvaltningen, eller deres repræsentanter. De parter, der er repræsenteret i bestyrelsen, bør bestræbe sig på at begrænse udskiftningen af deres repræsentanter med henblik på at sikre kontinuiteten i bestyrelsens arbejde. Bestyrelsen bør have de nødvendige beføjelser til at fastsætte agenturets budget, kontrollere dets gennemførelse, vedtage hensigtsmæssige finansielle bestemmelser, fastlægge gennemsigtige procedurer for beslutningsprocessen i agenturet og udnævne den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør. Agenturet bør forvaltes og drives under hensyntagen til principperne i den fælles tilgang til decentrale EU-agenturer, som Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedtog den 19. juli 2012.

53) For at sikre agenturets selvstændighed bør det råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsagelig kommer fra et EU-bidrag. Unionens budgetprocedure bør gælde for så vidt angår Unionens bidrag og enhver anden støtte, som ydes over Unionens almindelige budget. Revisionen af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten.

54) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 (1) bør finde anvendelse uden begrænsninger på agenturet, som bør tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa- Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (2).

55) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (3) bør finde anvendelse på agenturet. Agenturet bør iagttage den videst mulige gennemsigtighed angående dets aktiviteter uden at bringe indfrielsen af målet med dets operationer i fare. Det bør offentliggøre oplysninger om alle dets aktiviteter. Det bør endvidere sikre, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får information om dets arbejde.

56) Agenturet bør også aflægge rapport om dets aktiviteter for Europa-Parlamentet og Rådet i videst muligt omfang.

57) Enhver behandling af personoplysninger i agenturet inden for rammerne af denne forordning bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (4).

58) Enhver behandling af personoplysninger i medlemsstaterne inden for rammerne af denne forordning bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF (5). I tilfælde, hvor behandlingen af oplysninger primært er nødvendig med henblik på at sikre en høj grad af intern sikkerhed i Unionen, navnlig i forbindelse med tiltag, der vedrører overvågning af migrationsstrømme og risikoanalyse, behandling af person oplysninger, som indsamles under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser samt af migrationsstyringsstøttehold eller samarbejde med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer samt internationale organisationer, finder Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (6) anvendelse. Enhver behandling af personoplysninger bør overholde nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet.

59) Målene for denne forordning, nemlig udviklingen og gennemførelsen af et system for integreret forvaltning af de ydre grænser for at sikre, at Schengenområdet fungerer efter hensigten, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne uden koordinering, men kan på grund af fraværet af kontrol ved de indre grænser, de betydelige migrationsudfordringer ved de ydre grænser, behovet

for effektivt at overvåge passagen af disse grænser og at bidrage til et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proporti onalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

60) De ydre grænser, der henvises til i nærværende forordning, er dem, for hvilke bestemmelserne i afsnit II i forordning (EU) 2016/399 finder anvendelse, hvilket omfatter Schengen-medlemsstaternes ydre grænser i overensstemmelse med protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

(2) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.

(3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

(4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med

behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

(5) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af

personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

(6)Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager (EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60).

61) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (1), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF (2). Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved de Ydre Grænser (3) indeholder reglerne for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

62) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (4), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF (5).

63) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schwei-

ziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (6), der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU (7).

64) Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein på den anden side om vilkårene for disse staters deltagelse i Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (8) indeholder reglerne for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.

65) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

66) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF (9); Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(1) EFT L 176, 10.7.1999, p. 36.

(2) Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

(3) EUT L 188 af 20.7. 2007, s. 19.

(4) EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

(5) Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

(6) EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

(7) Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

(8) EUT L 243 af 16.9.2010, s. 4.

(9) Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).

67) Denne forordning udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF (1); Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

68) Agenturet bør fremme tilrettelæggelsen af specifikke aktiviteter, hvor medlemsstaterne kan udnytte den ekspertise og de faciliteter, som Irland og Det Forenede Kongerige måtte være parate til at tilbyde, på vilkår, der skal fastsættes af bestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Repræsentanter for Irland og Det Forenede Kongerige kan med henblik herpå indbydes til bestyrelsesmøder, så de i fuldt omfang kan deltage i drøftelserne vedrørende forberedelsen af sådanne specifikke aktiviteter.

69) Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige er uenige om markeringen af Gibraltars grænser.

70) Suspenderingen af anvendelsen af denne forordning på Gibraltars grænser indebærer ingen ændringer for så vidt angår de berørte staters holdninger.

71) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav en udtalelse den 18. marts 2016 (2).

72) Denne forordning har til formål at ændre og udvide bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 (3) og Rådets beslutning 2005/267/EF (4). Da de ændringer, der skal foretages, er væsentlige både med hensyn til antal og art, bør disse retsakter af klarhedshensyn erstattes og ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Den europæiske grænse- og kystvagt

Artikel 1

Genstand

Der oprettes ved denne forordning en europæisk grænse- og kystvagt for at sikre integreret europæisk grænseforvaltning ved de ydre grænser med henblik på effektiv forvaltning af passage af de ydre grænser. Dette omfatter håndtering af migrationsmæssige udfordringer og potentielle fremtidige trusler ved disse grænser for dermed at bidrage til imødegåelsen af alvorlig kriminalitet med en grænseoverskridende dimension for at sikre et højt sikkerhedsniveau internt i Unionen under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, samtidig med at den frie bevægelighed for personer i Unionen opretholdes.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »ydre grænser«: ydre grænser som defineret i artikel 2, nr. 2), i forordning (EU) 2016/399, for hvilke afsnit II i nævnte forordning finder anvendelse

2) »grænsekontrol«: grænsekontrol som defineret i artikel 2, nr. 10), i forordning (EU) 2016/399

(1) Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

(2) EUT C 186 af 25.5.2016, s. 10.

3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en ordning for oprettelse af hurtige grænseindsatshold og ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 med hensyn til denne ordning og om regulering af gæstemedar bejderes opgaver og beføjelser (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 30).

4) Rådets beslutning 2005/267/EF af 16. marts 2005 om oprettelse af et sikkert, webbaseret informations- og koordineringsnet for

medlemsstaternes indvandringsmyndigheder (EUT L 83 af 1.4.2005, s. 48).

3) »grænsevagt«: grænsevagt som defineret i artikel 2, nr. 14), i forordning (EU) 2016/399

4) »europæiske grænse- og kystvagthold«: hold af grænsevagter og andet relevant personale fra de deltagende medlemsstater, herunder grænsevagter og andet relevant personale, der udstationeres af medlemsstaterne som nationale eksperter i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, som skal indsættes under fælles operationer, hurtige grænseindsatser samt inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold

5) »værtsmedlemsstat«: en medlemsstat, hvori en fælles operation, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelses operation eller en tilbagesendelsesindsats finder sted, eller hvorfra den er indledt, eller hvori et migrationsstyrings støttehold indsættes

6) »oprindelsesmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor et medlem af et europæisk grænse- og kystvagthold er grænsevagt eller andet relevant personale

7) »deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, der deltager i en fælles operation, en hurtig grænseindsats, en tilbagesen delsesoperation, en tilbagesendelsesindsats eller indsættelse af et migrationsstyringsstøttehold ved at stille teknisk udstyr, grænsevagter og andet relevant personale til rådighed, som indsættes som en del af de europæiske grænse- og kystvagthold, samt en medlemsstat, der deltager i tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser ved at stille teknisk udstyr eller personale til rådighed, men som ikke er en værtsmedlemsstat

8) »holdmedlem«: et medlem af europæiske grænse- og kystvagthold eller hold af medarbejdere, der er involveret i opgaver vedrørende tilbagesendelse, og som deltager i tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelsesindsatser

9) »migrationsstyringsstøttehold«: et hold af eksperter, der yder teknisk og operativ forstærkning til medlemsstaterne i hotspotområder, og som består af eksperter fra medlemsstaterne, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Det Europæiske Asylstøttekontor har udsendt, og fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og andre relevante EU-agenturer

10) »hotspotområde«: et område, hvor værtsmedlemsstaten, Kommissionen, relevante EU-agenturer og deltagende medlemsstater samarbejder med henblik på at håndtere en eksisterende eller potentiel uforholdsmæssigt stor migrationsmæssig udfordring, der er kendetegnet ved en betydelig stigning i antallet af migranter, der ankommer ved de ydre grænser

11) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF

12) »afgørelse om tilbagesendelse«: en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, der fastslår eller erklærer, at en tredjelandsstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at vende tilbage, og som overholder direktiv 2008/115/EF

13) »person i udsendelsesposition«: enhver tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat

14) »tilbagesendelsesoperation«: en operation som koordineres af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og involverer teknisk og operativ forstærkning fra en eller flere medlemsstater, hvorved personer i udsendelsesposition fra en eller flere medlemsstater sendes tilbage enten frivilligt eller ved tvang

15) »tilbagesendelsesindsats«: aktivitet foretaget af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, hvorved medlemsstater ydes udvidet teknisk og operativ bistand i form af indsættelse af europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser i medlemsstaterne og tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer

16) »grænseoverskridende kriminalitet«: enhver form for grov kriminalitet med en grænseoverskridende dimension, der begås ved eller langs, eller som vedrører de ydre grænser.

Artikel 3

Den europæiske grænse- og kystvagt

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (»agenturet«) og medlemsstaternes nationale myndigheder, som er ansvarlige for grænseforvaltningen, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, udgør den europæiske grænse- og kystvagt

2. Agenturet udformer ved bestyrelsens afgørelse på grundlag af et forslag af den administrerende direktør en teknisk og operativ strategi for integreret europæisk grænseforvaltning. Agenturet tager i begrundet omfang hensyn til den specifikke situation i medlemsstaterne, navnlig deres geografiske beliggenhed. Denne strategi skal være i overensstemmelse med artikel 4. Den fremmer og støtter gennemførelsen af integreret europæisk grænseforvaltning i alle medlemsstater.

3. De nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, udformer deres nationale strategier for integreret grænseforvaltning. Disse nationale strategier skal være i overensstemmelse med artikel 4 og med den strategi, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 4

Integreret europæisk grænseforvaltning

Integreret europæisk grænseforvaltning skal bestå af følgende:

a) grænsekontrol, herunder foranstaltninger til lettelse af legitim grænsepassage og, hvor det er relevant, foranstaltninger vedrørende forebyggelse og opdagelse af grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme, samt foranstaltninger vedrørende viderehenvisning af personer, som har behov for eller ønsker at ansøge om international beskyttelse

a) eftersøgnings- og redningsoperationer for personer i havsnød, der er indledt og udført i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 (1) og med folkeretten, og der finder sted i situationer, der kan forekomme i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs

a) analyse af risiciene for den interne sikkerhed og analyse af de trusler, der kan påvirke den måde, hvorpå de ydre grænser fungerer, eller sikkerheden ved disse

a) samarbejde mellem medlemsstaterne støttet og koordineret af agenturet

a) tværfagligt samarbejde mellem de nationale myndigheder i hver medlemsstat, som er ansvarlige for grænsekontrollen eller for andre opgaver, der udføres ved grænsen og mellem de relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og

-agenturer, herunder regelmæssig informationsudveksling via eksisterende redskaber til informationsudveksling såsom det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosur), der blev oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 (2)

a) samarbejde med tredjelande på de områder, der er omfattet af nærværende forordning, med særligt fokus på tilgrænsende lande og de tredjelande, der ved hjælp af en risikoanalyse er blevet identificeret som værende oprindelses- og/eller transitlande for ulovlig indvandring

a) tekniske og operative foranstaltninger inden for Schengenområdet, som vedrører grænsekontrol og sigter mod bedre at imødegå ulovlig indvandring og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet

a) tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat

a) brug af den nyeste teknologi, herunder omfattende informationssystemer

a) en kvalitetskontrolmekanisme, navnlig Schengen-evalueringsmekanismen og mulige nationale mekanismer, der skal sikre gennemførelsen af EU-lovgivningen på området grænseforvaltning

a) solidaritetsmekanismer, navnlig EU-finansieringsinstrumenter.

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 656/2014 af 15. maj 2014 om regler for overvågning af de ydre søgrænser inden for rammerne af det operationelle samarbejde, der samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 93).
2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervåg

ningssystem (Eurosur) (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 11).

Artikel 5

Fælles ansvar

1. Den europæiske grænse- og kystvagt gennemfører den integrerede europæiske grænseforvaltning som et fælles ansvar mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører overvågningsoperationer ved søgrænser og øvrige grænsekontrolopgaver. Medlemsstaterne bevarer det primære ansvar for forvaltningen af deres afsnit af de ydre grænser.

2. Medlemsstaterne sikrer forvaltningen af deres ydre grænser i deres egen interesse og i alle medlemsstaternes fælles interesse under fuld overholdelse af EU-retten og i overensstemmelse med den tekniske og operative strategi, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i tæt samarbejde med agenturet.

3. Agenturet støtter anvendelsen af EU-foranstaltninger vedrørende forvaltningen af de ydre grænser ved at styrke, vurdere og koordinere medlemsstaternes tiltag ved gennemførelsen af disse foranstaltninger og ved tilbagesendelser.

KAPITEL II

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

Afdeling 1

Opgaver, der sk al varetages af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

Artikel 6

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

1. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning er det nye navn for Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, som blev oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004. Dets aktiviteter skal baseres på nærværende forordning.

2. For at sikre en sammenhængende integreret europæisk grænseforvaltning letter agenturet anvendelsen af eksisterende og fremtidige EU-foranstaltninger vedrørende forvaltningen af de ydre grænser, navnlig Schengengrænse kodeksen, der blev indført ved forordning (EU) 2016/399, og gør den mere effektiv.

3. Agenturet bidrager til vedvarende og ensartet anvendelse af EU-retten, herunder gældende EU-ret om grundlæggende rettigheder, ved alle ydre grænser. Dets bidrag omfatter udveksling af bedste praksis.

Artikel 7

Ansvarlighed

Agenturet er ansvarligt over for Europa-Parlamentet og Rådet i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Opgaver

1. Agenturet udfører følgende opgaver for derved at bidrage til et effektivt, højt og ensartet niveau for grænsekontrol og tilbagesendelser:

a) overvågning af migrationsstrømme og foretagelse af risikoanalyser for så vidt angår alle aspekter af integreret grænseforvaltning

a) gennemførelse af sårbarhedsvurderinger, herunder vurderinger af medlemsstaternes kapacitet og beredskab med hensyn til at imødegå trusler og udfordringer ved de ydre grænser

a) overvågning af forvaltningen af de ydre grænser ved hjælp af agenturets forbindelsesofficerer i medlemsstaterne

a) bistand til medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser, ved at koordinere og tilrettelægge fælles operationer, under hensyntagen til at nogle situationer kan indebærehumanitære nødsituationer og redning til søs i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten

a) bistand til medlemsstaterne i situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser, ved at iværksætte hurtige grænseindsatser ved de ydre grænser i de medlemsstater, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, under hensyntagen til at nogle situationer kan indebære humanitære nødsituationer og redning til søs i overensstemmelse med EU-retten og folkeretten

a) teknisk og operativ bistand i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten til medlemsstater og tredjelande i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer vedrørende personer i havsnød, som kan opstå i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs

a) oprettelse og indsættelse af europæiske grænse- og kystvagthold, herunder en udrykningsstyrke, som er beregnet til at blive udsendt under fælles operationer og hurtige grænseindsatser, og inden for rammerne af migrationsstyrings støtteholdene

a) oprettelse af en pulje af teknisk udstyr, der skal anvendes under fælles operationer, hurtige grænseindsatser og inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold samt i forbindelse med tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelses indsatser

a) inden for rammerne af migrationsstyringsstøtteholdene i hotspotområder at

i) indsætte europæiske grænse- og kystvagthold og teknisk udstyr til at yde bistand til screening, afrapportering, identifikation og optagelse af fingeraftryk

i) fastlægge en procedure for viderehenvisning af og forelæggelse af indledende information til personer, som har behov for eller ønsker at ansøge om international beskyttelse, i samarbejde med Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) og nationale myndigheder

a) støtte til udviklingen af tekniske standarder for udstyr, især med henblik på det taktiske kommandoniveau, kontrol og kommunikation samt teknisk overvågning for at sikre interoperabilitet på EU-plan og nationalt plan

a) indsættelse af det nødvendige udstyr og grænsevagter og andet relevant personale fra udrykningsstyrken med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der skal træffes i en situation ved de ydre grænser, der kræver en hurtig indsats

a) bistand til medlemsstaterne i situationer, hvor der kræves øget teknisk og operativ bistand for at gennemføre forpligtelsen til at sende personer i udsendelsesposition tilbage, herunder gennem koordinering eller tilrettelæggelse af tilbagesendelsesoperationer

a) samarbejde, inden for rammerne af berørte agenturers respektive mandater, med Europol og Eurojust og støtte til medlemsstaterne i sammenhænge, der kræver øget teknisk og operativ bistand ved de ydre grænser til bekæmpelse af organiseret, grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme

a) oprettelse af puljer af observatører ved tvangsmæssige tilbagesendelser, ledsagere ved tvangsmæssige tilbagesendelser og tilbagesendelsesspecialister

a) oprettelse og indsættelse af europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser under tilbagesendelsesindsatser

a) bistand til medlemsstaterne til uddannelse af nationale grænsevagter, andet relevant personale og eksperter i tilbagesendelse, herunder fastlæggelse af fælles uddannelsesstandarder

a) deltagelse i udvikling og forvaltning af forsknings- og innovationsaktiviteter, der er relevante for kontrollen og overvågningen af de ydre grænser, herunder anvendelsen af avanceret overvågningsteknologi, og udvikling af pilotprojekter vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning

a) udvikling og drift af informationssystemer, der gør det muligt at foretage hurtig og pålidelig udveksling af oplysninger om nye risici i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser, ulovlig indvandring og tilbagesendelse, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og rammeafgørelse 2008/977/RIA og i tæt samarbejde med Kommissionen, EU-organer, -kontorer og -agenturer, samt det europæiske migrationsnetværk, der blev oprettet ved Rådets beslutning 2008/381/EF (1)

a) den nødvendige bistand til udvikling og drift af Eurosur og efter omstændighederne til udvikling af et fælles miljø til udveksling af oplysninger, herunder interoperabilitet mellem systemerne, især gennem udvikling, ajourføring og koordinering af Eurosur-rammen, jf. forordning (EU) nr. 1052/2013

a) samarbejde med Det Europæiske Fiskerikontrolagentur og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed, hver inden for dets mandat, for at støtte de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner, jf. artikel 53, ved at tilbyde tjenester, information, udstyr og uddannelse samt koordinere operationer med flere formål

a) bistand til medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af deres tekniske og operative samarbejde om forhold, der er omfattet af denne forordning.

2. Medlemsstaterne kan fortsætte samarbejdet på operativt plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande, hvis et sådant samarbejde er foreneligt med agenturets opgaver. Medlemsstaterne undlader enhver foranstaltning, der kan skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål. Medlemsstaterne rapporterer til agenturet om det operative samarbejde med andre medlemsstater og/eller tredjelande ved de ydre grænser og på området tilbagesendelse. Den administrerende direktør informerer bestyrelsen regelmæssigt og mindst en gang om året om disse forhold.

3. Agenturet deltager i kommunikationsaktiviteter på eget initiativ på de områder, der er omfattet af dets mandat. Det giver offentligheden nøjagtige og detaljerede oplysninger om dets aktiviteter.

Kommunikationsaktiviteter må ikke være til skade for de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, navnlig ikke ved at afsløre operative oplysninger der, hvis de offentliggøres, ville bringe indfrielsen af operationernes mål i fare. Kommunikationsak tiviteter gennemføres uden at det berører artikel 50 og i overensstemmelse med de relevante kommunikations- og formidlingsplaner, som bestyrelsen har vedtaget.

Afdeling 2

Over vågning og kr iseforebyggelse

Artikel 9

Pligt til at samarbejde i god tro

Agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, er omfattet af en forpligtelse til at samarbejde i god tro og til at udveksle oplysninger.

(1) Rådets beslutning 2008/381/EF af 14. maj 2008 om oprettelse af et europæisk migrationsnetværk (EUT L 131 af 21.5.2008, s. 7).

Forpligtelse til at udveksle oplysninger

Agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, deler i overensstemmelse med denne forordning og andre relevante bestemmelser i EU-retten og national ret vedrørende udveksling af oplysninger rettidigt og på korrekt vis alle nødvendige oplysninger med henblik på at varetage de opgaver, de er

pålagt i henhold til denne forordning, navnlig agenturets forpligtelse til at overvåge migrationsstrømmene til og internt i Unionen, foretage risikoanalyser og gennemføre sårbarhedsvurderinger.

Artikel 11

Overvågning af migrationsstrømme og risikoanalyse

1. Agenturet overvåger migrationsstrømmene til og internt i Unionen, tendenser og andre mulige udfordringer ved Unionens ydre grænser. Med henblik herpå udarbejder agenturet ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør en fælles integreret risikoanalysemodel, som skal anvendes af agenturet og medlemsstaterne. Det gennemfører endvidere sårbarhedsvurderingen i overensstemmelse med artikel 13.

2. Agenturet udarbejder generelle risikoanalyser, der fremlægges for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, i overensstemmelse med artikel 50, samt skræddersyede risikoanalyser for operative aktiviteter.

3. Den risikoanalyse, som agenturet udarbejder, skal dække alle aspekter, der er relevante for integreret europæisk grænseforvaltning, med henblik på udvikling af en forvarslingsmekanisme.

4. Medlemsstaterne sender agenturet alle nødvendige oplysninger vedrørende situationen, tendenser og mulige trusler ved de ydre grænser og på området tilbagesendelse. Medlemsstaterne sender regelmæssigt eller på agenturets anmodning alle relevante oplysninger såsom statistiske og operative oplysninger, der er indsamlet i forbindelse med gennemførelsen af Schengenreglerne, samt oplysninger fra analyselaget i det nationale situationsbillede, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 1052/2013, til agenturet.

5. Resultaterne af risikoanalysen forelægges bestyrelsen rettidigt og på korrekt vis.

6. Medlemsstaterne tager hensyn til resultaterne af risikoanalysen, når de planlægger deres operationer og aktiviteter ved de ydre grænser samt deres aktiviteter vedrørende tilbagesendelse.

7. Agenturet indarbejder resultaterne af en fælles integreret risikoanalysemodel ved dets udformning af fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer for grænsevagter og personale, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse.

Artikel 12

Forbindelsesofficerer i medlemsstaterne

1. Agenturet sikrer en regelmæssig overvågning af alle medlemsstaternes forvaltning af de ydre grænser ved hjælp af dets forbindelsesofficerer.

Agenturet kan beslutte, at en forbindelsesofficer dækker op til fire medlemsstater, som geografisk ligger tæt på hinanden.

2. Den administrerende direktør udpeger eksperter blandt agenturets medarbejdere, som indsættes som forbindelses officerer. Den administrerende direktør udarbejder på grundlag af en risikoanalyse og i samråd med de berørte medlemsstater et forslag vedrørende arten af og vilkårene for indsættelsen, hvilken medlemsstat eller region en forbindel sesofficer kan indsættes til, og eventuelle opgaver, som ikke er omfattet af stk. 3. Forslaget fra den administrerende direktør skal godkendes af bestyrelsen. Den administrerende direktør underretter den berørte medlemsstat om udpegelsen og fastsætter sammen med medlemsstaten det sted, hvortil indsættelsen skal ske.

3. Forbindelsesofficererne handler på agenturets vegne og har til opgave at fremme samarbejdet og dialogen mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver. Forbindelsesofficererne har navnlig til opgave:

a) at fungere som forbindelsesled mellem agenturet og de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning og tilbagesendelse, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver

a) at støtte indsamlingen af de oplysninger, som agenturet har anmodet om for at kunne overvåge ulovlig indvandring og foretage risikoanalyser som omhandlet i artikel 11

a) at støtte indsamlingen af de oplysninger, som er omhandlet i artikel 13, og som agenturet har anmodet om for at kunne foretage sårbarhedsvurderingen

a) at overvåge de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer ved de grænseafsnit, der er tildelt et højt indvirkningsniveau, jf. forordning (EU) nr. 1052/2013

a) at bidrage til at fremme anvendelsen af den gældende EU-ret vedrørende forvaltningen af de ydre grænser, herunder hvad angår overholdelse af de grundlæggende rettigheder

a) hvor det er muligt, at hjælpe medlemsstaterne med at udarbejde deres beredskabsplaner vedrørende grænsefor valtning

a) at lette kommunikationen mellem medlemsstaten og agenturet, dele relevante oplysninger fra agenturet med medlemsstaten, herunder oplysninger om igangværende operationer

a) regelmæssigt at aflægge rapport til den administrerende direktør om situationen ved de ydre grænser og om den pågældende medlemsstats kapacitet til effektivt at håndtere situationen ved de ydre grænser samt aflægge rapport om gennemførelsen af tilbagesendelsesoperationer til relevante tredjelande.

a) at overvåge de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer i forbindelse med en situation, der kræver en hurtig indsats ved de ydre grænser, jf. artikel 19.

Hvis de i litra h) omhandlede rapporter fra forbindelsesofficeren giver anledning til bekymring for så vidt angår et eller flere aspekter af relevans for den pågældende medlemsstat, underretter den administrerende direktør straks medlemsstaten.

4. Med henblik på stk. 3 skal forbindelsesofficeren under overholdelse af de nationale og Unionens sikkerheds- og databeskyttelsesregler:

a) modtage oplysninger fra det nationale koordinationscenter og det nationale situationsbillede, der udarbejdes i henhold til forordning (EU) nr. 1052/2013

a) holde regelmæssig kontakt med de nationale myndigheder med ansvar for grænseforvaltning, herunder kystvagter i det omfang de udfører grænsekontrolopgaver, samtidig med at de underretter et af den pågældende medlemsstat udpeget kontaktpunkt.

5. Forbindelsesofficerens rapport skal indgå som en del af sårbarhedsvurderingen, jf. artikel 13. Rapporten fremsendes til den pågældende medlemsstat.

6. Forbindelsesofficererne tager ved udførelsen af deres opgaver kun imod instrukser fra agenturet.

Artikel 13

Sårbarhedsvurdering

1. Agenturet udarbejder ved en afgørelse truffet af bestyrelsen på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør en fælles metodologi for sårbarhedsvurderingen. Denne skal omfatte objektive kriterier, ud fra hvilke agenturet skal foretage sårbarhedsvurderingen, hyppigheden af sådanne vurderinger og en beskrivelse af, hvordan på hinanden følgende sårbarhedsvurderinger skal gennemføres.

2. Agenturet overvåger og vurderer, hvorvidt medlemsstaterne har adgang til det tekniske udstyr, de systemer, kapaciteter, ressourcer og infrastrukturer samt det tilstrækkeligt kyndige og uddannede personale, der er nødvendigt for at kunne foretage grænsekontrol. Det gennemfører dette som en forebyggende foranstaltning på grundlag af en risikoanalyse, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3. Agenturet gennemfører denne overvågning og vurdering mindst én gang om året, med mindre den administrerende direktør på basis af risikoanalyser eller en tidligere sårbarhedsvurdering træffer en anden afgørelse.

3. Medlemsstaterne fremlægger på agenturets anmodning oplysninger om det tekniske udstyr, det personale og så vidt muligt de finansielle midler, der er til rådighed på nationalt plan til grænsekontrol. Medlemsstaterne fremlægger endvidere på agenturets anmodning oplysninger om deres beredskabsplaner for grænseforvaltning.

4. Formålet med sårbarhedsvurderingen er, at agenturet vurderer medlemsstaternes kapacitet og beredskab til at klare kommende udfordringer, herunder nuværende og fremtidige trusler og udfordringer ved de ydre grænser, at identificere, navnlig for de medlemsstater, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, mulige umiddelbare konsekvenser ved de ydre grænser og efterfølgende konsekvenser for Schengenområdets funktionsmåde og at vurdere deres kapacitet til at bidrage til udrykningsstyrken, der er omhandlet i artikel 20, stk. 5. Denne vurdering berører ikke Schengenevalueringsmekanismen.

Agenturet tager medlemsstaternes kapacitet til at udføre alle grænseforvaltningsopgaver, herunder deres kapacitet til at håndtere den potentielle ankomst af et stort antal personer på deres område, i betragtning i denne vurdering.

5. Resultaterne af sårbarhedsvurderingen forelægges de berørte medlemsstater. De berørte medlemsstater kan kommentere denne vurdering.

6. Om nødvendigt fremsætter den administrerende direktør i samråd med den berørte medlemsstat en henstilling, der fastlægger de nødvendige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat skal træffe,

og fristen for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Den administrerende direktør opfordrer de berørte medlemsstater til at træffe de nødvendige foranstaltninger.

7. Den administrerende direktør lægger resultaterne af sårbarhedsvurderingen til grund for henstillingerne om foranstaltninger til de berørte medlemsstater, idet der tages hensyn til agenturets risikoanalyse, den berørte medlemsstats kommentarer og resultaterne af Schengenevalueringsmekanismen.

Disse foranstaltninger bør have til formål at fjerne de sårbarheder, der er konstateret ved vurderingen, således at medlemsstaterne kan øge deres beredskab til at håndtere kommende udfordringer ved at udvide eller forbedre deres kapacitet, tekniske udstyr, systemer, ressourcer og beredskabsplaner.

8. Hvis en medlemsstat ikke gennemfører de nødvendige foranstaltninger i henstillingen inden for den i denne artikels stk. 6 omhandlede frist, henviser den administrerende direktør sagen til bestyrelsen og underretter Kommissionen. Bestyrelsen vedtager på forslag fra den administrerende direktør en afgørelse, der fastsætter de nødvendige foranstaltninger, som den berørte medlemsstat skal træffe, og fristen for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Bestyrelsens afgørelse er bindende for medlemsstaten. Hvis medlemsstaten ikke gennemfører foranstaltningerne inden for den frist, der er fastsat i afgørelsen, underretter bestyrelsen Rådet og Kommissionen, og der kan iværksættes yderligere tiltag, jf. artikel 19.

9. Resultaterne af sårbarhedsvurderingen fremsendes i overensstemmelse med artikel 50 regelmæssigt og mindst én gang om året til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Afdeling 3

For valtning af de ydre g rænser

Artikel 14

Agenturets indsats ved de ydre grænser

1. En medlemsstat kan anmode agenturet om bistand til at opfylde sine forpligtelser med hensyn til kontrollen af de ydre grænser. Agenturet gennemfører også foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 19.

2. Agenturet tilrettelægger en passende teknisk og operativ bistand til værtsmedlemsstaten, og kan, idet det handler i overensstemmelse med den relevante EU-ret og folkeret, herunder princippet om non-refoulement, træffe en eller flere af følgende foranstaltninger:

a) koordinere fælles operationer for én eller flere medlemsstater og indsætte europæiske grænse- og kystvagthold

a) tilrettelægge hurtige grænseindsatser og indsætte europæiske grænse- og kystvagthold fra udrykningsstyrken og om nødvendigt yderligere europæiske grænse- og kystvagthold

a) koordinere aktiviteterne for én eller flere medlemsstater og tredjelande ved de ydre grænser, herunder fælles operationer med tilgrænsende tredjelande

a) indsættelse af europæiske grænse- og kystvagthold inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold i hotspotområder

a) inden for rammerne af de operationer, der er omhandlet i nærværende stykkes litra a), b), og c), og i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten yde teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjelande i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer vedrørende personer i havsnød, som kan opstå i forbindelse med grænseovervågningsoperationer til søs

a) indsætte sine egne eksperter samt medlemmer af de hold, medlemsstaterne har udstationeret i agenturet, for at støtte de involverede medlemsstaters kompetente nationale myndigheder i et passende tidsrum

a) indsætte teknisk udstyr.

3. Agenturet finansierer eller medfinansierer de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2 fra sit budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

4. Hvis der opstår et væsentligt øget finansielt behov hos agenturet på grund af en situation ved de ydre grænser, underretter det straks Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Artikel 15

Iværksættelse af fælles operationer og hurtige grænseindsatser ved de ydre grænser

1. En medlemsstat kan anmode agenturet om at iværksætte fælles operationer for at klare kommende udfordringer, herunder ulovlig indvandring, nuværende og fremtidige trusler ved dens ydre grænser eller grænseoverskridende kriminalitet eller for at yde øget teknisk og operativ bistand, når den opfylder dens forpligtelser med hensyn til kontrol af de ydre grænser.

2. Efter anmodning fra en medlemsstat, der står i en situation med særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, specielt når der til steder ved de ydre grænser ankommer et stort antal tredjelandsstatsborgere, som forsøger at indrejse på medlemsstatens område uden tilladelse, kan agenturet gennemføre en hurtig grænseindsats i et begrænset tidsrum på værtsmedlemsstatens område.

3. Den administrerende direktør evaluerer, godkender og koordinerer medlemsstaternes forslag til fælles operationer. Forud for fælles operationer og hurtige grænseindsatser skal der foretages en grundig, pålidelig og ajourført risikoanalyse, som sætter agenturet i stand til at foretage en prioritering af de foreslåede fælles operationer og hurtige grænseindsatser, idet der tages hensyn til indvirkningen ved afsnit af den ydre grænse, jf. forordning (EU) nr. 1052/2013, og de disponible ressourcer.

4. På grundlag af resultaterne af sårbarhedsvurderingen og under hensyntagen til agenturets risikoanalyse og analyselaget i det europæiske situationsbillede, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 1052/2013, henstiller den administrerende direktør til den berørte medlemsstat, at den iværksætter og gennemfører fælles operationer eller hurtige grænseindsatser. Agenturet stiller sit tekniske udstyr til rådighed for værtsmedlemsstaten eller de deltagende medlemsstater.

5. Målene for en fælles operation eller en hurtig grænseindsats kan nås som en del af en operation med flere formål. Sådanne operationer kan involvere kystvagtopgaver og forebyggelse af grænseoverskridende kriminalitet, herunder bekæmpelse af smugling af migranter eller menneskehandel, og migrationsstyring, herunder identifikation, registrering, afrapportering og tilbagesendelse.

Artikel 16

Operativplan for fælles operationer

1. Som forberedelse af en fælles operation udarbejder den administrerende direktør i samarbejde med værtsmed lemsstaten en liste over det tekniske udstyr og personale, der er behov for, under hensyntagen til værtsmedlemsstatens disponible ressourcer. På grundlag af disse elementer fastlægger agenturet en pakke bestående af teknisk og operativ forstærkning samt kapacitetsopbyggende aktiviteter, som skal medtages i den operative plan.

2. Den administrerende direktør udarbejder en operativ plan for fælles operationer ved de ydre grænser. Den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår i samråd med de deltagende medlemsstater aftale om den operative plan med detaljeret angivelse af de organisatoriske og proceduremæssige aspekter af den fælles operation.

3. Den operative plan er bindende for agenturet, værtsmedlemsstaten og de deltagende medlemsstater. Den skal omfatte alle de aspekter, der anses for nødvendige for at gennemføre den fælles operation, bl.a.:

a) en beskrivelse af situationen med angivelse af fremgangsmåden og målene for indsættelsen, herunder det operative mål

a) den forventede varighed af den fælles operation

a) det geografiske område, hvor den fælles operation skal finde sted

a) en beskrivelse af opgaver, ansvarsområder, herunder for så vidt angår de grundlæggende rettigheder, og særlige instrukser for de europæiske grænse- og kystvagthold, herunder om tilladte søgninger i databaser og tilladte tjenestevåben samt tilladt ammunition og udstyr i værtsmedlemsstaten

a) sammensætningen af de europæiske grænse- og kystvagthold samt indsættelsen af andet relevant personale

a) bestemmelser om kommando og kontrol, herunder angivelse af navn og rang for de af værtsmedlemsstatens grænsevagter, der har ansvaret for samarbejdet med holdmedlemmerne og agenturet, navnlig navn og rang for de grænsevagter, som har kommandoen i indsættelsesperioden, og holdmedlemmernes plads i kommandoleddene

a) det tekniske udstyr, der skal anvendes under den fælles operation, herunder særlige krav, såsom betingelser for brug, det mandskab, der er anmodet om, transport og anden logistik samt finansielle bestemmelser

a) detaljerede bestemmelser for agenturets øjeblikkelige rapportering om hændelser til bestyrelsen og relevante nationale myndigheder

a) en rapporterings- og evalueringsordning med benchmarks for evalueringsrapporten, herunder med hensyn til beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, og en endelig frist for indgivelse af den endelige evalueringsrapport

a) med hensyn til operationer til søs, specifikke oplysninger angående relevant jurisdiktionskompetence og lovgivning for det geografiske område, hvor den fælles operation finder sted, herunder henvisninger til national rets, folkerettens og EU-rettens regler om opbringning, redning til søs og ilandsæt-

ning. I den forbindelse skal den operative plan udarbejdes i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 656/2014

a) vilkårene for samarbejde med tredjelande, andre EU-organer, -kontorer og -agenturer eller internationale organisationer

a) procedurer, hvorved personer med behov for international beskyttelse, ofre for menneskehandel, uledsagede mindreårige og sårbare personer henvises til de kompetente nationale myndigheder med henblik på passende bistand

a) procedurer for oprettelse af en mekanisme for modtagelse og videresendelse til agenturet af klager over alle personer, som deltager i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, herunder grænsevagter eller andet relevant personale i værtsmedlemsstaten og medlemmer af de europæiske grænse- og kystvagthold, med påstand om krænkelser af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med deres deltagelse i en fælles operation eller en hurtig grænseindsats

a) logistiske ordninger, herunder information om arbejdsvilkår og forholdene i de områder, hvor der er planer om at gennemføre en fælles operation.

4. Alle ændringer og tilpasninger af den operative plan skal godkendes af den administrerende direktør og værtsmed lemsstaten efter høring af de deltagende medlemsstater. Agenturet sender straks en kopi af den ændrede eller tilpassede operative plan til de deltagende medlemsstater.

Artikel 17

Procedure for iværksættelse af en hurtig grænseindsats

1. En medlemsstats anmodning om iværksættelse af en hurtig grænseindsats skal indeholde en beskrivelse af situationen, mulige mål og forudsete behov. Den administrerende direktør kan om nødvendigt straks sende eksperter fra agenturet, som skal vurdere situationen ved den pågældende medlemsstats ydre grænser.

2. Den administrerende direktør informerer straks bestyrelsen om en anmodning fra en medlemsstat om at iværksætte en hurtig grænseindsats.

3. Når den administrerende direktør træffer afgørelse om en medlemsstats anmodning, tager den pågældende hensyn til resultaterne af agenturets risikoanalyser og analyselaget i det europæiske situationsbillede, der er udarbejdet i henhold til forordning (EU) nr. 1052/2013 samt resultatet af sårbarhedsvurderingen, jf. artikel 13, og alle andre relevante oplysninger fra den pågældende medlemsstat eller en anden medlemsstat.

4. Den administrerende direktør træffer afgørelse om anmodningen om at iværksætte en hurtig grænseindsats senest to arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Den administrerende direktør underretter samtidigt skriftligt den anmodende medlemsstat og bestyrelsen herom. Afgørelsen skal indeholde oplysninger om de vigtigste grunde, som den er baseret på.

5. Hvis den administrerende direktør beslutter at iværksætte en hurtig grænseindsats, indsætter den pågældende person europæiske grænse- og kystvagthold fra udrykningsstyrken, jf. artikel 20, stk. 5, og udstyrspuljen til hurtig udrykning, jf. artikel 39, stk. 7, og beslutter om nødvendigt, om der skal

indsættes øjeblikkelig forstærkning fra ét eller flere europæiske grænse- og kystvagthold, jf. artikel 20, stk. 8.

6. Den administrerende direktør udarbejder sammen med værtsmedlemsstaten straks og under alle omstændigheder senest tre arbejdsdage efter datoen for afgørelsen en operativ plan, jf. artikel 16, stk. 3.

7. Når der er opnået enighed om den operative plan, og denne er blevet forelagt medlemsstaterne, anmoder den administrerende direktør skriftligt medlemsstaterne om straks at indsætte de grænsevagter eller andet relevant personale, der indgår i udrykningsstyrken. Den administrerende direktør angiver profilerne for og antallet af grænsevagter eller andet relevant personale, som hver medlemsstat skal stille til rådighed blandt dem, der indgår i udrykningsstyrken.

8. For om nødvendigt at sikre en øjeblikkelig forstærkning af de europæiske grænse- og kystvagthold, der er indsat fra udrykningsstyrken, underretter den administrerende direktør parallelt med den i stk. 7 omhandlede indsættelse medlemsstaterne om det antal grænsevagter eller andet relevant personale, som der yderligere anmodes om indsættelse af, og deres profiler. Disse oplysninger sendes skriftligt til de nationale kontaktpunkter og skal angive den dato, hvor indsættelsen skal finde sted. Der fremsendes også en kopi af den operative plan.

9. Medlemsstaterne sikrer, at det antal grænsevagter eller andet relevant personale, der er udpeget til udrykningsstyrken, også for så vidt angår deres profiler, straks stilles til rådighed for agenturet med henblik på at sikre en komplet indsættelse i overensstemmelse med artikel 20, stk. 5 og 7. Medlemsstaterne stiller også yderligere grænsevagter og andet relevant personale til rådighed fra den nationale pulje i overensstemmelse med artikel 20, stk. 8.

10. Indsættelse af udrykningsstyrken finder sted senest fem arbejdsdage efter den dato, hvor den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgik aftale om den operative plan. Indsættelse af yderligere europæiske grænse- og kystvagthold finder om nødvendigt sted senest syv arbejdsdage efter indsættelsen af udrykningsstyrken.

11. Indsættes udrykningsstyrken, overvejer den administrerende direktør i samråd med bestyrelsen straks prioriteterne med hensyn til agenturets igangværende og planlagte fælles operationer ved andre ydre grænser, så der sikres en mulig omfordeling af ressourcer til de områder ved de ydre grænser, hvor der er størst behov for en styrket indsættelse.

Artikel 18

Migrationsstyringsstøttehold

1. Hvis en medlemsstat står over for uforholdsmæssigt store udfordringer i særlige hotspotområder langs dens ydre grænser, som er karakteriseret ved store indadgående blandede migrationsstrømme, kan den pågældende medlemsstat anmode om teknisk og operativ forstærkning fra migrationsstyringsstøttehold. Den pågældende medlemsstat indgiver en anmodning om forstærkning og en behovsvurdering til agenturet og til andre relevante EU-agenturer, navnlig EASO og Europol.

2. Den administrerende direktør vurderer i samarbejde med andre relevante EU-agenturer en medlemsstats anmodning om forstærkning og dens behovsvurdering med henblik på at fastlægge en omfattende forstærkningspakke bestående af forskellige aktiviteter, der koordineres af de relevante EU-agenturer, og som skal aftales med den berørte medlemsstat.

3. Kommissionen fastlægger i samarbejde med værtsmedlemsstaten og de relevante agenturer vilkårene for samarbejde i hotspotområdet, og er ansvarlig for koordineringen af migrationsstyringsstøtteholdenes aktiviteter.

4. Den tekniske og operative forstærkning fra de europæiske grænse- og kystvagthold, de europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser og eksperter fra agenturets personale inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold kan omfatte:

a) under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, bistand til screening af tredjelandsstatsborgere ved ankomsten til de ydre grænser, herunder identifikation, registrering og afrapportering af disse tredjelandsstatsborgere og på medlemsstatens anmodning optagelse af tredjelandsstatsborgernes fingeraftryk, idet der informeres om formålet og resultatet af disse procedurer

a) indledende information til personer, som ønsker at ansøge om international beskyttelse, og videre henvisning af dem til den berørte medlemsstats kompetente myndigheder eller EASO

a) teknisk og operativ bistand på området tilbagesendelse, herunder forberedelse og tilrettelæggelse af tilbagesendelses operationer.

5. Migrationsstyringsstøttehold skal, hvor det er nødvendigt, omfatte personale med ekspertise i børnebeskyttelse, menneskehandel, beskyttelse mod kønsbaseret forfølgelse og/eller grundlæggende rettigheder.

Artikel 19

Situationer ved de ydre grænser, der kræver en hurtig indsats

1. Hvis kontrollen ved de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdets funktionsmåde i fare, fordi:

a) en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med en afgørelse fra bestyrelsen, jf. artikel 13, stk. 8, eller

a) en medlemsstat, der står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer ved de ydre grænser, enten ikke har anmodet om tilstrækkelig bistand fra agenturet i henhold til artikel 15, 17 eller 18 eller ikke tager de nødvendige skridt til gennemførelse af tiltag efter disse artikler

kan Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen straks vedtage en afgørelse ved hjælp af en gennemførelsesretsakt, hvori de foranstaltninger, som skal afbøde disse risici, og som agenturet skal

gennemføre, fastsættes, og hvori det kræves, at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger. Kommissionen hører agenturet, inden den fremsætter sit forslag.

2. Hvis der opstår en situation, der kræver en hurtig indsats, underrettes Europa-Parlamentet straks herom og holdes efterfølgende underrettet om alle efterfølgende foranstaltninger og afgørelser, der træffes vedrørende situationen.

3. Med henblik på at afbøde risikoen for at bringe Schengenområdet i fare skal den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse omfatte én eller flere af følgende foranstaltninger, der træffes af agenturet:

a) tilrettelæggelse og koordinering af hurtige grænseindsatser og indsættelse af europæiske grænse- og kystvagthold fra udrykningsstyrken og om nødvendigt yderligere europæiske grænse- og kystvagthold

a) indsættelse af europæiske grænse- og kystvagthold inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold i hotspotområder

a) koordinering af aktiviteterne for én eller flere medlemsstater og tredjelande ved de ydre grænser, herunder fælles operationer med tilgrænsende tredjelande

a) indsættelse af teknisk udstyr

a) tilrettelæggelse af tilbagesendelsesindsatser.

4. Den administrerende direktør skal senest to arbejdsdage efter datoen for vedtagelse af den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse:

a) træffe afgørelse om de tiltag, der skal tages med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i nævnte afgørelse, herunder det tekniske udstyr og antallet af og profilerne for de grænsevagter og andet relevant personale, der kræves for at nå målene for nævnte afgørelse

a) udarbejde en operativ plan og fremlægge denne for den berørte medlemsstat.

5. Den administrerende direktør og den berørte medlemsstat indgår aftale om den operative plan senest tre arbejdsdage fra datoen for dens fremlæggelse.

6. Agenturet indsætter straks og under alle omstændigheder senest fem arbejdsdage fra udarbejdelsen af den operative plan det nødvendige personale fra udrykningsstyrken, jf. artikel 20, stk. 5, med henblik på den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse. Der indsættes yderligere europæiske grænse- og kystvagthold, i det omfang det er nødvendigt, i anden fase og under alle omstændigheder senest syv arbejdsdage fra indsættelsen af udrykningsstyrken.

7. Agenturet indsætter straks og under alle omstændigheder inden 10 arbejdsdage fra den dato, hvor den operative plan blev fastlagt, det fornødne tekniske udstyr til den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er anført i den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse.

Yderligere teknisk udstyr indsættes, i det omfang det er nødvendigt, i anden fase i overensstemmelse med artikel 39.

8. Den berørte medlemsstat efterkommer den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse. Med henblik herpå samarbejder den straks med agenturet og tager de nødvendige skridt til at lette gennemførelsen af afgørelsen og den praktiske gennemførelse af de foranstaltninger, der er fastsat i afgørelsen og i den operative plan, der er aftalt med den administrerende direktør.

9. Medlemsstaterne stiller grænsevagter og andet relevant personale eller personale, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse, til rådighed som fastsat af den administrerende direktør, jf. nærværende artikels stk. 4. Medlemsstaterne kan ikke gøre den situation gældende, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3 og 8.

10. Hvis den berørte medlemsstat ikke efterkommer den i stk. 1 omhandlede rådsafgørelse inden for 30 dage og ikke samarbejder med agenturet som fastsat i nærværende artikels stk. 8, kan Kommissionen iværksætte den i artikel 29 i forordning (EU) 2016/399 omhandlede procedure.

Artikel 20

Sammensætning og indsættelse af europæiske grænse- og kystvagthold

1. Agenturet indsætter grænsevagter og andet relevant personale som medlemmer af de europæiske grænse- og kystvagthold til fælles operationer, hurtige grænseindsatser og inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold. Agenturet kan også indsætte eksperter fra sit eget personale.

2. Bestyrelsen træffer på forslag fra den administrerende direktør med et absolut flertal af de stemmeberettigede medlemmer afgørelse om det samlede antal grænsevagter og andet relevant personale, der skal stilles til rådighed for de europæiske grænse- og kystvagthold, og om disses profiler. Den samme procedure finder anvendelse ved alle senere ændringer af det samlede antal og disses profiler. Medlemsstaterne bidrager til de europæiske grænse- og kystvagthold ved at udpege grænsevagter og andet relevant personale, der svarer til de ønskede profiler, fra en national pulje, der er oprettet på grundlag af de krævede profiler.

3. Medlemsstaternes bidrag, hvad angår deres grænsevagter til specifikke fælles operationer i det følgende år, planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagter til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad påvirker udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse. Hvis en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, skal den skriftligt give en udførlig begrundelse og oplysninger om situationen til agenturet, som skal indgå i den rapport, der er omhandlet i stk. 12.

4. For så vidt angår hurtige grænseindsatser træffer bestyrelsen på forslag fra den administrerende direktør afgørelse med tre fjerdedeles flertal om profilerne for og det minimumsantal grænsevagter eller andet relevant personale, der svarer til disse profiler, der skal stilles til rådighed til en udrykningsstyrke af europæiske grænse- og kystvagthold. Den samme procedure finder anvendelse ved alle senere ændringer af det samlede antal grænsevagter eller andet relevant personale i udrykningsstyrken og deres profiler. Medlemsstaterne bidrager til udrykningsstyrken ved at udpege grænsevagter eller andet relevant personale, der svarer til de ønskede profiler, fra en national pulje af eksperter, der er oprettet i overensstemmelse med de forskellige fastlagte profiler.

5. Udrykningsstyrken er et stående korps, der umiddelbart står til rådighed for agenturet, og som kan indsættes fra hver enkelt medlemsstat senest fem arbejdsdage fra den dato, hvor den administrerende direktør og værtsmedlemsstaten indgår aftale om den operative plan. Med henblik herpå stiller hver medlemsstat på årsbasis et antal grænsevagter eller andet relevant personale til rådighed for agenturet. Deres profiler skal svare til de profiler, der er fastlagt i bestyrelsens afgørelse. Det samlede personale, der stilles til rådighed af medlemsstaterne, skal udgøre mindst 1 500 grænsevagter eller andet relevant personale. Agenturet kan undersøge, om de grænsevagter, som medlemsstaterne foreslår, svarer til de fastlagte profiler. Agenturet kan anmode en medlemsstat om at fjerne en grænsevagt fra udrykningsstyrken i tilfælde af tjenesteforseelser eller overtrædelse af gældende regler.

6. Hver medlemsstat er ansvarlig for sit bidrag til det antal grænsevagter eller andet relevant personale som omhandlet i stk. 5 i overensstemmelse med bilag I.

7. Medlemsstaterne stiller grænsevagter og/eller andet relevant personale fra udrykningsstyrken til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet. Hvis en risikoanalyse og en eventuel tilgængelig sårbarheds vurdering viser, at en medlemsstat står i en situation, der i væsentlig grad vil berøre udførelsen af nationale opgaver, udgør dens bidrag til gennemførelsen af den hurtige grænseindsats halvdelen af det i bilag I fastsatte bidrag. En værtsmedlemsstat, hvori en hurtig grænseindsats finder sted, indsætter ikke personale, der er del af dens faste bidrag, til udrykningsstyrken. Hvis der opstår en mangel på personale i forbindelse med gennemførelsen af en hurtig grænseindsats, træffer bestyrelsen afgørelse om, hvordan denne mangel skal afhjælpes, på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør.

8. Indsættelsen af europæiske grænse- og kystvagthold fra udrykningsstyrken skal om nødvendigt straks suppleres af yderligere europæiske grænse- og kystvagthold. Med henblik herpå meddeler medlemsstaterne på agenturets anmodning straks antal, navn og profil for de grænsevagter og andet relevant personale fra deres nationale pulje, som de kan stille til rådighed senest syv arbejdsdage fra indledningen af den hurtige grænseindsats. Medlemsstaterne stiller grænsevagter og andet relevant personale til rådighed på agenturets anmodning, medmindre de står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver. Hvis en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, skal den skriftligt give en udførlig begrundelse og oplysninger om situationen til agenturet, som skal indgå i den rapport, der er omhandlet i stk. 12.

9. Hvis der opstår en situation, hvor der er brug for flere grænsevagter end fastsat i stk. 5 og 8, underretter den administrerende direktør øjeblikkeligt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Den pågældende opfordrer endvidere Rådet til at indhente tilsagn fra medlemsstaterne om at imødekomme denne mangel.

10. Medlemsstaterne sikrer, at de grænsevagter og andet relevant personale, som de bidrager med, svarer til de profiler og det antal, bestyrelsen har truffet afgørelse om. Indsættelsens varighed besluttes af oprindelsesmedlemsstaten, men kan under alle omstændigheder ikke være på under 30 dage, medmindre varigheden af den operation, som indsættelsen er en del af, er under 30 dage.

11. Agenturet bidrager til de europæiske grænse- og kystvagthold med kompetente grænsevagter eller andet relevant personale, der udstationeres af medlemsstaterne som nationale eksperter i agenturet. Medlemsstaternes bidrag for så vidt angår udstationering af deres grænsevagter eller andet relevant personale i agenturet i det følgende år planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhand-

linger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne grænsevagterne eller andet relevant personale til rådighed med henblik på udstationering, medmindre dette i alvorlig grad vil berøre udførelsen af nationale opgaver. I sådanne situationer kan medlemsstaterne hjemkalde deres udstationerede grænsevagter eller andet relevant personale.

Sådanne udstationeringer kan vare 12 måneder eller mere, men under ingen omstændigheder under tre måneder. De udstationerede grænsevagter og andet relevant personale betragtes som holdmedlemmer, og de har de samme opgaver og beføjelser som deres holdmedlemmer. Den medlemsstat, der har udstationeret disse grænsevagter eller andet relevant personale, betragtes som deres oprindelsesmedlemsstat.

Andet personale, der er midlertidigt ansat af agenturet, og som ikke er kvalificeret til at udøve funktioner i forbindelse med grænsekontrol, indsættes under fælles operationer kun til koordineringsopgaver og andre opgaver, som ikke kræver fuld grænsevagtuddannelse. De udgør ikke en del af de europæiske grænse- og kystvagthold.

12. Agenturet underretter hvert år Europa-Parlamentet om det antal grænsevagter, som hver enkelt medlemsstat har afsat til de europæiske grænse- og kystvagthold, og antallet af faktisk indsatte grænsevagter, i henhold til denne artikel. Denne rapport skal indeholde en liste over de medlemsstater, der i det foregående år har påberåbt sig en ekstraordinær situation som omhandlet i stk. 3 og 8. Den skal endvidere omfatte de begrundelser og oplysninger, som den pågældende medlemsstat har angivet.

Artikel 21

Instruktioner til de europæiske grænse- og kystvagthold

1. Under indsættelsen af de europæiske grænse- og kystvagthold udsteder værtsmedlemsstaten instrukser til holdene i overensstemmelse med den operative plan.

2. Agenturet kan via sin koordinationsansvarlige meddele værtsmedlemsstaten sine holdninger til de instruktioner, der gives til de europæiske grænse- og kystvagthold. I sådanne tilfælde skal værtsmedlemsstaten tage hensyn hertil og så vidt muligt respektere dem.

3. Hvis instruktionerne til de europæiske grænse- og kystvagthold ikke er i overensstemmelse med den operative plan, rapporterer den koordinationsansvarlige det straks til den administrerende direktør, som om nødvendigt kan træffe foranstaltninger i henhold til artikel 25, stk. 3.

4. Holdmedlemmerne skal under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser fuldt ud overholde de grundlæggende rettigheder, herunder adgangen til asylprocedurer, og respektere den menneskelige værdighed. De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser, skal stå i et rimeligt forhold til målene med disse foranstaltninger. De må ikke under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser diskriminere personer på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

5. Holdmedlemmerne kan fortsat pålægges disciplinærforanstaltninger af deres oprindelsesmedlemsstat. Oprindelses medlemsstaten fastsætter bestemmelser om passende disciplinære eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med sin nationale lovgivning vedrørende tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder eller forpligtelser vedrørende international beskyttelse under udførelsen af en fælles operation eller hurtig grænseindsats.

Artikel 22

Den koordinationsansvarlige

1. Agenturet sikrer den operative gennemførelse af alle de organisatoriske aspekter under de fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser, herunder tilstedeværelsen af medlemmer af agenturets personale.

2. Den administrerende direktør udpeger en eller flere eksperter fra agenturets personale, der skal indsættes som koordinationsansvarlig for hver fælles operation eller hurtig grænseindsats. Den administrerende direktør underretter værtsmedlemsstaten om udpegelsen.

3. Den koordinationsansvarlige handler på agenturets vegne i forbindelse med alle aspekter af indsættelsen af de europæiske grænse- og kystvagthold. Den koordinationsansvarlige har til opgave at fremme samarbejdet og koordinationen mellem værtsmedlemsstater og de deltagende medlemsstater. Den koordinationsansvarlige skal navnlig:

a) fungere som forbindelsesled mellem agenturet, værtsmedlemsstaten og medlemmerne af de europæiske grænse- og kystvagthold og yde bistand på vegne af agenturet i alle spørgsmål vedrørende betingelserne for deres indsættelse i holdene

a) overvåge, at den operative plan gennemføres korrekt, herunder hvad angår beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder, og rapportere til agenturet herom

a) handle på agenturets vegne i forbindelse med alle aspekter af indsættelsen af de europæiske grænse- og kystvagthold og rapportere til agenturet om alle disse aspekter

a) rapportere til den administrerende direktør, når værtsmedlemsstaternes instruktioner til de europæiske grænse- og kystvagthold ikke er i overensstemmelse med den operative plan.

4. I forbindelse med fælles operationer eller hurtige grænseindsatser kan den administrerende direktør give den koordinationsansvarlige beføjelse til at bistå med at løse eventuelle uoverensstemmelser om gennemførelsen af den operative plan og indsættelsen af hold.

Artikel 23

Nationalt kontaktpunkt

Medlemsstaterne udpeger et nationalt kontaktpunkt med henblik på kommunikation med agenturet om alle spørgsmål vedrørende agenturets aktiviteter. Det nationale kontaktpunkt skal kunne kontaktes til enhver tid.

Artikel 24

Omkostninger

1. Agenturet dækker fuldt ud følgende omkostninger, som afholdes af medlemsstaterne, når de stiller grænsevagter og andet relevant personale til rådighed til indsættelse af europæiske grænse- og kystvagthold, herunder udrykningsstyrken:

a) rejseomkostninger fra oprindelsesmedlemsstaten til værtsmedlemsstaten og fra værtsmedlemsstaten til oprindelses medlemsstaten

a) omkostninger vedrørende vaccinationer

a) omkostninger vedrørende særlige forsikringsbehov

a) omkostninger vedrørende sundhedsydelser

a) dagpenge, herunder indkvarteringsomkostninger

a) omkostninger vedrørende agenturets tekniske udstyr.

2. Bestyrelsen fastsætter og opdaterer efter behov detaljerede regler for udbetalingen af dagpenge til medlemmerne af de europæiske grænse- og kystvagthold.

Artikel 25

Suspendering eller ophævelse af aktiviteter

1. Den administrerende direktør bringer agenturets aktiviteter til ophør, hvis betingelserne for at gennemføre disse aktiviteter ikke længere er opfyldt. Den administrerende direktør underretter den berørte medlemsstat inden sådant ophør.

2. De medlemsstater, der deltager i en fælles operation, en hurtig grænseindsats eller indsættelsen af et migrationssty ringsstøttehold, kan anmode den administrerende direktør om at bringe den fælles operation, den hurtige grænseindsats eller indsættelsen af migrationsstyringsstøtteholdet til ophør.

3. Den administrerende direktør kan efter at have underrettet den berørte medlemsstat trække finansieringen af en aktivitet tilbage eller suspendere eller bringe den til ophør, hvis værtsmedlemsstaten ikke respekterer den operative plan.

4. Den administrerende direktør trækker efter at have hørt den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og efter at have underrettet den berørte medlemsstat finansieringen af en fælles operation, en hurtig grænseindsats, et pilotprojekt, indsættelsen af et migrationsstyringsstøttehold, en tilbagesendelsesoperation, tilbagesendelsesindsats eller samarbejdsordning tilbage eller suspenderer eller bringer sådanne aktiviteter helt eller delvis til ophør, hvis vedkommende finder, at der er sket tilsidesættelser af de grundlæggende rettigheder eller af forpligtelsen til at yde international beskyttelse, som er af alvorlig art, eller som sandsynligvis vil vare ved. Den administrerende direktør underretter bestyrelsen om en sådan afgørelse.

5. Hvis den administrerende direktør træffer afgørelse om at suspendere agenturets indsættelse af et migrationssty ringsstøttehold eller bringe den til ophør, underretter den pågældende de øvrige relevante agenturer, som er aktive i det pågældende hotspotområde, om denne afgørelse.

Artikel 26

Evaluering af aktiviteter

Den administrerende direktør evaluerer resultaterne af de fælles operationer og de hurtige grænseindsatser, pilotprojekter, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold og operativt samarbejde med tredjelande. Den pågældende fremsender detaljerede evalueringsrapporter sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder senest 60 dage efter disse aktiviteters afslutning. Den administrerende direktør foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige aktiviteter og inkluderer denne analyse i årsberetningen om agenturets virksomhed.

Afdeling 4

Tilbagesendelse *Artikel 27* **Tilbagesendelse**

1. Agenturet skal for så vidt angår tilbagesendelse, under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og de generelle principper i EU-retten samt folkeretten, herunder forpligtelser vedrørende beskyttelse af flygtninge og børns rettigheder, navnlig

a) på teknisk og operativt plan koordinere medlemsstaternes tilbagesendelsesrelaterede aktiviteter, herunder frivillige udrejser, for at opnå et integreret system for forvaltning af tilbagesendelser mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder med deltagelse af de relevante myndigheder i tredjelande og andre relevante interessenter

a) yde teknisk og operativt bistand til de medlemsstater, der er udsat for særlige udfordringer med hensyn til deres tilbagesendelsessystemer

a) koordinere anvendelsen af relevante IT-systemer og yde støtte til medlemsstaterne om det konsulære samarbejde med henblik på identifikation af tredjelandsstatsborgere og erhvervelse af rejsedokumenter, uden at videregive oplysninger om, hvorvidt de pågældende tredjelandsstatsborgere har ansøgt om international beskyttelse, tilrettelægge og koordinere tilbagesendelsesoperationer og yde støtte til frivillige udrejser i samarbejde med medlemsstaterne

a) tilrettelægge, fremme og koordinere aktiviteter, der muliggør informationsudveksling og kortlægning og samling af bedste praksis med hensyn til forhold der vedrører tilbagesendelser mellem medlemsstaterne

a) finansiere eller medfinansiere de operationer, indsatser og aktiviteter, der er omhandlet i dette kapitel, fra dets budget, i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

2. Den tekniske og operative bistand, der er omhandlet i stk. 1, litra b), skal omfatte aktiviteter med henblik på at hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre de kompetente nationale myndigheders tilbagesendelsesprocedurer ved hjælp af navnlig følgende:

a) tolketjenester

a) praktiske oplysninger om de tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, og som er relevante for gennemførelsen af denne forordning, hvor det er hensigtsmæssigt i samarbejde med andre EU-organer, -kontorer og -agenturer, herunder EASO

a) rådgivning om gennemførelsen og forvaltningen af tilbagesendelsesprocedurer i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF

a) rådgivning og bistand i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF og folkeretten vedrørende de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at personer i udsendelsesposition er til stede, og for at forhindre, at de forsvinder.

3. Agenturet sigter mod at skabe synergier og sammenkoble EU-finansierede net og programmer på området tilbagesendelse i tæt samarbejde med Kommissionen og med støtte fra relevante interessenter, herunder det europæiske migrationsnetværk.

4. Agenturet kan anvende de finansielle EU-midler, der er til rådighed til aktiviteter vedrørende tilbagesendelse. Agenturet sikrer, at det i dets støtteaftaler med medlemsstaterne gøres til en betingelse for finansiel støtte, at chartret overholdes fuldt ud.

Artikel 28

Tilbagesendelsesoperationer

1. Agenturet, der ikke tager stilling til grundlaget for afgørelser om tilbagesendelse, yder i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF den nødvendige bistand og sikrer efter anmodning fra en eller flere af de deltagende medlemsstater koordineringen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, herunder ved at chartre fly med henblik på sådanne operationer. Agenturet kan på eget initiativ foreslå medlemsstaterne, at det koordinerer eller tilrettelægger tilbagesendelsesoperationer.

2. Medlemsstaterne underretter hver måned agenturet om deres vejledende planlægning af antallet af personer i udsendelsesposition og om de tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, begge for så vidt angår de relevante nationale tilbagesendelsesoperationer, og om deres behov for agenturets bistand eller koordinering. Agenturet udarbejder en rullende operativ plan for at give de medlemsstater, der anmoder om det, den nødvendige operative forstærkning, herunder i form af teknisk udstyr. Agenturet kan på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat på grundlag af en behovsvurdering i den rullende operative plan medtage datoer og destinationer for tilbagesendelsesoperationer, hvis den finder det nødvendigt. Bestyrelsen træffer efter forslag fra den administrerende direktør afgørelse om fremgangsmåden i forbindelse med den rullende operative plan.

3. Agenturet kan yde den nødvendige bistand og enten på de deltagende medlemsstaters anmodning eller på eget forslag sikre koordinationen eller tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer, hvortil et tredjeland, som der sker tilbagesendelse til, stiller transportmidler og ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed (»tredjelandsas sisterede tilbagesendelsesoperationer«). De deltagende medlemsstater og agenturet sikrer, at de grundlæggende rettigheder og princippet om non-refoulement overholdes, og at der sker en forholdsmæssig brug af tvangsmidler under hele tilbagesendelsesoperationen. Mindst én repræsentant for medlemsstaterne og én observatør ved tvangsmæssig tilbagesendelse fra den pulje, der oprettes i henhold til artikel 29, eller fra den nationale tilsynsord-

ning i den deltagende medlemsstat, skal være til stede under hele tilbagesendelsesoperationen og indtil ankomsten i det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse.

4. Den administrerende direktør udarbejder straks en tilbagesendelsesplan for tredjelandsassisterede tilbagesendelses operationer. Den administrerende direktør og enhver deltagende medlemsstat indgår aftale om planen, som præciserer de organisatoriske og proceduremæssige aspekter af den tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperation, under hensyntagen til konsekvenserne vedrørende de grundlæggende rettigheder og risiciene ved sådanne operationer. Alle ændringer eller tilpasninger af denne plan skal godkendes af de i stk. 3 og i nærværende stykke omhandlede parter.

5. Tilbagesendelsesplanen for tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperationer er bindende for agenturet og enhver deltagende medlemsstat. Den skal omfatte alle de skridt, der er nødvendige for at gennemføre den tredjelandsassisterede tilbagesendelsesoperation.

6. Der føres tilsyn med hver tilbagesendelsesoperation, jf. artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF. Tilsynet med tvangsmæssige tilbagesendelsesoperationer udføres af observatøren ved tvangsmæssig tilbagesendelse på grundlag af objektive og gennemsigtige kriterier og omfatter hele tilbagesendelsesoperationen fra før afrejsen til overdragelsen af personerne i udsendelsesposition til det tredjeland, hvortil der sker tilbagesendelse. Observatøren ved tvangsmæssig tilbagesendelse indsender en rapport om hver tvangsmæssig tilbagesendelsesoperation til den administrerende direktør, den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og de kompetente nationale myndigheder i alle de medlemsstater, der er involveret i den pågældende operation. Den administrerende direktør og de kompetente nationale myndigheder sikrer, om nødvendigt, en passende opfølgning herpå.

7. Hvis agenturet har bekymringer med hensyn til overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med en tilbagesendelsesoperation, meddeler agenturet de deltagende medlemsstater og Kommissionen dette.

8. Den administrerende direktør evaluerer resultaterne af tilbagesendelsesoperationer. Hver sjette måned fremsender vedkommende en detaljeret evalueringsrapport vedrørende alle de tilbagesendelsesoperationer, som er blevet gennemført i det forrige halvår, til bestyrelsen, sammen med bemærkningerne fra den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Den administrerende direktør foretager en omfattende sammenlignende analyse af disse resultater for at fremme kvaliteten, sammenhængen og effektiviteten af fremtidige tilbagesendelsesoperationer. Den administrerende direktør inkluderer denne analyse i årsberetningen om agenturets virksomhed.

9. Agenturet finansierer eller medfinansierer tilbagesendelsesoperationer fra sit budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet, idet tilbagesendelsesoperationer, der gennemføres af mere end én medlemsstat eller fra hotspotområder, prioriteres.

Artikel 29

Pulje af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse

1. Agenturet opretter efter høring af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder en pulje af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse fra de kompetente organer, som fører tilsyn med tvangsmæssige tilbagesendelser, jf. artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF, og som er uddannet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 36.

2. Bestyrelsen træffer på forslag fra den administrerende direktør afgørelse om antallet af observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse, der skal stilles til rådighed til puljen, og deres profil. Den samme procedure finder anvendelse ved alle senere ændringer af profilerne og det samlede antal. Medlemsstaterne er ansvarlige for at bidrage til puljen ved at udnævne observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse svarende til den fastlagte profil. Der skal indgå observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse i puljen.

3. Medlemsstaternes bidrag med observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til tilbagesendelsesoperationer og

-indsatser i det følgende år planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse eller fem arbejdsdage i tilfælde af en hurtig tilbagesendelsesindsats.

4. Agenturet stiller på anmodning observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed for de deltagende medlemsstater, som på medlemsstaternes vegne fører tilsyn med, at tilbagesendelsesoperationerne og tilbagesendelsesind satserne gennemføres på korrekt vis under hele deres varighed. Ved enhver tilbagesendelsesoperation, der omfatter børn, stiller agenturet observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse til rådighed.

5. Observatører ved tvangsmæssig tilbagesendelse forbliver omfattet af deres oprindelsesmedlemsstats disciplinære foranstaltninger under udførelsen af en tilbagesendelsesoperation eller tilbagesendelsesindsats.

Artikel 30

Pulje af ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse

1. Agenturet opretter en pulje af ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse fra de nationale kompetente organer, som gennemfører tilbagesendelsesoperationer i overensstemmelse med kravene i artikel 8, stk. 4 og 5, i direktiv 2008/115/EF, og som er uddannet hertil i overensstemmelse med denne forordnings artikel 36.

2. Bestyrelsen træffer på forslag fra den administrerende direktør afgørelse om profilerne for og antallet af ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse, der skal stilles til rådighed for denne pulje. Den samme procedure finder anvendelse med hensyn til senere ændringer af profilerne og det samlede antal. Medlemsstaterne bidrager til puljen ved at udnævne ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse svarende til den fastlagte profil. Ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse skal indgå i puljen.

3. Medlemsstaternes bidrag med ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse til tilbagesendelsesoperationer og

-indsatser i det følgende år planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en ekstraordinær situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En

sådan anmodning indgives mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse eller fem arbejdsdage i tilfælde af en hurtig tilbagesendelsesindsats.

4. Agenturet stiller på anmodning ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse til rådighed for deltagende medlemsstater, som på deres vegne skal ledsage personer i udsendelsesposition og deltage i tilbagesendelsesoperationer og -indsatser. Ved enhver tilbagesendelsesoperation, der omfatter børn, stiller agenturet ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse med særlig ekspertise i børnebeskyttelse til rådighed.

5. Ledsagere ved tvangsmæssig tilbagesendelse forbliver omfattet af deres oprindelsesmedlemsstats disciplinære foranstaltninger under udførelsen af en tilbagesendelsesoperation eller tilbagesendelsesindsats.

Artikel 31

Pulje af tilbagesendelsesspecialister

1. Agenturet opretter en pulje af tilbagesendelsesspecialister fra nationale kompetente organer og agenturets personale, som har de kvalifikationer og den ekspertise, der er nødvendig for at gennemføre tilbagesendelsesrelaterede aktiviteter, og som er uddannet hertil i overensstemmelse med artikel 36. Disse specialister stilles til rådighed til udførelsen af særlige opgaver såsom identifikation af særlige grupper af tredjelandsstatsborgere, erhvervelse af rejsedokumenter fra tredjelande og fremme af det konsulære samarbejde.

2. Bestyrelsen træffer på forslag fra den administrerende direktør afgørelse om profilerne for og antallet af tilbagesen delsesspecialister, der skal stilles til rådighed til puljen. Den samme procedure finder anvendelse ved alle senere ændringer af profilerne og det samlede antal. Medlemsstaterne bidrager til puljen ved at udpege specialister svarende til den fastlagte profil. Tilbagesendelsesspecialister med særlig ekspertise i børnebeskyttelse skal indgå i puljen.

3. Medlemsstaternes bidrag med tilbagesendelsesspecialister til tilbagesendelsesoperationer og -indsatser i det følgende år planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler stiller medlemsstaterne tilbagesendelsesspecialister til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet, medmindre de står i en ekstraordinær situation, der væsentligt berører udførelsen af nationale opgaver. En sådan anmodning indgives mindst 21 arbejdsdage før den planlagte indsættelse eller fem arbejdsdage i tilfælde af en hurtig tilbagesendelsesindsats.

4. Agenturet stiller på anmodning tilbagesendelsesspecialister til rådighed for medlemsstater, der deltager i tilbagesen delsesoperationer, og disse tilbagesendelsesspecialister deltager i tilbagesendelsesindsatser. Ved enhver tilbagesendelses operation, der omfatter børn, stiller agenturet tilbagesendelsesspecialister med særlig ekspertise i børnebeskyttelse til rådighed.

5. Tilbagesendelsesspecialister forbliver omfattet af enten agenturets eller deres oprindelsesmedlemsstats disciplinære foranstaltninger under udførelsen af en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats.

Artikel 32

Europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser

1. Agenturet opretter fra de puljer, der er omhandlet i artikel 29, 30 og 31, skræddersyede europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser, som indsættes under tilbagesendelsesindsatser.

2. Artikel 21, 22 og 24 finder tilsvarende anvendelse på de europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser.

Artikel 33

Tilbagesendelsesindsatser

1. Når en medlemsstat står over for en opgave med at opfylde forpligtelsen til at sende tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat, tilbage, yder agenturet på anmodning af den pågældende medlemsstat passende teknisk og operativ bistand i form af en tilbagesendelsesindsats. En sådan indsats kan bestå i indsættelsen af europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser til værtsmedlemsstaten og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer fra værtsmedlemsstaten.

2. Hvis en medlemsstat står over for særlige og uforholdsmæssigt store udfordringer, når den skal opfylde sin forpligtelse til at sende tredjelandsstatsborgere, der er genstand for afgørelser om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat, tilbage, yder agenturet på anmodning af den pågældende medlemsstat passende teknisk og operativ bistand i form af en hurtig tilbagesendelsesindsats. Agenturet kan på eget initiativ yde en sådan teknisk og operativ bistand til den pågældende medlemsstat. En hurtig tilbagesendelsesindsats kan bestå i indsættelsen af europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser i værtsmedlemsstaten og tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer fra værtsmed lemsstaten.

3. I forbindelse med en tilbagesendelsesindsats udarbejder den administrerende direktør straks en operativ plan efter aftale med værtsmedlemsstaten og de deltagende medlemsstater. De relevante bestemmelser i artikel 16 finder anvendelse.

4. Den administrerende direktør træffer snarest mulig afgørelse om den operativ plan og i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, inden for fem arbejdsdage. De berørte medlemsstater og bestyrelsen underrettes straks skriftligt om afgørelsen.

5. Agenturet finansierer eller medfinansierer tilbagesendelsesindsatser fra sit budget i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

KAPITEL III

Generelle bestemmelser

Afdeling 1

Generelle regler

Artikel 34

Beskyttelse af grundlæggende rettigheder og strategi for grundlæggende rettigheder

1. Den europæiske grænse- og kystvagt sikrer ved udførelsen af sine opgaver i henhold til denne forordning, at de grundlæggende rettigheder beskyttes i overensstemmelse med den relevante EU-ret, navnlig chartret, relevante dele af folkeretten, herunder konventionen om flygtninges retsstilling fra 1951, 1967-protokollen hertil og forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, særlig princippet om non-refoulement.

Agenturet opstiller, videreudvikler og gennemfører til dette formål en strategi for grundlæggende rettigheder, der omfatter en virkningsfuld mekanisme for tilsyn med overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.

2. Den europæiske grænse- og kystvagt sørger ved udførelsen af sine opgaver for, at ingen sættes i land, tvinges til indrejse, føres eller på anden vis overdrages eller sendes tilbage til myndighederne i et land i strid med princippet om non-refoulement, eller hvorfra den pågældende risikerer at blive udvist eller tilbagesendt til et andet land, der overtræder dette princip.

3. Den europæiske grænse- og kystvagt tager ved udførelsen af sine opgaver hensyn til de særlige behov, som gør sig gældende for børn, uledsagede mindreårige, personer med handicap, ofre for menneskehandel, personer med behov for lægehjælp, personer med behov for international beskyttelse, personer i havsnød og andre særligt sårbare personer.

Den europæiske grænse- og kystvagt tager ved udførelsen af alle sine aktiviteter særligt hensyn til børns rettigheder og sikrer, at der tages hensyn til barnets tarv.

4. Agenturet tager ved udførelsen af sine opgaver, i sine forbindelser med medlemsstaterne og i sit samarbejde med tredjelande hensyn til rapporterne fra det i artikel 70 omhandlede rådgivende forum (»det rådgivende forum«) og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder.

Artikel 35

Adfærdskodekser

1. Agenturet udarbejder og videreudvikler i samarbejde med det rådgivende forum en adfærdskodeks, der gælder for alle grænsekontroloperationer, der koordineres af agenturet, og for alle personer, der deltager i agenturets aktiviteter. Adfærdskodeksen fastsætter procedurer, hvis formål er at sikre retsstatsprincipperne og overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, med særlig vægt på sårbare personer, herunder børn, uledsagede mindreårige og andre sårbare personer samt personer, der søger international beskyttelse.

2. Agenturet udarbejder og videreudvikler i samarbejde med det rådgivende forum en adfærdskodeks for tilbagesendelse af personer i udsendelsesposition, som skal anvendes under alle de tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, som agenturet koordinerer eller tilrettelægger. Adfærdskodeksen skal indeholde en beskrivelse af fælles standardprocedurer for at forenkle tilrettelæggelsen af tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser og sikre tilbagesendelse på en human

måde og under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder, navnlig princippet om den menneskelige værdighed, forbuddet mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, retten til frihed og sikkerhed og retten til beskyttelse af personoplysninger og til ikkeforskelsbehandling.

3. Adfærdskodeksen skal særligt tage hensyn til medlemsstaternes forpligtelse til at sørge for en effektiv ordning for tilsyn med tvangsmæssig tilbagesendelse, jf. artikel 8, stk. 6, i direktiv 2008/115/EF, og til strategien for grundlæggende rettigheder.

Artikel 36

Uddannelse

1. Agenturet udvikler i samarbejde med de relevante uddannelsesinstitutioner i medlemsstaterne og, hvis det er relevant, EASO og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, særlige uddannelsesværktøjer, herunder specifik oplæring i beskyttelse af børn og andre sårbare personer. Det giver de grænsevagter og andet relevant personale, som er medlem af de europæiske grænse- og kystvagthold, den videreuddannelse, som er relevant for deres opgaver og beføjelser. Eksperter fra agenturets personale afholder regelmæssige øvelser med de pågældende grænsevagter i overensstemmelse med den plan for videreuddannelse og øvelser, som er fastlagt i agenturets årlige arbejdsprogram.

2. Agenturet tager de fornødne initiativer til at sikre, at alle grænsevagter og andet relevant personale fra medlemsstaterne, der deltager i de europæiske grænse- og kystvagthold, samt agenturets eget personale, har modtaget uddannelse i relevant EU-ret og folkeret, herunder grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og, hvor det er hensigtsmæssigt, eftersøgning og redning, inden det deltager i de operative aktiviteter, som agenturet tilrettelægger.

3. Agenturet finansierer 100 % af uddannelsen af grænsevagter, der skal indgå i den udrykningsstyrke, der er omhandlet i artikel 20, stk. 5, med henblik på deres deltagelse i denne styrke.

4. Agenturet tager de fornødne initiativer til at sikre uddannelse af personale involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse, der tildeles de puljer, der er omhandlet i artikel 29, 30 og 31. Agenturet sikrer, at dets personale og alt personale, der deltager i tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, har modtaget uddannelse i relevant EU- ret og folkeret, herunder grundlæggende rettigheder og adgang til international beskyttelse, inden det deltager i de operativ aktiviteter, som agenturet tilrettelægger.

5. Agenturet udarbejder og videreudvikler fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer til uddannelse af grænsevagter og tilbyder uddannelse på europæisk niveau for instruktører, der uddanner medlemsstaternes nationale grænsevagter, herunder med hensyn til grundlæggende rettigheder, adgang til international beskyttelse og relevante søretlige bestemmelser. De fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer har til formål at fremme de højeste standarder og bedste praksis inden for gennemførelsen af Unionens lovgivning vedrørende grænseforvaltning. Agenturet udarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer efter høring af det rådgivende forum og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne indarbejder de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer i den uddannelse, de tilrettelægger for deres nationale grænsevagter og personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver.

6. Agenturet tilbyder ligeledes videreuddannelseskurser og seminarer for medarbejdere i medlemsstaternes og, hvor det er hensigtsmæssigt, tredjelandes kompetente nationale tjenester om emner i tilknytning til kontrol af de ydre grænser og tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere.

7. Agenturet kan tilrettelægge uddannelsesaktiviteter i samarbejde med medlemsstater og tredjelande på deres område.

8. Agenturet etablerer et udvekslingsprogram, således at de grænsevagter, der deltager i de europæiske grænse- og kystvagthold, og personale, der deltager i de europæiske indsatshold til brug ved tilbagesendelser, kan tilegne sig viden eller særlig knowhow fra erfaringer og god praksis i udlandet ved at arbejde sammen med grænsevagter og personale, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse i en anden medlemsstat end deres egen.

Artikel 37

Forskning og innovation

1. Agenturet følger og bidrager proaktivt til forsknings- og innovationsaktiviteter af relevans for den integrerede europæiske grænseforvaltning, herunder vedrørende anvendelsen af avanceret overvågningsteknologi. Agenturet formidler resultaterne af denne forskning til Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 50. Det kan, hvor det er hensigtsmæssigt, anvende resultaterne i forbindelse med fælles operationer, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser.

2. Agenturet bistår medlemsstaterne og Kommissionen med at finde frem til vigtige forskningsområder. Agenturet bistår medlemsstaterne og Kommissionen med at udarbejde og gennemføre de relevante EU-rammeprogrammer for forskning og innovation.

3. Agenturet gennemfører de dele af rammeprogrammet for forskning og innovation, der vedrører grænsesikkerhed. Med henblik herpå, og hvor Kommissionen har tillagt agenturet de relevante beføjelser hertil, har agenturet til opgave at:

a) forvalte nogle faser af programgennemførelsen og nogle faser af specifikke projekters forløb på grundlag af de relevante arbejdsprogrammer, som Kommissionen har vedtaget

a) vedtage budgetgennemførelsesakter for indtægter og udgifter og træffe alle dispositioner, der er nødvendige for programforvaltningen

a) bistå i forbindelse med programgennemførelsen.

4. Agenturet kan planlægge og gennemføre pilotprojekter vedrørende spørgsmål, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 38

Erhvervelse eller leasing af teknisk udstyr

1. Agenturet kan, enten selv eller i fællesskab med en medlemsstat, erhverve eller lease teknisk udstyr med henblik på indsættelse under fælles operationer, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer, tilbagesendelses indsatser, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold eller projekter vedrørende teknisk bistand i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser, der gælder for agenturet.

2. Agenturet kan erhverve teknisk udstyr ved en afgørelse, som den administrerende direktør træffer i samråd med bestyrelsen. Inden erhvervelse eller leasing af udstyr, der påfører agenturet væsentlige udgifter, foretages der en grundig behovs- og cost-benefit-analyse. Sådanne udgifter skal fremgå af agenturets budget som vedtaget af bestyrelsen.

3. Erhverver eller leaser agenturet betydeligt teknisk udstyr, finder følgende betingelser anvendelse:

a) ved agenturets erhvervelse eller erhvervelse i fællesskab indgår agenturet en aftale med én medlemsstat om, at medlemsstaten sørger for indregistrering af udstyret i overensstemmelse med gældende lovgivning i den pågældende medlemsstat

a) ved leasing skal udstyret indregistreres i en medlemsstat.

4. Indregistreringsmedlemsstaten og agenturet aftaler på grundlag af en standardaftale, der udarbejdes af agenturet og godkendes af bestyrelsen, de nærmere vilkår for sikring af udstyrets interoperabilitet samt for anvendelsen af udstyret, herunder specifikke bestemmelser om hurtig indsættelse under hurtige grænseindsatser. I tilfælde af udstyr, der ejes i fællesskab, skal vilkårene også dække perioder, hvor agenturet har fuld rådighed over udstyret. Teknisk udstyr, som agenturet er eneejer af, stilles til rådighed for agenturet på dettes anmodning, og indregistreringsmedlemsstaten kan ikke påberåbe sig, at der er tale om en ekstraordinær situation som omhandlet i artikel 39, stk. 8.

5. Indregistreringsmedlemsstaten eller leverandøren af teknisk udstyr tilvejebringer de nødvendige eksperter og teknisk mandskab til at betjene det tekniske udstyr på en juridisk holdbar og sikker måde.

Artikel 39

Pulje af teknisk udstyr

1. Agenturet udarbejder og ajourfører en central fortegnelse over udstyret i en pulje af teknisk udstyr bestående af udstyr tilhørende medlemsstaterne eller agenturet samt udstyr, der ejes af medlemsstaterne og agenturet i fællesskab, til brug ved dets operative aktiviteter.

2. Udstyr, som agenturet er eneejer af, skal være fuldt til rådighed til indsættelse til enhver tid, jf. artikel 38, stk. 4.

3. Udstyr, der for mere end 50 %'s vedkommende ejes af agenturet, skal ligeledes være til rådighed til indsættelse i overensstemmelse med en aftale mellem en medlemsstat og agenturet, jf. artikel 38, stk. 4.

4. Agenturet sørger for kompatibilitet og interoperabilitet af det udstyr, der er registreret i puljen af teknisk udstyr.

Til det formål definerer agenturet, hvor det er nødvendigt, de tekniske standarder, som skal overholdes af udstyr ved dets indsættelse i agenturets aktiviteter. Udstyr, som agenturet erhverver som eneejer eller medejer, og udstyr, som medlemsstaterne ejer, og som er registreret i puljen over teknisk udstyr, skal overholde disse standarder.

5. Den administrerende direktør fastsætter den laveste mængde enheder af teknisk udstyr, der kræves for at opfylde agenturets behov, navnlig for så vidt angår udførelse af fælles operationer, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser i overensstemmelse med agenturets arbejdsprogram for det pågældende år.

Viser den laveste mængde enheder af teknisk udstyr sig at være utilstrækkeligt til at gennemføre den operative plan, der er vedtaget for sådanne aktiviteter, justeres den af agenturet på grundlag af begrundede behov og af en aftale med medlemsstaterne.

6. Puljen af teknisk udstyr skal indeholde den laveste mængde enheder, som agenturet har fastsat, der er behov for, for hver type teknisk udstyr. Udstyret i puljen af teknisk udstyr skal indsættes under fælles operationer, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendelses indsatser.

7. Puljen af teknisk udstyr skal omfatte en udstyrspulje til hurtig udrykning indeholdende en begrænset mængde af udstyr, der er nødvendigt til eventuelle hurtige grænseindsatser. Medlemsstaternes bidrag til udstyrspuljen til hurtig udrykning planlægges i overensstemmelse med de årlige bilaterale forhandlinger og aftaler, der er omhandlet i stk. 8. For så vidt angår udstyret på listen med enhederne i denne pulje kan medlemsstaterne ikke gøre den i stk. 8 omhandlede ekstraordinære situation gældende.

Udstyret på denne liste sendes hurtigst muligt til bestemmelsesstedet med henblik på indsættelse og under alle omstændigheder ikke senere end 10 dage efter den dato, hvor der blev opnået enighed om den operative plan.

Agenturet bidrager til denne pulje med udstyr, der er til agenturets rådighed, jf. artikel 38, stk. 1.

8. Medlemsstaterne bidrager til puljen af teknisk udstyr. Medlemsstaternes bidrag til puljen og indsættelse af teknisk udstyr til specifikke operationer planlægges på grundlag af årlige bilaterale forhandlinger og aftaler mellem agenturet og medlemsstaterne. I overensstemmelse med disse aftaler, og for så vidt det indgår i den laveste mængde enheder af teknisk udstyr, der er fastsat for det pågældende år, stiller medlemsstaterne deres tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse på anmodning af agenturet, medmindre de står over for en ekstraordinær situation, der i væsentlig grad påvirker udførelsen af nationale opgaver. Hvis en medlemsstat påberåber sig en sådan ekstraordinær situation, skal den skriftligt give en udførlig begrundelse og oplysninger til agenturet om situationen, hvis indhold skal indgå i den rapport, der er omhandlet i stk. 13. Agenturets anmodning indgives mindst 45 dage før den planlagte indsættelse for betydeligt teknisk udstyr og 30 dage før den planlagte indsættelse for andet udstyr. Bidragene til puljen af teknisk udstyr revideres en gang om året.

9. Reglerne vedrørende teknisk udstyr, herunder den krævede samlede laveste mængde enheder af hver type af teknisk udstyr og vilkårene for indsættelse og refusion af udgifter samt det begrænsede antal enheder af teknisk udstyr til en udstyrspulje til hurtig udrykning, fastsættes for hvert år af bestyrelsen på forslag af den administrerende direktør. Af budgetmæssige grunde bør afgørelsen herom træffes af bestyrelsen senest den 30. juni hvert år.

10. Såfremt en hurtig grænseindsats finder sted, finder artikel 17, stk. 11, tilsvarende anvendelse.

11. Hvis der opstår uventede behov for teknisk udstyr til en fælles operation eller en hurtig grænseindsats, efter at den laveste mængde enheder af teknisk udstyr er blevet fastsat, og disse behov ikke kan dækkes via puljen af teknisk udstyr eller udstyrspuljen til hurtig udrykning, stiller medlemsstaterne, hvor det er muligt, på ad hoc-basis det nødvendige tekniske udstyr til rådighed med henblik på indsættelse efter anmodning fra agenturet.

12. Den administrerende direktør aflægger regelmæssigt rapport om sammensætningen og indsættelsen af det udstyr, der indgår i puljen af teknisk udstyr, til bestyrelsen. Hvis den laveste mængde enheder af teknisk udstyr krævet i puljen ikke er opfyldt, underretter den administrerende direktør straks bestyrelsen herom. Bestyrelsen træffer afgørelse om prioriteringen af indsættelsen af det tekniske udstyr som hastesag og træffer de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe manglerne. Bestyrelsen underretter Kommissionen om manglerne og om, hvilke foranstaltninger den har truffet. Kommissionen underretter efterfølgende Europa-Parlamentet og Rådet herom og om sin egen vurdering.

13. Agenturet aflægger hvert år rapport til Europa-Parlamentet om mængden af enheder af teknisk udstyr, som hver enkelt medlemsstat har afsat til puljen af teknisk udstyr i henhold til denne artikel. Denne rapport skal indeholde en liste over de medlemsstater, der i det foregående år har påberåbt sig en ekstraordinær situation som omhandlet i stk. 8, og omfatte de begrundelser og oplysninger, som den pågældende medlemsstat har angivet.

14. I puljen af teknisk udstyr registrerer medlemsstaterne alle transportmidler og alt driftsudstyr, som er købt i forbindelse med specifikke aktioner under Fonden for Intern Sikkerhed i henhold til artikel 7, stk. 1, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 (1), eller, hvis det er relevant, andre øremærkede EU-midler, som stilles til rådighed for medlemsstaterne med henblik på at øge agenturets operative kapacitet. Dette tekniske udstyr indgår i den lavest fastsatte mængde af enheder af teknisk udstyr for det pågældende år.

Medlemsstaterne stiller på anmodning det pågældende tekniske udstyr til rådighed for agenturet. I tilfælde af en operation som omhandlet i nærværende forordnings artikel 17 eller 19 kan de ikke påberåbe sig, at der er tale om en ekstraordinær situation, jf. nærværende artikels stk. 8.

15. Agenturet forvalter fortegnelsen over puljen af teknisk udstyr som følger:

a) klassificering efter type af udstyr og type af operation

a) klassificering efter ejer (medlemsstat, agenturet eller andre)

a) samlet mængde enheder af udstyr, der kræves

a) eventuelle krav til mandskabet

a) andre oplysninger såsom nærmere oplysninger angående indregistrering, krav til transport og vedligeholdelse, gældende nationale eksportordninger, tekniske instrukser eller andre oplysninger, der er relevante for at kunne betjene udstyret rigtigt.

16. Agenturet finansierer 100 % af indsættelsen af det tekniske udstyr, der indgår i den lavest fastsatte mængde enheder af teknisk udstyr, som den pågældende medlemsstat skal bidrage med det pågældende år. Indsættelse af teknisk udstyr, der ikke indgår i den laveste mængde enheder af teknisk udstyr, samfinansieres af agenturet med indtil 100 % af de berettigede udgifter under hensyntagen til den specifikke situation, som de medlemsstater, der indsætter sådant teknisk udstyr, står i.

Artikel 40

Holdmedlemmernes opgaver og beføjelser

1. Holdmedlemmerne kan udføre alle opgaver og udøve alle beføjelser i forbindelse med grænsekontrol og tilbagesendelser samt de opgaver og beføjelser, der er nødvendige for at opfylde målsætningerne for forordning (EU) 2016/399 og direktiv 2008/115/EF.

2. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser overholder holdmedlemmerne EU-retten og folkeretten samt de grundlæggende rettigheder og værtsmedlemsstatens nationale ret.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

3. Holdmedlemmerne kan kun udføre opgaver og udøve beføjelser i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, fra værtsmed lemsstaten. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.

4. Holdmedlemmerne bærer deres egen uniform, hvis det er passende, mens de udfører deres opgaver og udøver deres beføjelser. De bærer endvidere synlig personlig identifikation og et blåt armbind med Unionens og agenturets insignier på deres uniform, som viser, at de deltager i en fælles operation, indsættelse af migrationsstyringsstøttehold, et pilotprojekt, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller tilbagesendelsesindsats. Med henblik på identifikation over for værtsmedlemsstatens nationale myndigheder medbringer holdmedlemmerne til enhver tid et akkrediteringsdokument, som de fremviser på anmodning.

5. Under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser kan holdmedlemmerne bære tjenestevåben, ammunition og udstyr, som er godkendt i overensstemmelse med oprindelsesmedlemsstatens nationale ret. Værtsmed lemsstaten kan imidlertid forbyde dem at bære bestemte former for tjenestevåben, ammunition og udstyr, forudsat at der i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning gælder samme forbud for dens egne grænsevagter eller personale, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver. Inden indsættelsen af holdmedlemmerne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke former for tjenestevåben, ammunition og udstyr der er tilladt, og hvilke betingelser der gælder for deres anvendelse. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for medlemsstaterne.

6. Holdmedlemmerne har tilladelse til at anvende magt, herunder tjenestevåben, ammunition og udstyr, under udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser med oprindelsesmedlemsstatens og værtsmedlemsstatens samtykke, under tilstedeværelse af grænsevagter fra værtsmedlemsstaten og i overensstemmelse med værtsmed lemsstatens nationale ret. Værtsmedlemsstaten kan med oprindelsesmedlemsstatens samtykke give holdmedlemmerne tilladelse til at anvende magt i fravær af værtsmedlemsstatens grænsevagter.

7. Tjenestevåben, ammunition og udstyr kan anvendes i lovligt nødværge og til lovligt forsvar af holdmedlemmerne eller af andre personer i overensstemmelse med værtsmedlemsstatens nationale ret.

8. Med henblik på denne forordning giver værtsmedlemsstaten holdmedlemmerne tilladelse til at foretage søgninger i europæiske databaser, der er nødvendige for at opfylde de operative mål, der er fastlagt i den operative plan om grænsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse. Værtsmedlemsstaten kan endvidere give dem tilladelse til at foretage søgninger i sine nationale databaser, hvis det er nødvendigt af samme årsager. Medlemsstaterne sikrer, at der gives adgang til databaserne på effektiv og virkningsfuld vis. Holdmedlemmerne må kun søge i de data, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser. Inden indsættelsen af holdmedlemmerne meddeler værtsmedlemsstaten agenturet, hvilke nationale og europæiske databaser der kan søges i. Agenturet stiller disse oplysninger til rådighed for alle de medlemsstater, der deltager i indsættelsen.

Søgningen skal ske i overensstemmelse med EU-rettens regler om databeskyttelse og værtsmedlemsstatens nationale ret om databeskyttelse.

9. Afgørelser om nægtelse af indrejse efter artikel 14 i forordning (EU) 2016/399 træffes kun af værtsmedlemsstatens grænsevagter eller af holdmedlemmerne, såfremt værtsmedlemsstaten har givet dem tilladelse til at handle på dens vegne.

Artikel 41

Akkrediteringsdokument

1. Agenturet udsteder i samarbejde med værtsmedlemsstaten et dokument på værtsmedlemsstatens officielle sprog og et andet af EU-institutionernes officielle sprog til holdmedlemmerne med henblik på at identificere dem og som bevis for indehaverens ret til at udføre opgaver og udøve beføjelser som omhandlet i artikel 40. Dokumentet skal indeholde følgende oplysninger om hvert holdmedlem:

a) navn og nationalitet

a) rang eller stilling

a) et nyere digitaliseret foto og

a) de opgaver, medlemmet har tilladelse til at udføre under indsættelsen.

2. Dokumentet afleveres til agenturet ved afslutningen af en fælles operation, indsættelse af migrationsstyrings støttehold, pilotprojekt, hurtig grænseindsats, tilbagesendelsesoperation eller tilbagesendelsesindsats.

Artikel 42

Civilretligt ansvar

1. Når holdmedlemmerne udfører opgaver i en værtsmedlemsstat, er denne medlemsstat ansvarlig for den skade, de måtte forvolde under udførelsen af deres opgaver, i overensstemmelse med sin nationale ret.

2. Hvis skaden er forvoldt ved grov uagtsomhed eller forsætligt, kan værtsmedlemsstaten henvende sig til oprindelses medlemsstaten for at få beløb, den har udbetalt til skadelidte eller disses retssuccessorer, godtgjort af værtsmed lemsstaten.

3. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand frafalder hver medlemsstat alle sine krav mod værtsmedlemsstaten eller en anden medlemsstat for skade, den har lidt, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsæt.

4. Tvister mellem medlemsstaterne om anvendelsen af nærværende artikels stk. 2 og 3, som ikke kan løses ved forhandlinger mellem dem, indbringes af dem for Den Europæiske Unions Domstol, jf. artikel 273 i TEUF.

5. Med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand afholder agenturet udgifter i forbindelse med skader på agenturets udstyr under indsættelsen, undtagen i tilfælde af grov uagtsomhed eller forsæt.

Artikel 43

Strafferetligt ansvar

Under en fælles operation, et pilotprojekt, indsættelsen af migrationsstyringsstøttehold, en hurtig grænseindsats, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats sidestilles holdmedlemmerne med embedsmænd fra værtsmed lemsstaten for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

Afdeling 2

Informationsudveksling og databeskyttelse

Artikel 44

Informationsudvekslingssystemer

1. Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Kommissionen og medlemsstaterne og, hvor det er passende, de relevante EU-agenturer. Det udvikler og driver et informationssystem, der kan udveksle klassificerede informationer med disse aktører og udveksle de person oplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 45, 47, 48 og 49 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488/EU (1) og Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 (2).

1) Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).
2) Kommissionens afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 af 13. marts 2015 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede

informationer (EUT L 72 af 17.3.2015, s. 53).

2. Agenturet kan træffe alle nødvendige foranstaltninger for at lette udvekslingen af oplysninger, der er relevante for dets opgaver, med Irland og Det Forenede Kongerige, hvis den vedrører de aktiviteter, de deltager i, jf. artikel 51 og artikel 62, stk. 5.

Artikel 45

Databeskyttelse

1. I forbindelse med behandling af personoplysninger anvender agenturet forordning (EF) nr. 45/2001.

2. Bestyrelsen fastsætter bestemmelser med henblik på agenturets anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001, herunder bestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige for agenturet. Disse bestemmelser fastsættes efter høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

3. Agenturet kan behandle personoplysninger til administrative formål, med forbehold af artikel 47, 48 og 49.

4. Med forbehold af artikel 48 er videregivelse af personoplysninger, som behandles af agenturet, og medlemsstaters videregivelse til myndigheder i tredjelande eller til tredjeparter, herunder internationale organisationer, af personoplysnin ger, som behandles inden for rammerne af nærværende forordning, forbudt.

Artikel 46

Formål med behandling af personoplysninger

1. Agenturet må udelukkende anvende personoplysninger til følgende formål:

a) udførelsen af dets tilrettelæggelses- og koordinationsopgaver i forbindelse med fælles operationer, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser og inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold, jf. artikel 47

a) udførelsen af dets tilrettelæggelses- og koordinationsopgaver i forbindelse med tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, jf. artikel 48

a) fremme af informationsudveksling med medlemsstaterne, EASO, Europol eller Eurojust, jf. artikel 47

a) agenturets risikoanalyse, jf. artikel 11

a) identifikation og lokalisering af fartøjer inden for rammerne af Eurosur, jf. artikel 49

a) administrative opgaver.

2. Enhver behandling af personoplysninger som omhandlet i stk. 1 skal overholde proportionalitetsprincippet og nøje begrænses til personoplysninger, der er nødvendige med henblik på nævnte stykke.

3. En medlemsstat eller et andet EU-agentur, der giver personoplysninger til agenturet, bestemmer til hvilket eller hvilke af de i stk. 1 nævnte formål oplysningerne skal behandles. Agenturet må kun behandle sådanne personoplysninger til andre af de i stk. 1 nævnte formål, såfremt den part, der har givet de pågældende oplysninger, har givet tilladelse hertil.

4. Medlemsstaterne og andre EU-agenturer kan ved videregivelse af personoplysninger anføre, om adgangen til oplysningerne eller brugen af dem generelt eller konkret skal begrænses, herunder med hensyn til videregivelse, sletning eller tilintetgørelse. Hvis behovet for sådanne begrænsninger opstår efter videregivelsen af personoplysninger, informerer de agenturet herom. Agenturet overholder disse begrænsninger.

Artikel 47

Behandling af personoplysninger, som indsamles under fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser samt af migrationsstyringsstøttehold

1. Agenturets behandler kun følgende kategorier af personoplysninger, som indsamles og videregives til det af medlemsstater eller agenturets eget personale i forbindelse med fælles operationer, pilotprojekter og hurtige grænseindsatser, og af migrationsstyringsstøttehold:

a) personoplysninger vedrørende personer, om hvem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne har rimelig grund til at antage, at de har været indblandet i grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel eller terrorisme

a) personoplysninger vedrørende personer, som uden tilladelse passerer de ydre grænser, og hvis personlysninger indsamles af de europæiske grænse- og kystvagthold, herunder inden for rammerne af migrationsstyringsstøttehold

a) nummerpladenumre, køretøjsidentifikationsnumre, telefonnumre eller skibsidentifikationsnumre, som er knyttet til de personer, der er omhandlet i litra a) og b), og som er nødvendige for at undersøge og analyse de ruter og metoder, der anvendes i forbindelse med ulovlig indvandring og grænseoverskridende kriminalitet.

2. Agenturet må behandle de personoplysninger, der er omhandlet i stk. 1, i følgende tilfælde:

a) hvis videregivelse til EASO, Europol eller Eurojust er nødvendig for anvendelsen af oplysningerne i overensstemmelse med disses respektive mandater og i henhold til artikel 52

a) hvis videregivelse til de relevante medlemsstaters myndigheder, som er ansvarlige for grænseforvaltning, migration, asyl eller retshåndhævelse, er nødvendig for anvendelsen af oplysningerne i overensstemmelse med national lovgivning samt EU- og nationale databeskyttelsesregler

a) hvis det er nødvendigt ved udarbejdelsen af risikoanalyser.

Personoplysninger vedrørende personer omhandlet i stk. 1, litra b), må kun videresendes til retshåndhævende myndigheder i specifikke tilfælde, og når det er strengt nødvendigt med henblik på at forebygge, opdage, efterforske eller retsforfølge alvorlig kriminalitet.

3. Personoplysningerne skal slettes, så snart de er blevet videresendt til EASO, Europol eller Eurojust eller til medlemsstaternes kompetente myndigheder eller er blevet anvendt til udarbejdelse af risikoanalyser. Oplysningerne må under ingen omstændigheder lagres længere end 90 dage efter datoen for indsamlingen af oplysningerne. Oplysningerne skal anonymiseres i resultaterne af risikoanalyserne.

Artikel 48

Behandling af personoplysninger ved tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser

1. Agenturet kan ved udførelsen af sine tilrettelæggelses- og koordinationsopgaver i forbindelse med tilbagesendelses operationer og ved gennemførelse af tilbagesendelsesindsatser behandle personoplysninger om personer i udsendelses position.

2. Behandlingen af personoplysninger af agenturet skal være strengt begrænset til de personoplysninger, der er nødvendige for tilbagesendelsesoperationen eller tilbagesendelsesindsatsen.

3. Personoplysningerne skal slettes, når det formål, de blev indsamlet til, er opfyldt, og senest 30 dage efter afslutningen af tilbagesendelsesoperationen eller tilbagesendelsesindsatsen.

4. Hvis en medlemsstat ikke videregiver personoplysninger om personer i udsendelsesposition til transportøren, kan agenturet videregive disse oplysninger.

Artikel 49

Behandling af personoplysninger inden for rammerne af Eurosur

Agenturet kan behandle personoplysninger som fastsat i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1052/2013.

Artikel 50

Sikkerhedsregler for beskyttelse af klassificerede informationer og ikkeklassificerede følsomme informationer

1. Agenturet anvender Kommissionens forskrifter om sikkerhed, jf. afgørelse (EU, Euratom) 2015/444. Disse forskrifter skal blandt andet anvendes på udveksling, behandling og opbevaring af klassificerede informationer.

2. Agenturet anvender sikkerhedsprincipperne for behandling af ikkeklassificerede følsomme informationer som fastsat i afgørelse (EU, Euratom) 2015/444 og som gennemført af Kommissionen. Bestyrelsen fastlægger foranstaltninger med henblik på anvendelse af disse sikkerhedsprincipper.

3. Klassificering udelukker ikke, at informationerne stilles til rådighed for Europa-Parlamentet. Fremsendelse og håndtering af oplysninger og dokumenter fremsendt til Europa-Parlamentet i henhold til denne forordning skal behandles i overensstemmelse med de regler om videresendelse og håndtering af klassificerede informationer, der finder anvendelse mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Afdeling 3

Agenturets samarbejde

Artikel 51

Samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige

1. Agenturet fremmer medlemsstaternes operative samarbejde med Irland og Det Forenede Kongerige om specifikke aktiviteter.

2. Den bistand, som agenturet yder i henhold til artikel 8, stk. 1, litra l), n) og o), skal omfatte tilrettelæggelsen af medlemsstaternes tilbagesendelsesoperationer, som Irland og/eller Det Forenede Kongerige også deltager i.

3. Denne forordnings anvendelse på Gibraltars grænser suspenderes, indtil der opnås enighed om anvendelsesområdet for de foranstaltninger, der vedrører personers passage af de ydre grænser.

Artikel 52

Samarbejde med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer

1. Agenturet samarbejder med Kommissionen, andre EU-institutioner, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, EASO, Europol, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Eurojust, EU-Satellitcentret, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur samt andre EU-organer, -kontorer og -agenturer inden for områder, der er omfattet af denne forordning, og særlig med det formål at forbedre håndteringen af migrationsrelaterede udfordringer og at forebygge og opdage grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme.

Med henblik herpå kan agenturet samarbejde med internationale organisationer, der har kompetence på de områder, der er omfattet af denne forordning.

2. Samarbejde som omhandlet i stk. 1 skal ske inden for rammerne af de samarbejdsordninger, der er indgået med de enheder, der er omhandlet i stk. 1. Ordningerne skal forhåndsgodkendes af Kommissionen. Agenturet underretter i hvert tilfælde Europa-Parlamentet om enhver sådan ordning.

3. Agenturet samarbejder med Kommissionen og, hvor det er relevant, med medlemsstaterne om aktiviteter i henhold til denne forordning. Selv om aktiviteterne falder uden for denne forordnings anvendelsesområde, indgår agenturet også i sådant samarbejde for aktiviteter vedrørende toldområdet, herunder risikostyring, hvis disse aktiviteter kan understøtte hinanden. Dette samarbejde berører ikke Kommissionens og medlemsstaternes eksisterende beføjelser.

4. De i stk. 1 omhandlede EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer og internationale organisationer må kun anvende de oplysninger, som modtages fra agenturet, inden for rammerne af deres

beføjelser og i det omfang, de overholder de grundlæggende rettigheder, herunder databeskyttelseskravene. Videregivelse eller anden meddelelse af per sonoplysninger, der behandles af agenturet, til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer skal være underlagt særlige samarbejdsordninger om udveksling af personoplysninger og forudsætter forudgående godkendelse af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Enhver videregivelse af personoplysninger, som foretages af agenturet, skal finde sted i overensstemmelse med de i artikel 45–49 fastsatte bestemmelser om databeskyttelse. Hvad angår håndteringen af klassificerede informationer, skal det i disse ordninger fastsættes, at den berørte EU-institution eller det berørte EU-organ, -kontor eller -agentur eller den berørte internationale organisation overholder sikkerhedsregler og -standarder svarende til dem, der anvendes af agenturet.

5. Agenturet kan efter aftale med de berørte medlemsstater opfordre observatører fra EU-institutioner, -organer,

-kontorer eller -agenturer eller internationale organisationer til at deltage i sine aktiviteter, navnlig fælles operationer og pilotprojekter, risikoanalyser og uddannelse, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med målene for disse aktiviteter, kan bidrage til forbedringen af samarbejdet og udvekslingen af bedste praksis og ikke berører den generelle sikkerhed i forbindelse med disse aktiviteter. Disse observatører kan kun deltage i risikoanalyser og uddannelse efter aftale med de berørte medlemsstater. For så vidt angår fælles operationer og pilotprojekter skal observatørers deltagelse aftales med værtsmedlemsstaten. Den operative plan skal indeholde nærmere regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen.

Artikel 53

Europæisk samarbejde om kystvagtfunktioner

1. Agenturet støtter i samarbejde med Det Europæiske Fiskerikontrolagentur og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed de nationale myndigheder, der udfører kystvagtfunktioner på nationalt plan og EU-plan og, hvor det er relevant, på internationalt plan, ved at:

a) udveksle, samkøre og analysere oplysninger, der er tilgængelige i skibsmeldesystemer og andre informationssystemer, som disse agenturer er vært for eller har adgang til, i overensstemmelse med deres respektive retsgrundlag, og uden at dette berører medlemsstaternes ejendomsret til data

a) levere overvågnings- og kommunikationstjenester på grundlag af den nyeste teknologi, herunder rumbaseret og jordbaseret infrastruktur og sensorer på enhver form for platform

a) opbygge kapacitet ved at udarbejde retningslinjer og anbefalinger og ved at etablere bedste praksis samt gennem uddannelse og udveksling af personale

a) forbedre udvekslingen af oplysninger og samarbejdet om kystvagtfunktioner, herunder ved at analysere operative udfordringer og nye risici på det maritime område

a) dele kapacitet gennem planlægning og gennemførelse af operationer med flere formål og gennem deling af aktiver og andre disponible redskaber, i det omfang disse aktiviteter er koordineret af disse agenturer og godkendt af de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater.

2. De nærmere former for samarbejde om kystvagtfunktioner mellem agenturet, Det Europæiske Fiskerikontrolagentur og Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed fastsættes i en samarbejdsordning i overensstemmelse med deres respektive mandater og de finansielle bestemmelser, der gælder for disse agenturer. En sådan ordning skal godkendes af bestyrelserne for agenturet, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur.

3. Kommissionen stiller i tæt samarbejde med medlemsstaterne, agenturet, Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed og Det Europæiske Fiskerikontrolagentur en praktisk håndbog om europæisk samarbejde om kystvagt funktioner til rådighed. Denne håndbog skal indeholde retningslinjer, anbefalinger og bedste praksis for udveksling af oplysninger. Kommissionen vedtager håndbogen i form af en henstilling.

Artikel 54

Samarbejde med tredjelande

1. I spørgsmål, der er omfattet af agenturets aktiviteter, og i det omfang, det er påkrævet for udførelsen af dets opgaver, fremmer og tilskynder agenturet til teknisk og operativ t samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande inden for rammerne af Unionens politik for eksterne forbindelser, herunder med hensyn til beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og princippet om non-refoulement. Agenturet og medlemsstaterne overholder EU-retten, herunder normer og standarder, som udgør en del af gældende EU-ret, også når et samarbejde med tredjelande finder sted på disse landes område. Indgåelse af et samarbejde med tredjelande skal have til formål at fremme europæiske standarder for grænseforvaltning og tilbagesendelse.

2. Agenturet kan samarbejde med de tredjelandsmyndigheder, der er kompetente på områder, der er omfattet af denne forordning, med bistand fra og i samarbejde med EU-delegationer. Under et sådant samarbejde handler agenturet inden for rammerne af Unionens politik for eksterne forbindelser, herunder hvad angår beskyttelse af grundlæggende rettigheder og princippet om non-refoulement. Agenturet handler endvidere inden for rammerne af samarbejdsordninger med de pågældende myndigheder i overensstemmelse med EU-retten og Unionens politikker. Disse samarbejdsordninger skal angive omfang, art og formål med samarbejdet og skal vedrøre forvaltning af det operative samarbejde. Udkast til ordninger skal forhåndsgodkendes af Kommissionen. Agenturet underretter Europa-Parlamentet, inden en samarbejdsordning indgås. Agenturet skal overholde EU-retten, herunder normer og standarder, der indgår i gældende EU-ret.

3. I situationer, der kræver øget teknisk og operativ bistand, kan agenturet koordinere det operative samarbejde mellem medlemsstaterne og tredjelande for så vidt angår forvaltning af de ydre grænser. Agenturet skal have mulighed for at gennemføre tiltag ved de ydre grænser med deltagelse af en eller flere medlemsstater og et tredjeland, der grænser op til mindst en af de pågældende medlemsstater, forudsat at det pågældende tilgrænsende tredjeland er indforstået hermed, herunder på tredjelandets område. Operationer udføres på grundlag af en operativ plan, som er godkendt af den medlemsstat eller de medlemsstater, der grænser op til det operative område. Medlemsstaters deltagelse i fælles operationer på tredjelandes område skal finde sted på frivilligt grundlag. Kommissionen skal underrettes om sådanne aktiviteter.

4. I tilfælde, hvor der forudses indsættelse af hold i tredjelande i tiltag, hvor holdmedlemmerne har udøvende beføjelser, eller hvor andre tiltag i tredjelande nødvendiggør det, indgås der en statusaftale mellem Unionen og tredjelandet. Statusaftalen skal omfatte alle aspekter, der er nødvendige for at gennemføre tiltagene. Den skal navnlig fastsætte operationens omfang, civil- og strafferetligt ansvar samt holdmedlemmernes opgaver og beføjelser. Statusaftalen skal sikre fuld overholdelse af grundlæggende rettigheder under disse operationer.

5. Kommissionen udarbejder en standardstatusaftale for tiltag på tredjelandes område.

6. Agenturet samarbejder med de kompetente myndigheder i tredjelande om tilbagesendelser, herunder om erhvervelse af rejsedokumenter.

7. Agenturet kan efter aftale med de berørte medlemsstater opfordre observatører fra tredjelande til at deltage i sine aktiviteter ved de ydre grænser, jf. artikel 14, tilbagesendelsesoperationer, jf. artikel 28, tilbagesendelsesindsatser,

jf. artikel 33, og uddannelse, jf. artikel 36, i det omfang deres tilstedeværelse er i overensstemmelse med formålene med disse aktiviteter, kan bidrage til forbedring af samarbejdet og udveksling af bedste praksis og ikke berører den generelle sikkerhed i forbindelse med disse aktiviteter. Disse observatører kan kun deltage i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 14, 19, 28 og 36, efter aftale med den eller de berørte medlemsstater og kun i de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 14 og 33, efter aftale med værtsmedlemsstaten. Den operative plan skal indeholde nærmere regler for observatørers deltagelse. Agenturet skal give disse observatører relevant uddannelse forud for deltagelsen. De er forpligtede til at overholde agenturets adfærdskodekser, mens de deltager i dets aktiviteter.

8. Agenturet deltager i gennemførelsen af de internationale aftaler, som Unionen har indgået med tredjelande inden for rammerne af Unionens politik for eksterne forbindelser og vedrørende områder, der er omfattet af denne forordning.

9. Agenturet kan modtage EU-finansiering i henhold til bestemmelserne i de relevante instrumenter til støtte for Unionens politik for eksterne forbindelser. Det kan indlede og finansiere projekter i tredjelande vedrørende teknisk bistand på områder, der er omfattet af denne forordning.

10. Når medlemsstaterne indgår bilaterale aftaler med tredjelande, kan de efter aftale med agenturet indsætte bestemmelser om agenturets rolle og kompetence i overensstemmelse med denne forordning, navnlig med hensyn til den brug af udøvende beføjelser, som foretages af medlemmer af de europæiske grænse- og kystvagthold, som agenturet indsætter under fælles operationer, pilotprojekter, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer eller tilbagesendel sesindsatser. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne bestemmelser.

11. Agenturet underretter Europa-Parlamentet om de aktiviteter, det har udført i henhold til denne artikel. Det skal i sine årsberetninger vedlægge en vurdering af samarbejdet med tredjelande.

Artikel 55

Forbindelsesofficerer i tredjelande

1. Agenturet kan indsætte eksperter fra sit eget personale som forbindelsesofficerer, der bør nyde den størst mulige beskyttelse i udførelsen af deres opgaver, i tredjelande. De indgår i de lokale eller regionale samarbejdsnetværk mellem Unionens og medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer og sikkerhedseksperter, herunder det netværk, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 (1). Der må kun indsættes forbindelsesofficerer i tredjelande, hvis grænseforvaltningspraksis er i overensstemmelse med minimumsstandarder for menneskerettigheder.

2. Inden for rammerne af Unionens politik for eksterne forbindelser skal der ved indsættelsen af forbindelsesofficerer gives prioritet til de tredjelande, som på grundlag af en risikoanalyse anses for at udgøre et oprindelses- eller transitland med hensyn til ulovlig indvandring. Agenturet kan på et gensidigt grundlag modtage forbindelsesofficerer fra de pågældende tredjelande. Bestyrelsen vedtager på forslag af den administrerende direktør listen over prioriteter på årsbasis. Indsættelsen af forbindelsesofficerer skal godkendes af bestyrelsen.

3. Agenturets forbindelsesofficerers opgaver omfatter i overensstemmelse med EU-retten og under overholdelse af de grundlæggende rettigheder etablering og vedligeholdelse af kontakter med de kompetente myndigheder i det tredjeland, de tilknyttes, med henblik på at bidrage til forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring og til tilbagesendelse af personer i udsendelsesposition. Forbindelsesofficererne arbejder tæt sammen med EU-delegationerne.

4. Afgørelsen om at indsætte forbindelsesofficerer i tredjelande forudsætter, at Kommissionen forinden udtaler sig herom. Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud om de pågældende aktiviteter.

(1) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1).

Afdeling 4

Den generelle ramme og str uktur for agenturet

Artikel 56

Retlig status og sæde

1. Agenturet er et EU-organ. Det har status som juridisk person.

2. Agenturet har i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Det kan i særdeleshed erhverve og afhænde løsøre og fast ejendom og optræde som part i retssager.

3. Agenturet er uafhængigt i gennemførelsen af sit tekniske og operative mandat.

4. Agenturet repræsenteres af sin administrerende direktør.

5. Agenturet har hjemsted i Warszawa i Polen, med forbehold af gennemførelsen af artikel 57.

Artikel 57

Hjemstedsaftale

1. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til agenturet i den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, og de faciliteter, som den pågældende medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, den viceadministrerende direktør, medlemmerne af bestyrelsen, agenturets personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale mellem agenturet og den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted.

2. Hjemstedsaftalen skal indgås efter bestyrelsens godkendelse og senest den 7. april 2017.

3. Den medlemsstat, hvor agenturet har sit hjemsted, sikrer de bedst mulige vilkår for, at agenturet kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 58

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (»vedtægten«) og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte (»ansættelsesvilkårene«), fastsat i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (1), og de regler, som EU- institutionerne i fællesskab har vedtaget for anvendelsen af nævnte vedtægt og ansættelsesvilkårene, gælder for agenturets personale.

(1) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

2. Med henblik på gennemførelsen af artikel 12, artikel 22 og artikel 32, stk. 2, er det udelukkende personale ansat ved agenturet, som er omfattet af vedtægten eller afsnit II i ansættelsesvilkårene, der kan udnævnes til koordinations ansvarlig eller forbindelsesofficer. I forbindelse med gennemførelsen af artikel 20, stk. 11, er det udelukkende udstationerede grænsevagter eller andet relevant personale, der kan udpeges til udstationering til de europæiske grænse- og kystvagthold. Agenturet udpeger de nationale eksperter, der skal udstationeres til de europæiske grænse- og kystvagthold i henhold til nævnte artikel.

3. Bestyrelsen vedtager de nødvendige gennemførelsesbestemmelser efter aftale med Kommissionen i henhold til artikel 110 i vedtægten.

4. Bestyrelsen kan vedtage bestemmelser, således at grænsevagter eller andet relevant personale fra medlemsstaterne kan udstationeres ved agenturet. I disse bestemmelser skal der tages hensyn til kravene i artikel 20, stk. 11, navnlig det forhold, at de udstationerede grænsevagter eller andet

relevant personale anses for at være medlemmer af holdene og har de i artikel 40 fastsatte opgaver og beføjelser. Disse regler skal indeholde bestemmelser om betingelserne for indsættelse.

Artikel 59

Privilegier og immuniteter

Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions Privilegier og Immuniteter gælder for agenturet og dets personale.

Artikel 60

Ansvar

1. Agenturets ansvar i kontraktforhold reguleres af den lovgivning, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i en kontrakt, som agenturet har indgået.
3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold skal agenturet i overensstemmelse med de almindelige retsprincipper, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, erstatte skader, der forvoldes af dets afdelinger eller af dets personale under udførelsen af deres hverv.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende de i stk. 3 omhandlede skadeser statninger.
5. Agenturets ansattes personlige ansvar over for agenturet er reguleret af de bestemmelser i vedtægten og ansættelses vilkårene, der gælder for dem.

Artikel 61

Agenturets administrative og ledelsesmæssige struktur

Agenturets administrative og ledelsesmæssige struktur omfatter:

a) en bestyrelse

a) en administrerende direktør

a) et rådgivende forum, og

a) en ansvarlig for grundlæggende rettigheder

Artikel 62

Bestyrelsens opgaver

1. Bestyrelsen er ansvarlig for at træffe strategiske afgørelser om agenturet i overensstemmelse med denne forordning.

2. Bestyrelsen:

a) udnævner den administrerende direktør på forslag af Kommissionen, jf. artikel 69

a) udnævner den viceadministrerende direktør på forslag af den administrerende direktør, jf. artikel 69

a) vedtager afgørelser om sårbarhedsvurderingen, jf. artikel 13, stk. 1 og 8, idet afgørelser om foranstaltninger vedtaget efter artikel 13, stk. 8, vedtages med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer

a) vedtager afgørelser om udarbejdelse af en fælles integreret risikoanalysemodel, jf. artikel 11, stk. 1

a) vedtager afgørelser om karakteren af og vilkårene for indsættelsen af forbindelsesofficerer i medlemsstaterne, jf. artikel 12, stk. 2

a) vedtager en teknisk og operativ strategi for integreret europæisk grænseforvaltning, jf. artikel 3, stk. 2

a) vedtager en afgørelse om profiler og det samlede antal grænsevagter eller andet relevant personale, der skal stilles til rådighed for de europæiske grænse- og kystvagthold, jf. artikel 20, stk. 2

a) vedtager med et flertal på tre fjerdedele af de stemmeberettigede medlemmer en afgørelse om profiler og minimums antallet af grænsevagter eller andet relevant personale, der modsvarer disse profiler, og som skal stilles til rådighed for udrykningsstyrken af europæiske grænse- og kystvagthold, jf. artikel 20, stk. 4

a) vedtager en årsberetning om agenturets virksomhed i det foregående år og sender den senest den 1. juli til Europa-

Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten

a) vedtager hvert år inden den 30. november, under hensyntagen til Kommissionens udtalelse, med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer et samlet programmeringsdokument indeholdende agenturets flerårige programmering og dets arbejdsprogram for det følgende år og sender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

a) opstiller procedurer for den administrerende direktørs beslutningstagning vedrørende agenturets tekniske og operative opgaver

a) vedtager med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede medlemmer agenturets årsbudget og udfører andre opgaver i relation til agenturets budget i henhold til dette kapitels afdeling 5

a) udøver disciplinærmyndighed over den administrerende direktør og over den viceadministrerende direktør i forståelse med den administrerende direktør

a) fastsætter selv sin forretningsorden

a) fastlægger agenturets organisationsplan og vedtager agenturets personalepolitik

a) vedtager en strategi til bekæmpelse af svig, som står i et rimeligt forhold til risikoen for svig under hensyntagen til en cost-benefit-analyse af de foranstaltninger, der skal gennemføres

a) vedtager interne regler for forebyggelse og håndtering af interessekonflikter i forhold til bestyrelsesmedlemmerne

a) udøver over for agenturets personale de beføjelser, som vedtægten tillægger ansættelsesmyndigheden, og som ansættelsesvilkårene tillægger den myndighed, der har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter (»beføjelserne som ansættelsesmyndighed«), jf. stk. 8

a) vedtager de nærmere bestemmelser til gennemførelse af vedtægten og ansættelsesvilkårene i medfør af vedtægtens artikel 110

a) sikrer passende opfølgning af resultater og henstillinger fra interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt fra undersøgelser foretaget af OLAF

a) vedtager og ajourfører regelmæssigt de kommunikations- og formidlingsplaner, der er omhandlet i artikel 8, stk. 3, andet afsnit

a) udnævner en regnskabsfører, som er fuldstændig uafhængig i udøvelsen af sit hverv, og som vedtægten og ansættel sesvilkårene finder anvendelse på

a) træffer afgørelse om en fælles metodologi for sårbarhedsvurderingen, herunder de objektive kriterier, ud fra hvilke agenturet skal foretage sårbarhedsvurderingen, hyppigheden af sådanne vurderinger og om hvordan på hinanden følgende sårbarhedsvurderinger skal gennemføres

a) træffer afgørelse om udvidet vurdering og overvågning af en medlemsstat, jf. artikel 13, stk. 2

a) udnævner den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, jf. artikel 71, stk. 1

a) godkender samarbejdsordningerne med tredjelande.

Den i litra i) omhandlede årsberetning om agenturets virksomhed offentliggøres.

3. Forslag til bestyrelsens afgørelser, jf. stk. 2, om specifikke aktiviteter, som agenturet skal gennemføre ved eller i umiddelbar nærhed af en bestemt medlemsstats ydre grænser, vedtages kun, hvis også det bestyrelsesmedlem, der repræsenterer denne medlemsstat, stemmer for vedtagelsen.

4. Bestyrelsen kan rådgive den administrerende direktør om alle spørgsmål, der vedrører udviklingen af den operative forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelser, herunder aktiviteter vedrørende forskning.

5. Bestyrelsen træffer afgørelse om en eventuel anmodning fra Irland og/eller Det Forenede Kongerige om deltagelse i specifikke aktiviteter.

Bestyrelsen træffer afgørelse fra sag til sag med absolut flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer. Når bestyrelsen træffer afgørelse, skal den overveje, om Irlands og/eller Det Forenede Kongeriges deltagelse vil bidrage til gennemførelsen af den pågældende aktivitet. I afgørelsen redegøres der for

Irlands og/eller Det Forenede Kongeriges finansielle bidrag til den aktivitet, for hvilken der er anmodet om deltagelse.

6. Bestyrelsen fremsender årligt alle relevante oplysninger om resultatet af de evalueringsprocedurer, som agenturet har gennemført, til Europa-Parlamentet og Rådet (»budgetmyndigheden«).

7. Bestyrelsen kan nedsætte et mindre forretningsudvalg til at bistå bestyrelsen og den administrerende direktør med forberedelsen af afgørelser, programmer og aktiviteter, som skal vedtages af bestyrelsen, og til at træffe visse foreløbige hastende afgørelser på bestyrelsens vegne, hvis det er nødvendigt. Forretningsudvalget træffer ikke afgørelser, der skal vedtages af enten et to tredjedeles eller et tre fjerdedeles flertal i bestyrelsen. Bestyrelsen kan uddelegere visse klart definerede opgaver til forretningsudvalget, navnlig hvis dette forbedrer agenturets effektivitet. Den kan ikke uddelegere opgaver til forretningsudvalget vedrørende afgørelser, der skal vedtages med to tredjedeles eller tre fjerdedeles flertal i bestyrelsen.

8. I henhold til artikel 110 i vedtægten vedtager bestyrelsen på grundlag af artikel 2, stk. 1, i vedtægten og artikel 6 i ansættelsesvilkårene en afgørelse, der delegerer de relevante beføjelser som ansættelsesmyndighed til den administrerende direktør og opstiller betingelserne for at suspendere denne delegation af beføjelser. Den administrerende direktør skal bemyndiges til at videredelegere disse beføjelser.

Under helt særlige omstændigheder kan bestyrelsen ved en afgørelse midlertidigt suspendere de ansættelsesmyndigheds beføjelser, der er delegeret til den administrerende direktør, og de beføjelser, denne har videredelegeret. I så fald kan den selv udøve dem eller delegere dem til et af sine medlemmer eller en anden ansat end den administrerende direktør.

Artikel 63

Bestyrelsens sammensætning

1. Med forbehold af stk. 3 består bestyrelsen af en repræsentant for hver medlemsstat og to repræsentanter for Kommissionen, som alle er stemmeberettigede. Hver medlemsstat udpeger med henblik herpå et medlem af bestyrelsen samt en suppleant, som repræsenterer medlemmet i vedkommendes fravær. Kommissionen udnævner to medlemmer og deres suppleanter. Mandatperioden er fire år. Mandatperioden kan forlænges.

2. Bestyrelsesmedlemmerne udpeges på grundlag af relevant erfaring på højt niveau og ekspertise inden for operativt samarbejde om grænseforvaltning og tilbagesendelse og af deres relevante ledelsesmæssige, administrative og budgetmæssige færdigheder. Medlemsstaterne og Kommissionen tilstræber at opnå en ligelig kønsmæssig repræsentation i bestyrelsen.

3. De lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i agenturet. De har hver en repræsentant og en suppleant i bestyrelsen. De ordninger, der udvikles i henhold til de relevante bestemmelser i deres associeringsaftaler, og som præciserer arten og omfanget af og fastsætter detaljerede regler for disse landes deltagelse i agenturets arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale, finder anvendelse.

Artikel 64

Flerårig programmering og årlige arbejdsprogrammer

1. Bestyrelsen vedtager senest den 30. november hvert år et programmeringsdokument indeholdende agenturets flerårige programmering og årlige programmering for det følgende år på grundlag af et udkast fra den administrerende direktør og under hensyntagen til Kommissionens udtalelse og for så vidt angår den flerårige programmering, efter at have hørt Europa-Parlamentet. Bestyrelsen sender dokumentet til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

2. Det i stk. 1 omhandlede dokument bliver endeligt, når det almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt justeres det i overensstemmelse hermed.

3. Den flerårige programmering skal fastlægge den overordnede strategiske programmering på mellemlang og lang sigt, herunder målene, de forventede resultater, resultatindikatorerne og ressourceplanlægningen, herunder det flerårige budget og personalet. I den flerårige programmering skal de strategiske indsatsområder fastlægges, og der skal redegøres for, hvordan målene nås. Den skal indeholde en strategi for forbindelser med tredjelande og internationale organisationer og for de tiltag, der er knyttet til denne strategi.

4. Den flerårige programmering skal gennemføres ved hjælp af årlige arbejdsprogrammer og skal om fornødent ajourføres i lyset af resultatet af en evaluering gennemført i medfør af artikel 81. Konklusionerne af evalueringerne skal også om fornødent afspejles i det årlige arbejdsprogram for det følgende år.

5. Det årlige arbejdsprogram skal indeholde en beskrivelse af de aktiviteter, der skal finansieres, herunder detaljerede mål og forventede resultater, bl.a. resultatindikatorer. Det skal også i overensstemmelse med principperne om aktivitetsbaseret budgetlægning og -forvaltning indeholde oplysninger om, hvilke finansielle ressourcer og personale ressourcer der skal afsættes til hver aktivitet. Det årlige arbejdsprogram skal være i overensstemmelse med den flerårige programmering. Det skal klart angives, hvilke opgaver der er blevet tilføjet, ændret eller slettet i forhold til det foregående regnskabsår.

6. Det årlige arbejdsprogram vedtages i overensstemmelse med Unionens lovgivningsprogram inden for de områder, der er relevante for forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse.

7. Hvis agenturet efter vedtagelsen af et årligt arbejdsprogram pålægges en ny opgave, ændrer bestyrelsen det årlige arbejdsprogram.

8. Enhver væsentlig ændring af det årlige arbejdsprogram vedtages efter samme procedure som den, der gælder for vedtagelsen af det oprindelige årlige arbejdsprogram. Bestyrelsen kan delegere beføjelsen til at foretage ikkevæsentlige ændringer i det årlige arbejdsprogram til den administrerende direktør.

Artikel 65

Formandskab for Bestyrelsen

1. Bestyrelsen vælger blandt sine stemmeberettigede medlemmer en formand og en næstformand. Formanden og næstformanden vælges med et flertal på to tredjedele af de stemmeberettigede bestyrelsesmedlemmer. Næstformanden afløser uden videre formanden, når denne er forhindret i at udføre sit hverv.

2. Formandens og næstformandens mandatperiode udløber, når deres respektive medlemskab af bestyrelsen ophører. Med forbehold af denne bestemmelse er formandens og næstformandens mandatperiode fire år. Disse mandatperioder kan forlænges én gang.

Artikel 66

Møder

1. Formanden indkalder til bestyrelsesmøder.

2. Den administrerende direktør deltager i drøftelserne uden stemmeret.

3. Bestyrelsen afholder mindst to ordinære møder om året. Bestyrelsen mødes desuden på initiativ af bestyrelses formanden, på anmodning af Kommissionen eller af mindst en tredjedel af bestyrelsesmedlemmerne.

4. Irland og Det Forenede Kongerige indbydes til at overvære bestyrelsens møder.

5. Bestyrelsen kan indbyde en repræsentant for relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.

6. Bestyrelsen kan i overensstemmelse med sin forretningsorden indbyde enhver anden, hvis synspunkt kan være af interesse, til at overvære dens møder som observatør.

7. Bestyrelsens medlemmer kan med forbehold af forretningsordenens bestemmelser bistås af rådgivere eller eksperter.

8. Bestyrelsens sekretariatsfunktion varetages af agenturet.

Artikel 67

Afstemning

1. Bestyrelsen træffer afgørelse med absolut flertal blandt sine stemmeberettigede medlemmer, jf. dog artikel 20, stk. 4, artikel 62, stk. 2, litra c), j) og l), artikel 65, stk. 1, og artikel 69, stk. 2 og 4.

2. Hvert medlem har én stemme. Hvis et medlem ikke er til stede, har suppleanten stemmeret. Den administrerende direktør deltager ikke i afstemningerne.

3. I forretningsordenen fastlægges de nærmere afstemningsregler. Disse regler skal omfatte betingelserne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt alle krav vedrørende beslutningsdygtighed.

4. Repræsentanter for de lande, som er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, har begrænset stemmeret svarende til deres respektive ordninger. Med henblik på at gøre det muligt for de associerede lande at udøve deres stemmeret skal agenturet præcist angive de punkter i dagsordenen, hvor der er indrømmet begrænset stemmeret.

Artikel 68

Den administrerende direktørs opgaver og beføjelser

1. Agenturet ledes af den administrerende direktør, som udfører sit hverv i fuldkommen uafhængighed. Med forbehold af EU-institutionernes og bestyrelsens respektive beføjelser må den administrerende direktør hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan opfordre den administrerende direktør til at aflægge rapport om udførelsen af dennes opgaver. Dette omfatter rapportering om gennemførelsen og overvågningen af strategien for grundlæggende rettigheder, årsberetningen om agenturets virksomhed for det foregående år, arbejdsprogrammet for det følgende år og agenturets flerårige programmering eller andre emner vedrørende agenturets aktiviteter. Den administrerende direktør afgiver endvidere efter anmodning en erklæring over for Europa-Parlamentet og aflægger regelmæssigt rapport til det.

3. Den administrative direktør er ansvarlig for forberedelsen og gennemførelsen af de strategiske afgørelser, der træffes af bestyrelsen, og for at træffe afgørelser om agenturets operative aktiviteter i overensstemmelse med denne forordning. Den administrerende direktør har følgende opgaver og beføjelser:

a) at foreslå, forberede og gennemføre strategiske afgørelser, programmer og aktiviteter vedtaget af bestyrelsen inden for de grænser, der er fastsat i denne forordning, dens gennemførelsesbestemmelser og gældende ret

a) at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder vedtagelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af bekendtgørelser, for at sikre, at agenturets daglige administration og virksomhed er i overensstemmelse med denne forordning

a) hvert år at udarbejde programmeringsdokumentet og at forelægge det for bestyrelsen efter høring af Kommissionen

a) hvert år at udarbejde årsberetningen om agenturets virksomhed og forelægge den for bestyrelsen

a) at udarbejde et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter i henhold til artikel 75 og at gennemføre budgettet i henhold til artikel 76

a) at delegere sine beføjelser til andre medlemmer af agenturets personale efter nærmere regler, som vedtages efter proceduren i artikel 62, stk. 2, litra n)

a) at vedtage en henstilling om foranstaltninger, jf. artikel 13, stk. 6, herunder at foreslå medlemsstater at iværksætte og gennemføre fælles operationer, hurtige grænseindsatser eller andre tiltag, jf. artikel 14, stk. 2

a) at evaluere, godkende og koordinere medlemsstaters forslag til fælles operationer eller hurtige grænseindsatser, jf. artikel 15, stk. 3

a) at evaluere, godkende og koordinere medlemsstaters anmodninger om fælles tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser, jf. artikel 28 og 33

a) at sikre gennemførelsen af de operative planer, der er omhandlet i artikel 16 og 17 og artikel 33, stk. 4

a) at vurdere en anmodning fra en medlemsstat om migrationsstyringsstøttehold og dens behovsvurdering i samarbejde med de relevante EU-agenturer, jf. artikel 18, stk. 2

a) at sikre gennemførelsen af den rådsafgørelse, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1

a) at trække finansieringen af aktiviteter tilbage, jf. artikel 25

a) at evaluere resultaterne af aktiviteterne, jf. artikel 26

a) at fastsætte den laveste mængde enheder af teknisk udstyr, der kræves for at dække agenturets behov, navnlig for så vidt angår gennemførelse af fælles operationer, indsættelser af migrationsstyringsstøttehold, hurtige grænseindsatser, tilbagesendelsesoperationer og -indsatser, jf. artikel 39, stk. 5

a) at udarbejde en handlingsplan som opfølgning af konklusionerne i interne eller eksterne revisionsrapporter og evalueringer samt undersøgelser fra OLAF og at aflægge statusrapport to gange om året til Kommissionen og regelmæssigt til bestyrelsen

a) at beskytte Unionens finansielle interesser ved hjælp af foranstaltninger til forebyggelse af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter gennem effektiv kontrol, og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, gennem inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb og efter omstændighederne gennem administrative og finansielle sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til formålet hermed og har afskrækkende virkning

a) at udarbejde agenturets strategi for bekæmpelse af svig og forelægge den for bestyrelsen til godkendelse.

4. Den administrerende direktør redegør over for bestyrelsen for sin virksomhed.

5. Den administrerende direktør er agenturets retlige repræsentant.

Artikel 69

Udnævnelse af den administrerende direktør og den viceadministrerende direktør

1. Kommissionen foreslår mindst tre kandidater til stillingen som administrerende direktør på grundlag af en liste efter offentliggørelse af stillingen i *Den Europæiske Unions Tidende* og, alt efter hvad der er relevant, i pressen og på websteder.

2. Den administrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på grundlag af faglige kvalifikationer og dokumenterede administrative og ledelsesmæssige kvalifikationer på højt plan, herunder relevant

ledelseserfaring med forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse. Før udnævnelsen opfordres de kandidater, Kommissionen har foreslået, til at afgive erklæring i det eller de kompetente udvalg i Europa-Parlamentet og besvare spørgsmål fra udvalgsmedlemmerne.

Efter en sådan erklæring vedtager Europa-Parlamentet en udtalelse, hvori det redegør for sine synspunkter, og det kan pege på en foretrukken kandidat.

Bestyrelsen udnævner den administrerende direktør under hensyntagen til disse synspunkter. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.

Hvis bestyrelsen beslutter at udnævne en anden kandidat end den, som Europa-Parlamentet pegede på som sin foretrukne kandidat, skal bestyrelsen skriftligt underrette Europa-Parlamentet og Rådet om, på hvilken måde der blev taget hensyn til Europa-Parlamentets holdning.

Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige den administrerende direktør efter forslag fra Kommissionen.

3. Den administrerende direktør bistås af en viceadministrerende direktør. I tilfælde af den administrerende direktørs forfald træder den viceadministrerende direktør i vedkommendes sted.

4. Den viceadministrerende direktør udnævnes af bestyrelsen på forslag af den administrerende direktør. Den viceadministrerende direktør udnævnes på grundlag af faglige kvalifikationer og dokumenterede relevante administrative og ledelsesmæssige kvalifikationer, herunder relevant erhvervserfaring med forvaltning af de ydre grænser og tilbagesendelse. Den administrerende direktør foreslår mindst tre kandidater til stillingen som viceadministrerende direktør. Bestyrelsen træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af sine stemmeberettigede medlemmer.

Bestyrelsen har beføjelse til at afskedige den viceadministrerende direktør efter proceduren i første afsnit.

5. Den administrerende direktørs embedsperiode er fem år. Ved udgangen af perioden foretager Kommissionen en vurdering, hvori der indgår en evaluering af den administrerende direktørs resultater og agenturets fremtidige opgaver og udfordringer.

6. Bestyrelsen kan forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang på forslag af Kommissionen, der tager udgangspunkt i den evaluering, der er omhandlet i stk. 5, for en ny periode på højst fem år.

7. Den viceadministrerende direktørs embedsperiode er fem år. Den kan af bestyrelsen forlænges én gang for en ny periode på højst fem år.

Artikel 70

Rådgivende forum

1. Agenturet opretter et rådgivende forum til at bistå direktøren og bestyrelsen med uafhængig rådgivning i spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder.

2. Agenturet opfordrer EASO, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge og andre relevante organisationer til at deltage i det rådgivende forum. På forslag af den administrerende direktør træffer bestyrelsen afgørelse om det rådgivende forums sammensætning og de nærmere vilkår for videregivelse af oplysninger til det. Det rådgivende forum fastlægger efter at have hørt bestyrelsen og den administrative direktør sine arbejdsmetoder og fastsætter sit arbejdsprogram.

3. Det rådgivende forum høres om videreudviklingen og gennemførelsen af strategien for grundlæggende rettigheder, om oprettelsen af klagemekanismen, om adfærdskodekserne og om de fælles grundlæggende uddannelsesprogrammer.

4. Det rådgivende forum udarbejder en årsrapport om sine aktiviteter. Rapporten skal offentliggøres.

5. Uden at det berører opgaverne for den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, har det rådgivende forum effektiv adgang til alle oplysninger om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder, herunder gennem kontrolbesøg i forbindelse med fælles operationer eller hurtige grænseindsatser efter aftale med værtsmedlemsstaten, og til hotspotområder, tilbagesendelsesoperationer og tilbagesendelsesindsatser.

Artikel 71

Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder

1. Bestyrelsen udpeger en ansvarlig for grundlæggende rettigheder. Den pågældende har til opgave at bidrage til agenturets strategi for grundlæggende rettigheder samt at overvåge dets overholdelse af og at fremme dets respekt for grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal have de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige erfaring inden for grundlæggende rettigheder.

2. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal være uafhængig ved udøvelsen af sine opgaver. Den pågældende rapporterer direkte til bestyrelsen og samarbejder med det rådgivende forum. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder aflægger således regelmæssigt rapport og bidrager dermed til mekanismen for overvågning af grundlæggende rettigheder.

3. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder skal høres om de operative planer, der udarbejdes i henhold til artikel 16, artikel 17, artikel 28 og artikel 33, stk. 4. Den pågældende skal have adgang til alle oplysninger om overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i alle agenturets aktiviteter.

Artikel 72

Klagemekanisme

1. Agenturet træffer i samarbejde med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder de nødvendige foranstaltninger til oprettelse af en klageordning i overensstemmelse med denne artikel med henblik på at overvåge og sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter.

2. Enhver person, som er direkte berørt af tiltag, der gennemføres af personale, som deltager i en fælles operation, et pilotprojekt, en hurtig grænseindsats, indsættelsen af et migrationsstyringsstøttehold, en tilbagesendelsesoperation eller en tilbagesendelsesindsats, og som mener, at vedkommendes grundlæggende rettigheder er blevet tilsidesat på grund af sådanne tiltag, eller enhver part, der repræsenterer en sådan person, kan indgive skriftlig klage til agenturet.

3. Kun begrundede klager, der vedrører konkrete krænkelser af grundlæggende rettigheder, kan behandles.

4. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder er ansvarlig for behandlingen af de klager, agenturet modtager, i overensstemmelse med retten til god forvaltning. Med henblik herpå kontrollerer den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, hvorvidt en klage kan behandles, registrerer sådanne klager, sender alle registrerede klager til den administrerende direktør, sender klager vedrørende holdmedlemmer til oprindelsesmedlemsstaten, underretter den relevante myndighed eller det relevante organ for grundlæggende rettigheder i en medlemsstat og registrerer og sikrer agenturets eller medlemsstatens opfølgning på klagerne.

5. I overensstemmelse med retten til god forvaltning skal klageren, såfremt klagen kan behandles, underrettes om, at klagen er blevet registreret, at en vurdering af klagen er påbegyndt, og et svar kan forventes, så snart det foreligger. Hvis en klage sendes til nationale myndigheder eller organer, skal klageren oplyses om, hvordan disse kan kontaktes. Hvis en klage ikke kan behandles, skal klageren underrettes om grundene hertil og, om muligt, informeres om andre klagemuligheder.

Enhver afgørelse skal være skriftlig og begrundet.

6. Hvis der registreres en klage, der vedrører en af agenturets ansatte, sørger den administrerende direktør for passende opfølgning af klagen i samråd med den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, herunder om nødvendigt for disciplinære foranstaltninger. Den administrerende direktør aflægger inden for en nærmere fastsat tidsfrist rapport til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder om resultatet af klagebehandlingen og om agenturets opfølgning af klagen, herunder om nødvendigt disciplinære foranstaltninger.

Hvis en klage vedrører databeskyttelsesspørgsmål, inddrager den administrerende direktør den databeskyttelsesansvarlige for agenturet. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder og den databeskyttelsesansvarlige udfærdiger et skriftligt aftalememorandum, der fastsætter deres opgavefordeling og samarbejde med hensyn til modtagne klager.

7. Hvis der registreres en klage, der vedrører en grænsevagt fra en værtsmedlemsstat eller et holdmedlem, herunder et udstationeret holdmedlem eller en udstationeret national ekspert, sørger oprindelsesmedlemsstaten for passende opfølgning af klagen, herunder om nødvendigt for disciplinære foranstaltninger eller andre foranstaltninger i overensstemmelse med national ret. Den relevante

medlemsstat aflægger rapport til den ansvarlige for grundlæggende rettigheder om resultatet af klagebehandlingen og om opfølgningen af den inden for en nærmere fastsat frist og om nødvendigt med regelmæssige intervaller herefter. Agenturet følger op på sagen, hvis det ikke har modtaget en rapport fra den relevante medlemsstat.

8. Hvis det konstateres, at en grænsevagt eller en udstationeret national ekspert har krænket grundlæggende rettigheder eller forpligtelser vedrørende international beskyttelse, kan agenturet anmode medlemsstaten om omgående at fjerne grænsevagten eller den udstationerede nationale ekspert fra agenturets aktiviteter eller udrykningsstyrken.

9. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder aflægger rapport til den administrerende direktør og bestyrelsen om resultatet af agenturets og medlemsstatens klagebehandling og om agenturets og medlemsstatens opfølgning af den. Agenturet medtager oplysninger om klagemekanismen i sin årsberetning.

10. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udarbejder i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1-9 og efter høring af det rådgivende forum en standardklageformular, hvori der anmodes om detaljerede og specifikke oplysninger om den påståede tilsidesættelse af de grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder udarbejder endvidere andre nærmere regler om fornødent. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder forelægger formularen og sådanne andre nærmere regler for den administrerende direktør og bestyrelsen.

Agenturet sikrer, at oplysninger om muligheden og proceduren for klageindgivelse er let tilgængelige, herunder for sårbare personer. Standardklageformularen gøres tilgængelig på agenturets websted og i papirudgave i forbindelse med alle agenturets aktiviteter på sprog, som tredjelandsstatsborgere forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder behandler også de klager, der ikke er indgivet på standardklageformularen.

11. Alle personoplysninger i klager skal håndteres og behandles af agenturet, herunder den ansvarlige for grundlæggende rettigheder, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001 og af medlemsstaterne i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF og rammeafgørelse 2008/977/RIA.

Når en klager indgiver en klage, anses klageren for at give sit samtykke til, at agenturet og den ansvarlige for grundlæggende rettigheder behandler vedkommendes personoplysninger, jf. artikel 5, litra d), i forordning (EF) nr. 45/2001.

For at beskytte klagernes interesser skal klager behandles i fortrolighed af den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med national ret og EU-retten, medmindre klageren udtrykkeligt giver afkald på retten til fortrolighed. Hvis klageren giver afkald på retten til fortrolighed, skal den pågældende anses for at have givet sit samtykke til, at den ansvarlige for grundlæggende rettigheder eller agenturet oplyser de kompetente myndigheder eller organer om vedkommendes identitet i relation til det, der klages over, om fornødent.

Artikel 73

Sprogordning

1. Bestemmelserne i forordning nr. 1 (1) finder anvendelse på agenturet.

2. Med forbehold af afgørelser, der træffes efter artikel 342 i TEUF, skal årsberetningen om agenturets virksomhed og arbejdsprogrammet, jf. artikel 62, stk. 2, litra i) og j), udarbejdes på alle Unionens officielle sprog.

3. Oversættelser, der er nødvendige for agenturets virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 74

Åbenhed og kommunikation

1. Agenturet er omfattet af forordning (EF) nr. 1049/2001 ved behandling af ansøgninger om aktindsigt i dets dokumenter.

2. Agenturet kommunikerer i sager, der falder inden for dets ansvarsområde, på eget initiativ. Agenturet offentliggør relevante informationer, herunder årsberetningen om agenturets virksomhed, jf. artikel 62, stk. 2, litra i), og sørger navnlig med forbehold af artikel 50 for, at offentligheden og alle interesserede parter hurtigt får objektive, detaljerede, pålidelige og letforståelige oplysninger om dets arbejde. Agenturet gør dette uden at afsløre operative oplysninger, som, hvis de blev offentliggjort, ville kunne skade opnåelsen af operationens mål.

3. Bestyrelsen træffer praktiske foranstaltninger til gennemførelse af stk. 1 og 2.

4. Enhver fysisk eller juridisk person har ret til at henvende sig skriftligt til agenturet på et af Unionens officielle sprog. Den pågældende har ret til at modtage et svar på samme sprog.

5. De afgørelser, som agenturet træffer efter artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til Den Europæiske Ombudsmand eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter bestemmelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

Afdeling 5

Finansielle bestemmelser

Artikel 75

Budget

1. Med forbehold af andre former for indtægter udgøres agenturets indtægter af:

a) et tilskud fra Unionen, der opføres på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen)

a) et bidrag fra de lande, der deltager som associerede lande i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen reglerne som fastsat i de respektive ordninger, hvori deres finansielle bidrag angives

(1) Forordning nr. 1 af 15. april 1958 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

a) EU-finansiering i form af delegationsaftaler eller ad hoc-tilskud i henhold til agenturets finansielle bestemmelser, jf. artikel 79, og til bestemmelserne i de relevante instrumenter til gennemførelse af Unionens politik

a) gebyrer for ydede tjenester

a) eventuelle frivillige bidrag fra medlemsstaterne.

2. Agenturets udgifter omfatter udgifter til dets administration, infrastruktur, drift og personale.

3. Den administrerende direktør udarbejder et udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder en stillingsfortegnelse, og sender det til bestyrelsen.

4. Der skal være balance mellem indtægter og udgifter.

5. Bestyrelsen vedtager på grundlag af den administrerende direktørs udkast til overslag et foreløbigt udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår, herunder den foreløbige stillingsfortegnelse. Bestyrelsen fremsender dette til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen senest den 31. januar hvert år sammen med udkastet til samlet programmeringsdokument.

6. Bestyrelsen fremsender senest den 31. marts hvert år det endelige udkast til overslag over agenturets indtægter og udgifter, herunder udkastet til stillingsfortegnelse, ledsaget af det foreløbige arbejdsprogram, til Kommissionen.

7. Kommissionen fremsender overslaget til budgetmyndigheden sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.

8. På grundlag af overslaget opstiller Kommissionen i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget de overslag, som den finder nødvendige for stillingsfortegnelsen, og de tilskud, der skal finansieres over det almindelige budget, som forelægges budgetmyndigheden i henhold til artikel 313 og 314 i TEUF.

9. Budgetmyndigheden fastsætter bevillingerne i form af tilskud til agenturet.

Budgetmyndigheden godkender agenturets stillingsfortegnelse.

10. Bestyrelsen godkender agenturets budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Det justeres i givet fald i overensstemmelse hermed.

11. Enhver ændring af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen, foretages efter samme procedure.

12. I forbindelse med ethvert byggeprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for budgettet, finder bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 (1) anvendelse.

13. For at finansiere indsættelsen af hurtige grænseindsatser og tilbagesendelsesindsatser vedtager bestyrelsen et budget for agenturet, som skal indeholde en finansiel operativ reserve på mindst 4 % af

bevillingen til de operative aktiviteter. Den 1. oktober hvert år bør mindst en fjerdedel af reserven fortsat være til rådighed for at kunne dække behov, der måtte opstå inden årets udgang.

Artikel 76

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør gennemfører agenturets budget.

(1) Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

2. Agenturets regnskabsfører sender senest den 1. marts i et regnskabsår (n + 1) det foreløbige årsregnskab for regnskabssåret (n) til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Kommissionens regnskabsfører konsoliderer de foreløbige årsregnskaber for institutionerne og de decentrale organer, jf. artikel 147 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (1).

3. Agenturet sender en beretning om budgetforvaltningen og den økonomiske forvaltning for år n til Europa- Parlamentet, Rådet og Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.

4. Kommissionens regnskabsfører sender agenturets foreløbige årsregnskab for år n konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten senest den 31. marts i år n + 1.

5. Efter modtagelse af Revisionsrettens bemærkninger om agenturets foreløbige årsregnskab for år n opstiller den administrerende direktør i medfør af artikel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 på eget ansvar agenturets endelige årsregnskab og sender det til bestyrelsen med henblik på udtalelse.

6. Bestyrelsen afgiver udtalelse om agenturets endelige årsregnskab for år n.

7. Senest den 1. juli år n + 1 sender den administrerende direktør det endelige årsregnskab sammen med bestyrelsens udtalelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

8. Det endelige årsregnskab for år n offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* senest den 15. november i år n + 1.

9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september i år n + 1 Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den pågældende sender ligeledes dette svar til bestyrelsen.

10. Hvis Europa-Parlamentet anmoder derom, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende år n kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 165, stk. 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

11. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den

15. maj i år n + 2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for år n.

Artikel 77

Bekæmpelse af svig

1. Bestemmelserne i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 finder ubegrænset anvendelse i forbindelse med bekæmpelsen af svig, korruption og andre ulovlige aktiviteter. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale af

25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og vedtager straks de nødvendige bestemmelser, som skal finde anvendelse på alle agenturets ansatte, ved anvendelse af den model, der findes i bilaget til nævnte aftale.

2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle tilskudsmodtagere, kontrahenter og underkontrahenter, som har modtaget EU-midler fra agenturet.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

3. OLAF kan foretage undersøgelser, herunder kontrol på stedet og inspektioner, i overensstemmelse med de bestemmelser og procedurer, der er fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 (1), for at fastslå, om der har været tale om svig, bestikkelse eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt, der finansieres af agenturet.

4. Agenturets samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, kontrakter, aftaler om tilskud og afgørelser om ydelse af tilskud skal indeholde bestemmelser, der udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, uden at det berører stk. 1, 2 og 3.

Artikel 78

Forebyggelse af interessekonflikter

Agenturet vedtager interne regler, der forpligter medlemmerne af dets organer og dets personale til, så længe embedsperioden eller ansættelsesforholdet varer, at undgå situationer, der vil kunne give anledning til en interesse konflikt, og til at indberette sådanne situationer.

Artikel 79

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for agenturet vedtages af bestyrelsen efter høring af Kommissionen. De kan kun afvige fra delegeret forordning (EU) nr. 1271/2013, hvis det specifikt er nødvendigt af hensyn til agenturets drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

KAPITEL IV

Ændring

Artikel 80

Ændring af forordning (EU) 2016/399

I forordning (EU) 2016/399 affattes artikel 29, stk. 1, således:

»1. Under ekstraordinære omstændigheder, hvor den overordnede funktion af området uden kontrol ved de indre grænser er truet på grund af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser som omhandlet i artikel 21 i nærværende forordning eller på grund af en medlemsstats manglende overholdelse af en rådsafgørelse som omhandlet i artikel 19, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 (*), og i det omfang disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed inden for området uden kontrol ved de indre grænser eller dele heraf, kan grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2 for et tidsrum på højst seks måneder. Dette tidsrum kan forlænges op til tre gange med et yderligere tidsrum på højst seks måneder, hvis disse ekstraordinære omstændigheder varer ved.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).«

(1) Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

KAPITEL V

Afsluttende bestemmelser *Artikel 81* **Evaluering**

1. Kommission bestiller senest den 7. oktober 2019 og hvert fjerde år derefter en uafhængig ekstern evaluering, der navnlig skal vurdere:

a) de resultater, agenturet har opnået under hensyntagen til dets mål, mandat og opgaver,

a) indvirkningen, effektiviteten og produktiviteten af agenturets virksomhed og dets arbejdsmetoder set i lyset af dets mål, mandat og opgaver

a) gennemførelsen af det europæiske samarbejde om kystvagtfunktioner

a) eventuelle behov for at ændre agenturets mandat

a) de finansielle følger af en sådan ændring.

Evalueringen skal omfatte en særlig analyse af, hvordan chartret og anden relevant EU-ret er blevet overholdt ved anvendelsen af denne forordning.

2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner til Europa-Parlamentet, Rådet og bestyrelsen. Bestyrelsen kan fremsætte henstillinger til Kommissionen vedrørende ændringer af denne forordning. Evaluerings rapporten og konklusionerne om rapporten skal offentliggøres.

Artikel 82

Ophævelse

1. Forordning (EF) nr. 2007/2004, forordning (EF) nr. 863/2007 og beslutning 2005/267/EF ophæves.

2. Henvisninger til den ophævede forordning (EF) nr. 2007/2004 gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 83

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 20, stk. 5 og 6, og artikel 39, stk. 7, finder anvendelse fra den 7. december 2016. Artikel 29, 30, 31 og 32 finder anvendelse fra den 7. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 14. september 2016.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

◊På Rådets vegne

I. KORČOK

Formand

BILAG I

TABEL OVER DE BIDRAG, SOM HVER MEDLEMSSTAT SKAL STILLE TIL RÅDIGHED TIL DET SAMLEDE MINIMUMSANTAL PÅ 1 500 GRÆNSEVAGTER OG ANDET RELEVANT PERSONALE I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 20, STK. 5

Belgien	30
Bulgarien	40
Den Tjekkiske Republik	20
Danmark	29
Tyskland	225
Estland	18
Grækenland	50
Spanien	111
Frankrig	170
Kroatien	65
Italien	125
Cypern	8
Letland	30
Litauen	39
Luxembourg	8
Ungarn	65
Malta	6
Nederlandene	50
Østrig	34
Polen	100
Portugal	47
Rumænien	75
Slovenien	35
Slovakiet	35

Finland	30
Sverige	17
Schweiz	16
Island	2
Liechtenstein	(*)
Norge	20
I alt	1 500

(*) Liechtenstein bidrager gennem forholdsmæssig finansiel støtte.

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
—	Artikel 1
Artikel 1, stk. 1	—
Artikel 1, stk.2, første afsnit	—
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 6, stk.3, artikel 34, stk.1, og artikel 34, stk. 4
Artikel 1, stk. 3	—
Artikel 1a, indledningen	Artikel 2, indledningen
Artikel 1a, nr. 1)	Artikel 2, nr. 1)
—	Artikel 2, nr. 2) og 3)
Artikel 1a, nr. 1a)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 1a, nr. 2)	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 1a, nr. 3)	Artikel 2, nr. 6)
—	Artikel 2, nr. 7)
Artikel 1a, nr. 4)	Artikel 2, nr. 8)

Artikel 1a, nr. 5)	—
Artikel 1a, nr. 6)	—
—	Artikel 2, nr. 9)-16)
—	Artikel 3-5
—	Artikel 6, stk.1 og 2
—	Artikel 7
Artikel 2, stk. 1, indledningen	Artikel 8, stk. 1, indledningen
—	Artikel 8, stk. 1, litra a)-c)
Artikel 2, stk. 1, litra a)	—
Artikel 2, stk. 1, litra b)	Artikel 8, stk. 1, litra p)
Artikel 2, stk. 1, litra c)	—
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 8, stk. 1, litra q)
Artikel 2, stk. 1, litra da)	Artikel 8, stk. 1, litra d)
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 8, stk. 1, litra e)
—	Artikel 8, stk. 1, litra f)
Artikel 2, stk. 1, litra ea)	Artikel 8, stk. 1, litra g)
—	Artikel 8, stk. 1, litra h)-o)
Artikel 2, stk. 1, litra f)	—

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 2, stk. 1, litra g)	—
Artikel 2, stk. 1, litra h)	Artikel 8, stk. 1, litra r)
Artikel 2, stk. 1, litra i)	Artikel 8, stk. 1, litra s)
—	Artikel 8, stk. 1, litra t) og u)
Artikel 2, stk. 1a	Artikel 34, stk. 2 og 3
Artikel 2, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
—	Artikel 8, stk. 3
—	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 2a	Artikel 35

Artikel 3, stk. 1, første og fjerde afsnit	Artikel 15, stk. 3
Artikel 3, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 3, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 15, stk. 4
Artikel 3, stk. 1a, første afsnit	Artikel 25, stk. 1
Artikel 3, stk. 1a, andet afsnit	Artikel 25, stk. 2
Artikel 3, stk. 1a, tredje afsnit	Artikel 21, stk. 5
Artikel 3, stk. 1a, fjerde afsnit	Artikel 25, stk. 4
Artikel 3, stk. 1b	—
Artikel 3, stk. 2	—
Artikel 3, stk. 3	Artikel 26
Artikel 3, stk. 4	—
Artikel 3, stk. 5	—
Artikel 3a, stk. 1, første afsnit	Artikel 16, stk. 2
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, indledningen	Artikel 16, stk. 3, indledningen
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra a)	Artikel 16, stk. 3, litra a)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra b)	Artikel 16, stk. 3, litra b)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra c)	Artikel 16, stk. 3, litra c)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra d)	Artikel 16, stk. 3, litra d)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra e)	Artikel 16, stk. 3, litra e)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra f)	Artikel 16, stk. 3, litra f)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra g)	Artikel 16, stk. 3, litra g)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra h)	Artikel 16, stk. 3, litra h)

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra i)	Artikel 16, stk. 3, litra i)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra j)	Artikel 16, stk. 3, litra j)
Artikel 3a, stk. 1, andet afsnit, litra k)	Artikel 16, stk. 3, litra k)
Artikel 3a, stk. 2	Artikel 16, stk. 4
Artikel 3a, stk. 3	Artikel 22, stk. 1
Artikel 3b, stk. 1	Artikel 20, stk. 2

Artikel 3b, stk. 2	Artikel 20, stk. 3
Artikel 3b, stk. 3, første og andet afsnit	Artikel 20, stk. 11, første afsnit
Artikel 3b, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 20, stk. 11, andet og tredje afsnit
Artikel 3b, stk. 4	Artikel 21, stk. 4
Artikel 3b, stk. 5, første afsnit	Artikel 22, stk. 2
Artikel 3b, stk. 5, andet afsnit	Artikel 22, stk. 3
Artikel 3b, stk. 6	—
Artikel 3b, stk. 7	Artikel 20, stk. 12
Artikel 3c, stk. 1	Artikel 21, stk. 1
Artikel 3c, stk. 2	Artikel 21, stk. 2
Artikel 3c, stk. 3	—
Artikel 3c, stk. 4	Artikel 21, stk. 5
Artikel 4, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 11, stk. 2
—	Artikel 11, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	Artikel 13, stk. 4
Artikel 4, stk. 4	Artikel 11, stk. 5
Artikel 4, stk. 5	Artikel 11, stk. 4
—	Artikel 11, stk. 6
Artikel 4, stk. 6	Artikel 11, stk. 7
—	Artikel 12
—	Artikel 13, stk. 1-3
—	Artikel 13, stk. 5-9
Artikel 5, stk. 1	Artikel 36, stk. 1
Artikel 5, stk. 2	Artikel 36, stk. 2
—	Artikel 36, stk. 4

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 5, stk. 3, 4 og 5	Artikel 36, stk. 5
Artikel 5, stk. 6	Artikel 36, stk. 6

Artikel 5, stk. 7	Artikel 36, stk. 7
Artikel 5, stk. 8	Artikel 36, stk. 8
Artikel 6	Artikel 37, stk. 1
Artikel 7, stk. 1, første afsnit	Artikel 38, stk. 1, og artikel 38, stk. 2 og 3
Artikel 7, stk. 1, andet afsnit	Artikel 38, stk. 4
Artikel 7, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 38, stk. 5
Artikel 7, stk. 2	Artikel 39, stk. 1 og 6
Artikel 7, stk. 3	Artikel 39, stk. 8
Artikel 7, stk. 4	Artikel 39, stk. 15
Artikel 7, stk. 5, første afsnit	Artikel 39, stk. 16
Artikel 7, stk. 5, andet afsnit	Artikel 39, stk. 9
Artikel 7, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 39, stk. 5, første afsnit
Artikel 7, stk. 5, fjerde afsnit	Artikel 39, stk. 5, andet afsnit
Artikel 7, stk. 6	Artikel 39, stk. 12
Artikel 7, stk. 7	Artikel 39, stk. 13
Artikel 8, stk. 1	Artikel 14, stk. 1, og artikel 14, stk. 2, indledningen
Artikel 8, stk. 2, indledningen	Artikel 14, stk. 2, indledningen
Artikel 8, stk. 2, litra a)	-
Artikel 8, stk. 2, litra b)	Artikel 14, stk. 2, litra f)
Artikel 8, stk. 2, litra c)	Artikel 14, stk. 2, litra a) og b)
—	Artikel 14, stk. 2, litra c)-e), og artikel 14, stk. 2, litra g)
—	Artikel 14, stk. 3
—	Artikel 14, stk. 4
Artikel 8, stk. 3	—
—	Artikel 15, stk. 1
Artikel 8a	Artikel 15, stk. 2
Artikel 8b, stk. 1	Artikel 20, stk. 8
Artikel 8b, stk. 2	—
Artikel 8c	Artikel 36
—	Artikel 15, stk. 5

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 8d, stk. 1	Artikel 17, stk. 1
Artikel 8d, stk. 2	Artikel 17, stk. 2
Artikel 8d, stk. 3	Artikel 17, stk. 3
Artikel 8d, stk. 4	Artikel 17, stk. 4
—	Artikel 17, stk. 5
Artikel 8d, stk. 5	Artikel 17, stk. 6
Artikel 8d, stk. 6	Artikel 17, stk. 7 og 8
Artikel 8d, stk. 7	—
Artikel 8d, stk. 8	Artikel 17, stk. 9
Artikel 8d, stk. 9	Artikel 17, stk. 10
—	Artikel 16, stk. 1
Artikel 8e, stk. 1, indledningen	—
Artikel 8e, stk. 1, litra a)	Artikel 16, stk. 3, litra a)
Artikel 8e, stk. 1, litra b)	Artikel 16, stk. 3, litra b)
Artikel 8e, stk. 1, litra c)	Artikel 16, stk. 3, litra c)
Artikel 8e, stk. 1, litra d)	Artikel 16, stk. 3, litra d)
Artikel 8e, stk. 1, litra e)	Artikel 16, stk. 3, litra e)
Artikel 8e, stk. 1, litra f)	Artikel 16, stk. 3, litra f)
Artikel 8e, stk. 1, litra g)	Artikel 16, stk. 3, litra g)
Artikel 8e, stk. 1, litra h)	Artikel 16, stk. 3, litra h)
Artikel 8e, stk. 1, litra i)	Artikel 16, stk. 3, litra i)
Artikel 8e, stk. 1, litra j)	Artikel 16, stk. 3, litra j)
Artikel 8e, stk. 1, litra k)	Artikel 16, stk. 3, litra k)
—	Artikel 16, stk. 3, litra l)-n)
Artikel 8e, stk. 2	Artikel 16, stk. 4
—	Artikel 17, stk. 11
—	Artikel 18
—	Artikel 19
—	Artikel 20, stk. 1

—	Artikel 20, stk. 4
—	Artikel 20, stk. 5-7

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
—	Artikel 20, stk. 9 og 10
—	Artikel 21, stk. 3
Artikel 8f	Artikel 23
Artikel 8g, stk. 1	Artikel 22, stk. 2
Artikel 8g, stk. 2, indledningen	Artikel 22, stk. 3, indledningen
Artikel 8g, stk. 2, litra a)	Artikel 22, stk. 3, litra a)
Artikel 8g, stk. 2, litra b)	Artikel 22, stk. 3, litra a)
Artikel 8g, stk. 2, litra c)	Artikel 22, stk. 3, litra b)
Artikel 8g, stk. 2, litra d)	Artikel 22, stk. 3, litra c)
—	Artikel 22, stk. 3, litra d)
Artikel 8g, stk. 3	Artikel 22, stk. 4
Artikel 8g, stk. 4	—
Artikel 8h	Artikel 24
—	Artikel 25, stk. 3
—	Artikel 27, stk. 1-3
Artikel 9, stk. 1	Artikel 27, stk. 4, og artikel 28, stk. 1 og 9
Artikel 9, stk. 1a	Artikel 35, stk. 2
Artikel 9, stk. 1b	Artikel 35, stk. 3, og artikel 28, stk. 6
Artikel 9, stk. 1c	Artikel 28, stk. 2
Artikel 9, stk. 2	Artikel 54, stk. 6
—	Artikel 28, stk. 3-5
—	Artikel 28, stk. 7 og 8
—	Artikel 29
—	Artikel 30
—	Artikel 31
—	Artikel 32

—	Artikel 33
—	Artikel 37, stk. 2
—	Artikel 37, stk. 3
—	Artikel 37, stk. 4
—	Artikel 39, stk. 2-5
—	Artikel 39, stk. 7

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
—	Artikel 39, stk. 10 og 11
—	Artikel 39, stk. 14
Artikel 10, stk. 1	Artikel 40, stk. 1
Artikel 10, stk. 2	Artikel 40, stk. 2
Artikel 10, stk. 3	Artikel 40, stk. 3
Artikel 10, stk. 4	Artikel 40, stk. 4
Artikel 10, stk. 5	Artikel 40, stk. 5
Artikel 10, stk. 6	Artikel 40, stk. 6
Artikel 10, stk. 7	Artikel 40, stk. 7
Artikel 10, stk. 8	Artikel 40, stk. 8, første afsnit
Artikel 10, stk. 9	Artikel 40, stk. 8, andet afsnit
Artikel 10, stk. 10	Artikel 40, stk. 9
Artikel 10a, stk. 1, indledningen	Artikel 41, stk. 1, indledningen
Artikel 10a, stk. 1, litra a)	Artikel 41, stk. 1, litra a)
Artikel 10a, stk. 1, litra b)	Artikel 41, stk. 1, litra b)
Artikel 10a, stk. 1, litra c)	Artikel 41, stk. 1, litra c)
—	Artikel 41, stk. 1, litra d)
Artikel 10a, stk. 2	Artikel 41, stk. 2
Artikel 10b	Artikel 42
Artikel 10c	Artikel 43
Artikel 11, stk. 1	Artikel 44, stk. 1
Artikel 11, stk. 2	Artikel 44, stk. 2

Artikel 11a, stk. 1	Artikel 45, stk. 1
Artikel 11a, stk. 2	Artikel 45, stk. 2 og 3
—	Artikel 45, stk. 4
Artikel 11b, stk. 1	Artikel 48, stk. 1
Artikel 11b, stk. 2	Artikel 48, stk. 2
Artikel 11b, stk. 3	Artikel 48, stk. 3
Artikel 11b, stk. 4	Artikel 48, stk. 4
Artikel 11b, stk. 5	—
—	Artikel 46
Artikel 11c, stk. 1	Artikel 47, stk. 1

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 11c, stk. 2	Artikel 47, stk. 1, indledningen og artikel 47, stk. 1, litra a)
—	Artikel 47, stk. 1, litra b)
—	Artikel 47, stk. 1, litra c)
Artikel 11c, stk. 3, indledningen	Artikel 47, stk. 2, første afsnit, indledningen
Artikel 11c, stk. 3, litra a)	Artikel 47, stk. 2, første afsnit, litra a)
—	Artikel 47, stk. 2, første afsnit, litra b)
Artikel 11c, stk. 3, litra b)	Artikel 47, stk. 2, første afsnit, litra c)
—	Artikel 47, stk. 2, andet afsnit
Artikel 11c, stk. 4	Artikel 47, stk. 3
Artikel 11c, stk. 5	—
Artikel 11c, stk. 6	—
Artikel 11c, stk. 7	—
Artikel 11ca	Artikel 49
Artikel 11d, stk. 1	Artikel 50, stk. 1
Artikel 11d, stk. 2	Artikel 50, stk. 2
—	Artikel 50, stk. 3
Artikel 12	Artikel 51
Artikel 13, stk. 1	Artikel 52, stk. 1, og 2

—	Artikel 52, stk. 3
Artikel 13, stk. 2	Artikel 52, stk. 4
Artikel 13, stk. 3	Artikel 52, stk. 5
—	Artikel 53
Artikel 14, stk. 1	Artikel 54, stk. 1
Artikel 14, stk. 2	Artikel 54, stk. 2
—	Artikel 54, stk. 3
—	Artikel 54, stk. 4
—	Artikel 54, stk. 5
Artikel 14, stk. 3	Artikel 55, stk. 1 og 2
Artikel 14, stk. 4	Artikel 55, stk. 3
Artikel 14, stk. 5	Artikel 54, stk. 9
Artikel 14, stk. 6	Artikel 54, stk. 7
—	Artikel 54, stk. 8
Artikel 14, stk. 7	Artikel 54, stk. 10

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 14, stk. 8	Artikel 54, stk. 11
—	Artikel 55, stk. 4
Artikel 15, stk. 1	Artikel 56, stk. 1
Artikel 15, stk. 2	Artikel 56, stk. 2
Artikel 15, stk. 3	Artikel 56, stk. 3
Artikel 15, stk. 4	Artikel 56, stk. 4
Artikel 15, stk. 5	Artikel 56, stk. 5
Artikel 15a	Artikel 57
Artikel 16	—
Artikel 17, stk. 1	Artikel 58, stk. 1
Artikel 17, stk. 2	—
Artikel 17, stk. 3	Artikel 58, stk. 2
Artikel 17, stk. 4	Artikel 58, stk. 3
Artikel 17, stk. 5	Artikel 58, stk. 4

Artikel 18	Artikel 59
Artikel 19	Artikel 60
—	Artikel 61
Artikel 20, stk. 1	—
—	Artikel 62, stk. 1
Artikel 20, stk. 2, indledningen	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, indledningen
Artikel 20, stk. 2, litra a)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra a)
—	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra b)
—	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra c)-h)
Artikel 20, stk. 2, litra b)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra i), og artikel 62, stk. 2, andet afsnit
Artikel 20, stk. 2, litra c)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra j)
Artikel 20, stk. 2, litra d)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra k)
Artikel 20, stk. 2, litra e)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra l)
Artikel 20, stk. 2, litra f)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra m)
Artikel 20, stk. 2, litra g)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra n)
Artikel 20, stk. 2, litra h)	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra o)
Artikel 20, stk. 2, litra i)	—
—	Artikel 62, stk. 2, første afsnit, litra p)-z)

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 20, stk. 3	Artikel 62, stk. 3
Artikel 20, stk. 4	Artikel 62, stk. 4
Artikel 20, stk. 5	Artikel 62, stk. 5
Artikel 20, stk. 6	Artikel 62, stk. 6
Artikel 20, stk. 7	Artikel 62, stk. 7
—	Artikel 62, stk. 8
Artikel 21	Artikel 63
—	Artikel 64
Artikel 22	Artikel 65
Artikel 23, stk. 1	Artikel 66, stk. 1

Artikel 23, stk. 2	Artikel 66, stk. 2
Artikel 23, stk. 3	Artikel 66, stk. 3
Artikel 23, stk. 4	Artikel 66, stk. 4
—	Artikel 66, stk. 5
Artikel 23, stk. 5	Artikel 66, stk. 6
Artikel 23, stk. 6	Artikel 66, stk. 7
Artikel 23, stk. 7	Artikel 66, stk. 8
Artikel 24, stk. 1	Artikel 67, stk. 1
Artikel 24, stk. 2	Artikel 67, stk. 2
Artikel 24, stk. 3	Artikel 67, stk. 3
—	Artikel 67, stk. 4
Artikel 25, stk. 1	Artikel 68, stk. 1
Artikel 25, stk. 2	Artikel 68, stk. 2
Artikel 25, stk. 3, indledningen	Artikel 68, stk. 3, indledningen
Artikel 25, stk. 3, litra a)	Artikel 68, stk. 3, litra a)
Artikel 25, stk. 3, litra b)	Artikel 68, stk. 3, litra b)
Artikel 25, stk. 3, litra c)	Artikel 68, stk. 3, litra c)
Artikel 25, stk. 3, litra d)	—
—	Artikel 68, stk. 3, litra d)
Artikel 25, stk. 3, litra e)	Artikel 68, stk. 3, litra e)
Artikel 25, stk. 3, litra f)	Artikel 68, stk. 3, litra f)
—	Artikel 68, stk. 3, litra g), h) og i)

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
Artikel 25, stk. 3, litra g)	Artikel 68, stk. 3, litra j)
—	Artikel 68, stk. 3, litra k)-r)
Artikel 25, stk. 4	Artikel 68, stk. 4
—	Artikel 68, stk. 5
Artikel 26, stk. 1	Artikel 69, stk. 1

Artikel 26, stk. 2, første afsnit	Artikel 69, stk. 2, første og tredje afsnit
—	Artikel 69, stk. 2, andet afsnit
—	Artikel 69, stk. 2, fjerde afsnit
Artikel 26, stk. 2, andet afsnit	Artikel 69, stk. 2, femte afsnit
Artikel 26, stk. 3	Artikel 69, stk. 3
Artikel 26, stk. 4	Artikel 69, stk. 4
Artikel 26, stk. 5	Artikel 69, stk. 5 og 7
—	Artikel 69, stk. 6
Artikel 26a, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 26a, stk. 2, første afsnit	Artikel 70, stk. 1 og 2
Artikel 26a, stk. 2, andet afsnit	Artikel 70, stk. 3
Artikel 26a, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 70, stk. 4
Artikel 26a, stk. 3	Artikel 71, stk. 1 og 2
Artikel 26a, stk. 4	Artikel 70, stk. 5, og artikel 71, stk. 3
—	Artikel 72
Artikel 27	Artikel 73
Artikel 28	Artikel 74
Artikel 29, stk. 1, indledningen	Artikel 75, stk. 1, indledningen
Artikel 29, stk. 1, første led	Artikel 75, stk. 1, litra a)
Artikel 29, stk. 1, andet led	Artikel 75, stk. 1, litra b)
—	Artikel 75, stk. 1, litra c)
Artikel 29, stk. 1, tredje led	Artikel 75, stk. 1, litra d)
Artikel 29, stk. 1, fjerde led	Artikel 75, stk. 1, litra e)
Artikel 29, stk. 2	Artikel 75, stk. 2
Artikel 29, stk. 3	Artikel 75, stk. 3
Artikel 29, stk. 4	Artikel 75, stk. 4
Artikel 29, stk. 5	Artikel 75, stk. 5 og 6

Artikel 29, stk. 6	Artikel 75, stk. 7
Artikel 29, stk. 7	Artikel 75, stk. 8
Artikel 29, stk. 8	Artikel 75, stk. 9
Artikel 29, stk. 9	Artikel 75, stk. 10
Artikel 29, stk. 10	Artikel 75, stk. 11
Artikel 29, stk. 11, første afsnit	Artikel 75, stk. 12
Artikel 29, stk. 11, andet afsnit	—
—	Artikel 75, stk. 13
Artikel 30, stk. 1	Artikel 76, stk. 1
Artikel 30, stk. 2	Artikel 76, stk. 2
—	Artikel 76, stk. 3
Artikel 30, stk. 3	Artikel 76, stk. 4
Artikel 30, stk. 4	Artikel 76, stk. 5
Artikel 30, stk. 5	Artikel 76, stk. 6
Artikel 30, stk. 6	Artikel 76, stk. 7
Artikel 30, stk. 7	Artikel 76, stk. 8
Artikel 30, stk. 8	Artikel 76, stk. 9
—	Artikel 76, stk. 10
Artikel 30, stk. 9	Artikel 76, stk. 11
Artikel 31, stk. 1 og 2	Artikel 77, stk. 1
—	Artikel 77, stk. 2
Artikel 31, stk. 3	Artikel 77, stk. 3
—	Artikel 77, stk. 4
—	Artikel 78
Artikel 32	Artikel 79
—	Artikel 80
Artikel 33, stk. 1	Artikel 81, stk. 1, første afsnit
Artikel 33, stk. 2	—
Artikel 33, stk. 2a	—
Artikel 33, stk. 2b	Artikel 81, stk. 1, andet afsnit
Artikel 33, stk. 3	Artikel 81, stk. 2
—	Artikel 82
Artikel 34, stk. 1	Artikel 83, stk. 1

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Nærværende forordning
—	Artikel 83, stk. 2
Artikel 34, stk. 2	—
Artikel 34, stk. 3	Artikel 83, stk. 3
—	Bilag I
—	Bilag II

Bilag 3

Frontex' bestyrelses beslutning af 6. december 2016

Frontex - European Border and Coast Guard Agency

Reg. No. 24362

MANAGEMENT BOARD DECISION 41/2016

of 06 December 2016

adopting the profiles and the overall number of experts to be made available to the pools of forced-return monitors, forced-return escorts and return specialists

THE MANAGEMENT BOARD

Having regard to the European Border and Coast Guard Regulation[1)], in particular Articles 29, 30 and 31 thereof,

Whereas:

(1) Frontex shall set up pools of forced-return monitors, forced-return escorts and return specialists and shall ensure that the relevant staff has received proper training pursuant to Article 36(4) of the European Border and Coast Guard Regulation.

(2) The Management Board, on a proposal of the Executive Director, must determine the profile and the number of forced-return monitors to be made available to the pool of forced-return monitors, from competent bodies who carry out forced-return monitoring activities in accordance with Article 8(6) of Directive 2008/115/EC.

(3) The Management Board, on a proposal of the Executive Director, must determine the profile and the number of forced-return escorts to be made available to the pool of forced-return escorts, from national competent bodies who carry out return operations in accordance with the requirements referred to in Article 8(4) and (5) of Directive 2008/115/EC.

(4) The Management Board, on a proposal of the Executive Director, must determine the profile and the number of return specialists to be made available to the pool of return specialists, from national competent bodies and from the staff of the Agency, who have the skills and expertise required to carry out return-related activities.

Member States are responsible for contributing to the relevant pool by nominating forced-return escorts and return specialists corresponding to the defined profile.

(5) Member States should take appropriate measures to ensure that forced-return monitors are made available to the relevant pool

(6) The Fundamental Rights Officer was consulted on the adoption of the pool of forced-return monitors.

HAS DECIDED AS FOLLOWS:

Article 1

Profiles

The profiles of forced-return monitors, forced-return escorts and return specialists corresponding to the knowledge, skills and competences that are required to perform certain tasks in the framework of Frontex operational activities as presented in Annex I, are hereby adopted.

Article 2

Overall numbers

The required number of members of the pools of forced-return monitors, forced-return escorts and return specialists is as follows:

- 50 forced-return monitors in the forced-return monitors pool;

- 600 forced-return escorts in the forced-return escorts pool;

- 40 return specialists in the return specialists pool.

Article 3

Deployment of forced-return monitors

1. The modalities of the deployment of the forced-return monitors are agreed upon between Frontex and the competent bodies in the Member States.

2. The Executive Director regularly reports to the Management Board on the practical implementation of paragraph 1 of this article.

Article 4

Entry into Force

This decision enters into force on 7 January 2017. Preparatory measures may be taken before the entering into force.

Done by written procedure, 06 December 2016

For the Management Board

Marko Gašperlin

Chairperson

Annex I
Return Pools Profiles

Forced-return monitors, Forced-return escorts and Return specialists

Forced Return Monitors

1. Definition

A Forced Return Monitor is a member of a competent body in a Member State that carries out independent monitoring of return operations[1)] in accordance with relevant EU and national law.

A person employed by, or in the service of, an authority involved in the execution of forced returns of any kind may not be a Forced Return Monitor.

2. Tasks and functions

- To monitor fundamental rights compliance in return operations, in accordance with EU law where relevant from the pre-departure phase[2)] until the hand-over of the returnee to the authorities of the third country of return, or the hand-over to the authorities of the sending country in case the individual's return is suspended or cancelled;
- To submit copies of monitoring reports to the Executive Director of Frontex, to the Frontex Fundamental Rights Officer and to the competent national authorities of all the Member States involved in a return operation.

3. Required job competences

A Forced Return Monitor has a knowledge and understanding of:

- Fundamental rights obligations, in particular human rights protection in the context of return operations such as the human dignity, principle of non-refoulement, the necessity and proportionality principles in the context of use of force and measures of restraint;
- The principle of non-discrimination and the right to complain to the competent authorities;
- A broad range of procedures and legislation related to return operations;
- International and European standards on child protection[3)] and other vulnerable persons, and gender issues, including those reflected in the Frontex Guide for Joint Return Operations by Air (JROs) and/or further guidelines on this matter;
- The EU legal framework on protection of personal data.

A Forced Return Monitor is able to:

- Monitor the fundamental rights compliance of return operations;
- Produce a comprehensive, motivated, balanced and fair monitoring report in accordance with agreed standards, including recommendations on how to improve fundamental rights compliance in return operations.

A Forced Return Monitor also:

- Exercises the appropriate level of autonomy and discernment in the process of monitoring return operations.

4. Eligibility criteria

To be eligible to become a Forced Return Monitor in the Forced Return Monitors Pool, a candidate shall:

- Be a member of a competent body in a Member State that carries out or may carry out independent forced return monitoring in accordance with relevant EU and national law;
- Possess knowledge, skills and competences as described in the "Required job competences" section;
- Have received advanced training relevant to the tasks and powers of a Forced Return Monitor. In particular, this training should cover relevant Union and international law, including on fundamental rights, access to international protection, protection of children and other persons in a vulnerable situation;
- Have experience in monitoring return operations, readmissions and/or places of detention or deprivation of liberty or other similar situations, preferably in a migration context;
- Have adequate knowledge of the English language (equivalent to CEFR level B2);

Be able to physically and psychologically cope with the tasks, including the ability to remain calm in stressful environments.

In addition, the following would be advantageous:
- Experience in cooperation or working with Frontex, relevant national authorities and/or with international or non-governmental organisations;
- Knowledge of languages spoken in countries of destination of return operations;
- Knowledge and/or experience in de-escalation and/or mediation techniques and methodologies;
- Knowledge of basic medical issues;
- Training on emergency procedures on board aircrafts.

Forced Return Escorts

1. Definition

A Forced Return Escort is an official of a competent national authority of a Member State, who carries out escorting duties for the return of third country nationals.

2. Tasks and functions
- To operate in support of the national services of Member States responsible in the field of return, escorting persons subject to a return decision to be handed over to third country authorities;
- To provide security, safety and well-being during the implementation of return operations by air, sea and land;
- To act as a member of a team which is dedicated to the above mentioned tasks, supporting other officers when he/she has not been assigned a particular migrant to be returned;
- To take necessary actions to cover the needs of vulnerable groups or families with children when appropriate.

3. Required job competences

A Forced Return Escort has a knowledge and understanding of:
- Specific guidelines and legislation in relation to return, repatriation, removal and escort processes and procedures;
- Specific cultures and customs of third country nationals to be escorted;
- Communication, stress resilience and Crisis Management;
- The EU data protection legal framework.

A Forced Return Escort is able to:
- Conduct return, removal, repatriation and escort procedures in compliance with fundamental rights;
- Continuously assess escort process situations and, selectively apply safety, self-defence and 'use of force' measures in a de-escalating manner and in compliance with fundamental rights.

A Forced Return Escort takes responsibility for:
- Acting in accordance with the legal frameworks and the guidelines included in the operational plan;
- The personal integrity of third country nationals during the transport until the handover.

4. Eligibility criteria

To be eligible to become a Forced Return Escort in the Forced Return Escorts Pool, a candidate shall:
- Possess knowledge, skills and competence as described in the "Required job competences";
- Have adequate knowledge of the English language (equivalent to CEFR level B1);
- Have work experience in conducting escort tasks.

In addition, the following would be advantageous:
- Experience with de-escalation and/or mediation techniques and –methodologies;
- Knowledge of basic medical issues;
- Training on emergency procedures on aircraft;
- Additional language skills.

Return Specialist

1. Definition

A Return Specialist is an official of a competent national authority of a Member State who is selected to carry out tasks connected to return[1)] of third country nationals illegally staying on a territory of a Host Member State.

2. Tasks and functions
- To operate in support of the national authorities of Member States responsible for return;
- To act individually or in a team deployed to reinforce the responsible authorities of the Host Member State in the identification of particular groups of third-country nationals;
- To assist national authorities of a Member State in the process of the acquisition of travel documents from third country authorities for the purpose of return;
- To facilitate activities related to consular cooperation for return purposes;
- To support any other return processes related to:
  - the identification of persons in need of international protection and persons in a vulnerable situation, including unaccompanied minors;
  - the referral of persons in need of international protection and persons in a vulnerable situation to the competent national authorities of the host Member State.

3. Required job competences

A Return Specialist has a knowledge and understanding of:

- A range of national, EU and international legislation, policies, procedures and best practices relevant to return processes, including voluntary departure;
- Specific cultures and customs of relevant countries and regions;
- Global trends concerning irregular cross-border activities;
- Frontex Codes of Conduct[2)] ;
- The EU data protection legal framework.

A Return Specialist is able to:
- Demonstrate administrative and organisational skills related to return processes at European and national level;
- Conduct tailored interviews in order to obtain relevant factual information;
- Assist and support operational and administrative processes for the acquisition of travel documents;
- Manage practical actions and cope with habitual and foreseeable cases in accordance with law, policies, rules and procedures applicable to return processes;

A Return Specialist takes responsibility for:
- Identification and referral of any individual in need of international protection or belonging to vulnerable groups or in conditions affecting personal safety or security risks;
- Support the Team Leader in procedures leading to the return of illegally staying third country nationals;
- Practical / logistical / administrative support to all phases of return with a special focus on the pre-return phase.

4. Eligibility criteria

To be eligible to become a Return Specialist in the Return Specialists Pool a candidate shall:
- Possess knowledge, skills and competence in one or more tasks and functions as described in the "Required job competencies";
- Have an adequate knowledge of the English language (equivalent to CEFR level B2);
- Have at least 2 years current professional experience in the field of return at national level;
- Demonstrate sufficient knowledge in relevant Union and international law, including fundamental rights and access to international protection;
- Possess adequate communication and representation skills.

In addition, the following would be advantageous:
- Possess specific expertise in child protection[3)] ;
- The ability to verify the assertions of the third country nationals using specialised tools;
- Experience cooperating with third country diplomatic missions;
- Experience cooperating with EU Agencies, Union funded programmes on return, International Organisations and Non-Governmental Organisations in the field of human rights;
- Experience developing a return structure within the framework of a national return office;
- Have knowledge of other languages relevant for the task;
- Have knowledge of procedures associated with voluntary return.

[1] *Regulation (EU) 2016/1624 of the European Parliament and of the Council of 14 September 2016 on the European Border and Coast Guard and amending Regulation (EU) 2016/399 of the European Parliament and of the Council and repealing Regulation (EC) No 863/2007 of the European Parliament and of the Council, Council Regulation (EC) No 2007/2004 and Council Decision 2005/267/EC (OJ L 251, 16.9.2016, p. 1).*

[1] *For the purpose of Frontex activities, 'return operation' means an operation that is coordinated by the European Border and Coast Guard Agency and involves technical and operational reinforcement being provided by one or more Member States under which returnees from one or more Member States are returned either on a forced or voluntary basis (Article 2 (14) EBCGA Regulation). The term return operation includes removal and readmission operations in line with the definition of the Return Handbook C (2015) 6250, published on 1.10.2015.*

[2] *For the purpose of Frontex activities, 'pre-departure phase' is understood as the physical transfer of a returnee from the place where s/he is staying or held in view of removal.*

[3] *This criteria is not mandatory and will only be required for a limited number of monitors.*

[1] *The meaning of return is defined in the art. 3 of the Directive 2008/115/EC of 16 December 2008.*

[2] *The Frontex Code of Conduct for all Persons Participating in Frontex Activities, adopted by Decision of the Executive Director No. 24/2011, 21 March 2011;*
The Code of Conduct for Joint Return Operations coordinated by Frontex adopted by the Decision of the Executive Director of 7 October 2013 (ED Decision 2013/67);

[3] *Required only for a limited number of specialists. Only applicable upon specific request for expertise in child protection for return operations by the hosting member state.*